

รัฐบาลไทยยังดำเนิรบ นโยบายอิสระ: รัฐบาลจีนยังสร้างปาติขบป

ขณนี้ประชาชนกำลังสนใจอยู่กับการโฆษณา

หาเสียงในการสมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ไม่ว่าผู้สมัครคนใดในพรรคใดจะไปปราศรัยที่ไหน ก็จะมีผู้คนไปฟังกันอย่างถล่มทลาย แสดงให้เห็นว่าประชาชนเอาใจใส่อยู่เป็นอันมากในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร. ทั้งนี้เนื่องเพราะเหตุผลสามประการคือ ๑. ความขัดแย้งอันแสดงขึ้นจากการเลือกตั้งคราวที่แล้วมาเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ได้ทำให้ประชาชนปรารถนาที่จะเห็นการเลือกตั้งใหม่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ๒. การหวั่นเสียดังผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งเป็นตัวแทนของเขาย้ายไปช่วยกันบริหารประเทศในสภา และ ๓. ความปรารถนาที่จะได้เห็นโฉมหน้าอันแท้จริงของรัฐบาลใหม่ซึ่งจะจัดขึ้นภายหลังการเลือกตั้ง.

เราคิดว่าประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั้งหลาย คงจะได้รับทราบเรียนในการเลือกตั้งเป็นอย่างดีมาแล้ว พรรคการเมืองพรรคไหนก็ตามที่ได้โฆษณาชวนเชื่อหลอกลวงประชาชนว่าคนจะเข้าไปบริหารราชการแผ่นดินด้วยวิธีอันวิเศษ ให้เป็นที่ชื่นชมชอบเกิดความนิยม แก่ประชาชน เราคิดว่าประชาชนทั้งหลายย่อมทราบเช่นเดียวกัน และแม้พรรคการเมืองฝ่ายที่มีความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ ไม่มีการหลอกลวงและไม่นับเบี่ยงหลออะไรให้เป็นที่ยินดีของประชาชนที่ทราบด้วยกันทั้งสิ้น.

การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญยิ่ง ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยของคนบ้านเมืองจะเป็นอย่างไรเมื่อกล่าวถึงการเลือกตั้งคราวนี้ด้วย ถึงรัช

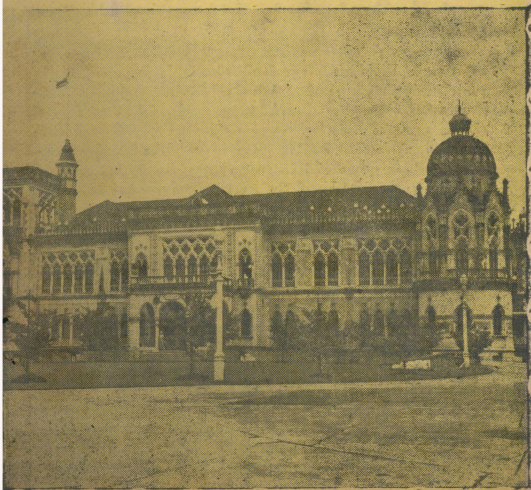

เปอร์เรนดัดเค็ม ๆ ผู้แทนราษฎรที่ถูกเลือกเข้าไปนั่งในสภาอาจเป็นคนหนึ่งในคณะรัฐบาลต่อไป ช่วยการไว้จงใจหรือไม่จงใจในคณะรัฐบาลชุดใหม่นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งจะได้ทราบกันต่อไปในโอกาสหน้า ทั้งนี้ปัญหาสำคัญที่ประชาชนทั้งหลายกำลังขบคิดกันอย่างหนักอยู่ ในขณะนี้ก็คือ จะเลือกใครเป็นผู้นำแทนราษฎรจึงจะดี หรือจะเลือกพรรคใหม่ให้มากเข้าไปเพื่อจะได ไปจัดตั้งคณะรัฐบาลบริหารประเทศชาติสืบไป ปัญหาอันนี้แหละที่เป็นปัญหาสำคัญที่สุด

ในฐานะที่เราเป็นส่วนหนึ่งของประชาชน ซึ่งมีสิทธิในการออกเสียงเข้าเทียมกัน เราคิดว่าเราควรจะเลือกผู้แทนราษฎรที่มีอุดมคติ เพื่อประโยชน์โดยเป็นหลักสำคัญ พรรคการเมืองพรรคใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นพรรคสหภูมิ, ประชาธิปัตย์, เสรีบูรณะ, แนวร่วมสังคมนิยม, หรือกลุ่มอะไรต่ออะไรอีกหลายกลุ่ม ตลอดจนพรรคอิสระ ถ้าพูดกันอย่างเป็นกลางแล้วเราก็ควรจะพิจารณาพิจารณาของคณะพรรคแต่ละกลุ่มเสียให้จงดี ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกเขาเหล่านั้น เพราะทุก ๆ พรรคทุก ๆ กลุ่มต่างก็มีนโยบาย เพื่อจะจรรโลงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองด้วยวิธีอันหนึ่ง.

เราไม่ควรคำนึงถึงการได้รายชื่าสีหรือการสากลนิยมกันอยู่โดยชั้น เพราะนโยบายเป็นโมฆะวัตถุใดจึงเกิดขึ้นชั่วระยะหนึ่งก็สูญก็หมดไป พระวิภาวดีอันกลายเป็นผู้ร้ายอันดีหากเขาเป็นผู้นำก็จะเป็นผู้ร้ายอันดี ในข้อเท็จจริงแล้วและแล้วคนเขาจะขบคิดถึงของเขาคืออะไร เราให้อภัยต่อกันได้ในอนาคตว่ามีผู้ช่วยประชาชนไทยผู้มีความดีเพื่อคนอื่นได้พอ เราอาจนโยบายของแต่ละพรรคเป็นทั้งตัวของใครจะดีกว่าของใคร นโยบายอันไหนที่ระเหมา แต่ถ้ายกย่องเป็นหลักการประเทศชาติบ้านเมืองไปสู่ความวัฒนาถาวร ซึ่งจะเห็นรัฐบาลอันแท้จริงต่อไปในภายภาคหน้า.

แต่พรรคการเมืองพรรคใดก็ตามที่มีนโยบายอย่างไหน สำคัญอยู่ที่ถ้าได้เป็นรัฐบาลแล้ว จะสามารถแก้ไขปัญหาค่าครองชีพอย่างไรหรือไม่ ปัญหาอันนี้คือปัญหาค่าครองชีพของประชาชน เพราะมันเกี่ยวพันกับความเห็นความเข้าใจของคนไทยค่า ๆ หนึ่งด้วยเอง เราจึงขอยกย่องกับพรรคไทยเมื่อได้เป็นรัฐบาลแล้วจะจัดการอย่างไรกับปัญหานี้ แทนที่เราจะคิดถึงใจอย่างง่าย ๆ เลือกเอาพรรคที่มีชื่อเสียง เลือกแต่ชื่อผู้สมัครที่เคยในวงสังคม แต่เขาเหล่านั้นจะช่วยเหลือแก้ไขปัญหาค่าครองชีพได้หรือไม่ หรือว่าเพียงแต่จะถูกเลือกเข้าไปนั่งในสภาผู้แทนราษฎรเพื่อความโอ้อวด เพื่อได้อิสรภาพเลือกเนื้อประชาชนเพื่อความสำราญของตนเอง. (อ่านต่อหน้า ๕๐)

นี่คือทำเนียบเก่าไว้สำหรับต้อนรับรัฐบาลใหม่ชุดถาวร

สรุปและวิจารณ์นิยายในรอบสิบปี

นิยายของเรา

สันติชนออกถือ

คำกล่าวหาของศักติญา.

สงครามสามัคคีตนา ซึ่งศักติญา เสนีย์ ปราโมช เป็นผู้ระกาศชน ก่อนที่ท้องสนามหลวงนั้น ได้แจก ลูกแจกหลานออกไปจริง ๆ ดังที่ ข้าพเจ้าได้คาดหมายล่วงหน้าไว้แล้ว และที่ท้องสนามหลวงนั้นเอง ผู้ที่ ถูกศักติญาเสนอ ปราโมช มอมหนึ่ ว่าเป็นคอมมิวนิสต์นั้น การที่ได้นำ ถ้วยา ถ้วยสันติชน และพระบรมวง รวามไศยออกถือคือกล่าวหาของศัก ตินาเสนีย์ ปราโมชอย่างหนัก และ ในที่สุดก็ได้ออกตามไปถึงต้นตระกูล ของนายควง อภัยวงศ์ เข้าไปด้วย อย่างเต็มปากเต็มคำ แปลว่า การต่อสู้ ระหว่างศักติญา และสันติชนได้ เกิดขึ้นแล้วอย่างเต็มเหนี่ยว และ กล่าวว่าการเลือกตั้งคราวนี้ จะผ่านพ้น ไป อีกในเวลาอีกไม่มายน้อย ๑๕ วันก็ เป็นที่คาดหมายไว้ได้อย่างแน่นอนว่า หน้าที่ของบุคคลทั้งสอง จะต้องจบลง ขมขมจนจำไม่ได้ทีเดียว.

ก่อนนั้น ที่กลุ่มสันติชน ระออก ถือ ปราโมชว่า แนวทางทางพลัง สื่อพิพม์ไว้แล้วคำสั่งให้ "หยุดยิง" เพราะเห็นว่า ไม่มีประโยชน์อะไร ที่จะดำเนินการต่อสู้กันอีก ไม่มีฝ่าย เป็นผู้ชนะ "เพราะเมื่อส่งสันติภัก ธิไปเจรจา ศักติญากลับว่า รมอภัยพิบัติก็ ขาด แต่แล้วทวีปคำอธิบายแล้วสันติ ภักติกลับคิดคำพูดว่า รมไม่มีชัยก็ สันติภักติขาด เพราะคิดว่า สันติภักติ

กลุ่มที่ฐานอยู่แล้ว" เมื่อการเป็น เช่นนี้ คำสั่งให้หยุดยิงจึงเกิดขึ้นเป็น อันสิ้นสุดของการรบ ทางแนวร่วมกัน นั้น แต่ในขณะเดียวกันเองก็มี โยลิวเกิดขึ้นเกิดขึ้นแก่ฝ่ายไปยังสถานที่ต่าง ๆ กัน ซึ่งเป็นที่เห็นได้ว่า เป็นการกระทำของชนชั้นกลาง โดยลงมือ ความโลภร้ายที่สุดจนทำให้แนวร่วม และกลุ่มสันติชนว่า "คอมมิวนิสต์ไทย" ที่คือกล่าวหาของพวกโซลิวลิ้ง ซอไทยระชาชนเลื่องชื่อกลที่สมัครใน นามสันติชน และอ้างว่าตนเองเป็นผู้ ส่งข้าฝักกรไปยังโซลิวลิ้ง "คอมมิวนิสต์ไทย" ที่คือกล่าวหาของพวกโซลิวลิ้ง กลยักและเกลียดศาสนา ซึ่งเป็นที่เห็น กันได้อย่างชัดเจนว่า เป็นวิธีการของ คอมมิวนิสต์ที่มุ่ง คำว่า "คอมมิวนิสต์ไทย" นี้ ผู้เขียนข้อนี้เรียกว่า นักการ เมื่อผู้หนึ่ง เป็นผู้ช่วยผู้หนึ่งอย่าง คติปาก จึงสันนิษฐานกันว่า โย ปลิวลิ้งจะต้องเป็นโยปลิว ลิ้งที่พรรค การเมือง พรรคไทยพรรคหนึ่ง พิน พิน เพื่อหมายใจพรรคการเมืองอื่นๆ อันเป็นวิธีการที่ชั่วร้ายยิ่ง อย่าง ยิ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ภายหลังที่ โยปลิวลิ้งได้ออกมาทำเรื่องแล้วโดยไม ่ชักช้า เขาก็เห็นว่าความสันติภักติ สามารถทำลายแหล่งของ อาวุธพิพม์ โย ปลิวลิ้งได้อย่างพิสดารยิ่ง ถ้าจะ พูดกันตามภาษามวยมวยว่า "ถ้าให้พระ เกษพระคุณ" เหลือเกิน แต่แล้วเจ้า ของโรงพิมพ์ก็กลายเป็นพระ รมิยาธิไป ในเมื่อ ใครก็ไม่รู้ "รูปร่างเข้ พัว เล็ก" มาว่าจ้างให้พิมพ์ และให้ถือ ลังถือถือถือไปถือพิมพ์ขึ้นการก ว่า "พิมพ์ศักดิ์ พาทะภักติ" อันเป็น กลลวงที่ทำการว่าถึงตัวผู้ถือพิพม์ไป

ที่โรงพิมพ์ที่ว่า นี้คือโรงพิมพ์ ขั้ว หรือเปล่า ในระยะที่ข่าวคราวนี้แพร่ โดยไม่สามารถจำกัดการได้จริง ๆ ว่า เป็นใคร คงได้แต่เอาของโรงพิมพ์มั่ว ช่างเรียงพิมพ์ไปส่งย่นส่วนๆ ของภายใน มีการกระทำอันเป็นกรณีพิพม์กับ ข้อหาอื่น ๆ รวมกันกับข้อ ข้อหาเหล่านี้เอง ในขณะนั้น ทางกรมตำรวจได้เท ปลอมไปประชาชนว่า ข้อพิพม์ไปไป พลาญๆ กัน เพราะผู้ซึ่งจัดการตำรวจ สันติภักติซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาไปประชน เถียรกับการปราบปรามของสังคมผู้พล ธิพันธ์ ๘ วัน ความน่าพิศมณคือ ักแล้ว ความเกลียดในเรือนจำก็เกิด กลายออกเอง.

ส่วนแนวรบ ทางสันติชนหลวง เหตุการณ์จึงเปลี่ยนแปลง เพราะเหตุที่ คอมมิวนิสต์และพรรคแนวร่วม ได้ เบียดหากการติดต่อเข้าไปในลตลข ในการ กล่าวถึงการต่อสู้เป็นระยะเวลา ๑๐ ปีที่ ผ่านมานี้ของชนกลุ่มหนึ่งกับยุคสมัย จน ถูกจับใส่คุกไปจน นายสุรเดช พลกุล กล่าวไว้ว่า "ขอที่จะทำต่อขึ้นเพื่อเสรีภาพ แต่หม่อมราชวงศ์คนนั้นยังล่อล่ออยู่ชั้น พอยุคสมัยผ่านไป แล้ว หม่อมราชวงศ์ คนนั้นก็ไล่ล่าห่อหุ้มว่า เป็นคนทุชะติ จึงอยากจะถามว่าเจ้านักกระชอเทศ ด่วนั้น ตอนนั้นเอาหัวไปขู่การรบ อยู่ที่ไหน" ในกรการกล่าวแต่ข้อหาเดียว กับได้เงินจากจีนแดง นายสุรเดช วัติ ลลกล่าว่าว่า ไม่ว่าประเทศไหนจะเข้าไป ก็ต้องออกค่าเดินทาง ค่ากิน ค่าที่พัก ให้ดังนั้น ไม่ว่าวิธีเช่น หรือจับคน อเมริกันเข้าเข้าไปก็ออกค่าเดินทาง ค่าที่พัก ตลอดคดีเดินทางให้เหมือนกัน "จีน

แดงไม่ใช่พอมม ที่ทำงานแล้วไม่เอา ขวดแก้ว ที่หนังสือแดงหนังสืออเมริกาเข้า มาด้วยใครม ๆ ขนเงินไปเป็นอะไรๆ มุมก็ไปเอาคนมาบ้าง ที่ไม่จำใจเลือก เดียว ที่หม่อมเสนีย์แปลหนังสือขายให้ อเมริกา ก็ได้อินอเมริกาเหมือนกัน" ต่อจากนั้น นายพลจะองค์ก็พูดถึงการ ท้ายทายสาชนว่า ครั้งหนึ่งนั้นมานานแล้ว มีตระกูลหนึ่งอพยพจากเขมร แล้วอ้าง ตัวเป็นไทย มาตั้งหลักแหล่งในประเทศ ไทย เมืองที่อพยพมานั้นคือพระตะบอง ตระกูลที่มานั้นเป็นตระกูลใหญ่ ว่าจะว่า มีพระพุทธรูปองค์อยู่องค์หนึ่ง เมื่อ หัวพันตระกูลนี้ตายไปแล้ว ผู้รับมรดก ไม่รู้จะแบ่งกับใครอย่างไร เลยเลือกฤ พระพุทธรูปองค์นั้นขึ้น ๆ ไปแต่ด้วย ขนบค่านับไปไว้มี นายพลจะองค์จะ คำพูดโดยการตั้งคำถามว่า "อย่างนี้ เป็นการท้ายทายสาชนหรือไม่" พร้อม กันนั้น นายพล (อ่านต่อหน้า ๔๕)

นิยายของเขา

สิ่งที่อเมริกันจะก่อ.

เมื่อเจ้าสุภาภรณ์ หัวหน้า ขวพการกล่าวอิสระ โยนั้นซึ่งมีญาณ พินที่ประมุขรัฐสภาลาวเสวโฆสกลาง อาภิกับแผ่นดิน หัวใจของลาวที่ถูก พ้อมพ้อมพ้อมสสสสในใจ เพลื่อน กลาเข้าพิพม์สลายโลก ที่พาสสสสสสส ไปนายนิ และเมื่อชนกาวินญาณ ของประเทลาวถกถกถกเรื่องลาวจึงออก ักทั้งนี้ หลังจากที่ถูกกับขบขบส่งมา พานนี้.

ขบถภายในการปฏิวัติสภาพกรรม
 ก. หนึ่งคนของแสงขบถภายใน "นัก
 กุศลวิสัย" ให้แก่เจ้าสุทนต์
 ซึ่งผลจากการขัดแย้งของ ขบถ
 ก. หนึ่งคนของ เขาคอนเพนส์

งานที่ไม่มีใครเรียกว่ารักชาติ!

กึ่งนั้นหลังจากได้มอบเขมราชให้

แม้มีกระแสลัก วิชาการของ
 ดาว ยังมีอาจารย์เรื่องโรจน์ไค้เหมือน
 ประเทศทั้งหลาย เพราะสภาพที่ยืน
 ประเทศลัทธิลัทธิขี้เหมือนเมื่อศักราช
 ก่อนที่ฝรั่งเสศ เราเข้าปกครองนั้นเอง
 เมื่อชาวลาวล้านนาว่า ตนท้องถิ่นลาว
 มรดกทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นกฎแต่แล้ว

แต่แล้วในที่สุดเจ้าสุทธานุรักษ์ก็มีโอกาส
วางอาวุธเข้าร่วมในแผ่นดินถาว และได้รับเลือก
ตั้งเป็นรัฐมนตรี ในกระทรวงมหาดวังเมืองของรัฐ
บาลชุดเดียวกับที่ชาวแคนซัสคนนี้ได้.

บทวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ.

ตำรวจกับ ผืนเดือน:

ใน โท-สัปดาห์ ฉบับก่อนหน้าที่ผ่านมา

ความของ ซี.เอส. ซูซุกิเบอร์เกอร์

นักวิจารณ์การเมืองของหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทมส์เขียนเรื่องเมืองไทย เราได้
ขอมว่าจะไม่กล่าวถึงข้อหาของ พง. ก.อ. เผ่า ศรียานนท์ ที่ซูซุกิเบอร์เกอร์นำ
มากล่าวไว้หน้า กรมมาเกิดจึงพยายตำรวจผืนเดือนพลกทั้ง ๖ คนราคา
๒๔ ล้านบาทซึ่งตำรวจทหารโยนขึ้น ถ้ากองพันหนึ่งของคณะเผ่าที่ซูซุกิ
เบอร์เกอร์ให้ชื่อว่าเงิน ทรูชนอย่างยอคือเยี่ยม ในประเทศไทย ที่ค้าขายผืน
เดือนและทองคำ เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่ประเทศไทยมีชื่อเสียงในการค้า
ผืนเดือน จนปรากฏไปถึงคณะกรรมการปราบปรามผืนเดือน
แห่งนี้ และรัฐบาลไทยก็ยังชำระอาชกรรมสมรรถ
มีออกให้ขึ้นแรง แต่ผลของการแก้ตัวทุกไปก็ประ
การโทษ ประชาชนพลเมืองไม่ได้รับชัฏทราบคงไว้กับ
แต่ส่วนความอื้ออายชารหน้า ว่าเป็นอย่างที่ที่ผืนเดือน
ภายใต้สิทธิพลของชนชั้นฝ่ายปกครอง มาในทอนหลัง
นี้ม้วยใหญ่ที่ถูกกักกวรว ๒๐ คนที่ตำรวจไปจับหรือ
รมมาจากเชียงราย ซึ่งมีการจ่ายเงินสินลณณ์ไปหลาย
ลี่ยลนบาท ส่วนผืนเดือนก็ขึ้น อหิครวณสูญหายไป
ประการใดไม่มีใครทราบแน่นอน นอกจากมีข่าวว่านำไป
ทิ้งฟ้า แล้วเรื่องก็เงียบหายไปเหมือนคลื่นกระทบฝั่ง มา
เมื่อหลายสัปดาห์ประหวาร ๑๖ ก.ย. อันครั้งเดียวว่าระหว่งผืน ๒๐ คนนี้มา
ทุกคนอีก ใต้ส่วนทากวามรวิว่า ใครเป็นผู้ฆ่ามาลงไว้ และสินลณณ์
ได้จ่ายให้แก่ผู้ใดไปบ้าง แล้วที่สุกก็เงียบหายไปเช่นเดียวกัน.

ไมต้องสงสัยเลย การค้าผืนเดือนในประเทศไทยนั้นองค์การใหญ่ที่
กันเป็นก่เป็นกอง และตำรวจไทยมีส่วนได้เสียด้วย จึงทำนองลอคมาไดจน
เกิดเรื่องใหม่ขึ้น ผู้ที่เคยเดินทางจากแม่ชวยจังหวัดเชียงรยลงมาถึงจังหวัด
นครสวรรค์โดยทางรถยนต์ จะต้องพบด่านตรวจประมาณ ๕ แห่งและทางค่าน้ำ
ก็ล้นเช่นเดียวกัน และกตรตรวจก็ทำนองอย่างเช่นแข็ง เช่นเอาไม้เสกทอดขวาง
ทางไม่ให้รถยนต์แล่นผ่านไป ได้ ซึ่งผู้เขียนได้ประสบมากับตนเองที่เขตอำเภอ
เกตุล่งปอง ถ้าหากไม่ใช่อหิครวณของผืนเดือนแล้ว ลอตามาคำเธอมาได้ยาก
เค็ดที่ ดังนั้นเราจึงเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่กันต่าง ๆ กันได้เื่อง ๆ เช่นรถของมาใน
ยงรถยดที่ หรือถ้าเพทารถยนต์ขึ้น ๒ ชั้นเป็นต้น และก็เป็นจำนวนน้อย
ส่วนจำนวนมาก ๆ นั้นก็มีการแจกจ่าย
ทั่วถึงกันนั้นลอคมาได้มอ และการ
ที่คิดไว้จึงลงคนจำนวน ๑๐ ลาม ๒๐

ล้านบาทนั้น ทรูชนธรรมดาทำไม่ได้ นอกจากทรูชนที่รวยกว่าผู้เกิดดิ้นนี้มา
นาจเท่านั้น.

การจับได้ครั้งนั้นแตกต่างออกไป หรือคิดเอาตัวออกหากของ
นายตำรวจบางคน ที่ก่อกบฏให้สินลณณ์และเอาคุณความดีจากอหิครว
ไสว ไสวแสนยกรก้วย เรื่องจึงเกิดวขึ้น และเป็นของแน่นอนนายตำรวจ
ชั้นร้อยตำรวจโทระอุจากที่การเรื่องนี้ โดยกล่าวหาได้ไม่ เพราะต้องใช้พ
รอนมากและการกล่าวถึงอย่างมีพิพาร ถ้าทว่าอหิครวณความเพียงแต่ลง
โทษผู้ควบคุมผืน รมผืนเงินของพลวง และจ่ายรางวัลการนำเงินเท่านั้นแล้ว
ไม่ประโยชน์อะไรเลย เท่ากับว่าไม่ได้ทำอะไรเลยอันถึ เราจึงมีความเชื่
ที่โครงการข่าวจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับหลายฉบับแล้ว ผืนเดือนมีความ
พัวพันถึงบุคคลสำคัญ ๆ เช่นเช่นตำรวจชั้นนายพลและอหิครวมครก้วย

และอหิครวณใหม่ขึ้นนั้นว่า ทำการชุกคณให้
ถึงณไทยไม่ไว้หน้าใครมก ะสืบสาวราวเรื่อง ว่า
ใครเป็นนายทุน ใครเป็นผู้ใช้ให้นายร้อยตำรวจและ
นายสิบตำรวจควบคุมมา และทำการล่ำเลียงนาค้วย
วิไลโก ประชาชนพลเมืองมีความเชื่อในฝีมือของพล
ก.อ. ไสว ว่าระกาคาบงนี้เรื่องไม่ถ่องโดย่างแน่นอน
ถ้าที่ถ่องอย่างจริงใจ เพราะมาใช้ว่าระยารการทุจริต
คิมีชยงโกเท่านั้น แต่การมาดังความเลวทรามว
กา ที่ตำรวจไทยอื้อเลียดเลียดในเรือนจำฆ่าฟัน
และระปรารอแก้กาโลก โยเลพระอย่างยิ่งคณะกรรมการ
การปราบปรามผืนเดือนกระเนว รัฐบาลใหม่ซึ่งจักตั้งขึ้นไทย
อมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ใต้พยายามถากถางสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย ที่ผู้
นากรของเมืองสมัยหนึ่งได้ทำนโดย่างไม่มียงอาย ถ้าบาลเอืกรักของชาติ
ในสายคาวตางประเทศว.

บทวิจารณ์การเมืองโท-สัปดาห์ที่ร้อยแปด:

มีท่านผู้อ่านคนหนึ่งส่งนามว่า ก. รัก
เกียรติ เขียนจดหมายมาว่า "บท
วิจารณ์การเมือง โท-สัปดาห์ที่ครั้งก่อนที่ ๖๔ เป็นที่มา รุสีกอระยไป ะ
เป็นเพราะผู้เขียนเขียนผิดเขียนอยู่ไหนหนังสือพิมพ์น้อย เอียงซ้าย จึงทำให้
คลาดอับว่าบทวิจารณ์ครั้งเขียนอยู่ในชอมเชกที่เขากำหนดให้มา านไม่
สามารถจะแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผูเขียนได้กับวากุมิ.....ถ้าไม่
วิจารณ์เรื่องในธรรมศาสตร์ และทำโน้ไมวิจารณ์การกระทำของหนังสือพิมพ์

โดย....."ตราทิม"

ข้างลณณ์ แม้แต่ โท-รายวันเอง ซึ่ง
เคยมีถักลายเขียนหนังสือพิมพ์เชื่อไม่
ก็เสียแล้ว..... (อ่านต่อหน้า ๓๓)

ตอบ

ชีวิตที่ดำเนินไปอย่างเนือย ๆ ซาซากิ

จะเอายังนี้ไปหน้าหน้าของคตินันท์ ผ่านไปได้
 อีกไม่กี่เพลา ก็เริ่มปรากฏรูปสุมหัวคิดเถาะขึ้นมาอย่างไม่มีคิดสายปลาย
 เหตุ เหมือนกับท้องทะเลที่เริ่มสงบราบเรียบเหมือนแผ่นกระจกมา
 เป็นเวลานานจนหาขึ้น แต่โดยปกติมันเองก็เกิดพายุโหมขึ้นมา
 ครั้งแรกเพียงอ่อนๆ แล้วก็แรงขึ้นทุกทีจนกลาเป็นน้ำคลื่น กระหน่ำ
 อย่างรุนแรงจนขึ้น และไม่มีที่จะเบี่ยงลงเลย เหมือนกับจะโหมเข้า
 ฟ้าผ่าที่ถาวยให้ทุกสิ่งทุกอย่างพังสลายไปจนสิ้นเชิงเสียจนฉะฉาน คตินันท์
 มองไปทางไหนก็เห็นแต่ท้องฟ้าอันมืดมัวไปโดยสิ้นเชิงแสงเพลิงอันมืดมัว
 เหลือไปทางไหนก็พบแต่พายุที่กระหน่ำเข้ามารบกวนอย่างไม่มีหยุดยั้ง

คิดถึงความเหมาะสมชีวิตของคิดจะมีมันหยุดลงเขย่งมึง มัน
กะโหมเข้าทำลายคิดเส้นจนย่อยยับเสียก่อน และมันก็เป็นจริง
ดังนี้ เพราะมันยังก้าวร่นไม่ได้ร่นขึ้น คิดนั้ก็ตกอยู่ในมรสุม
ชีวิตอันรังก้า พัดกระหน่ำเข้าแล้วชักถอนไม่ไว้เวลาคงตัว พองพอง
ขึ้นก็ตรึงใจ มองออกไปในอนาคตก็นึกแต่พายุลูกใหม่ที่หมุนเหวี่ยง
เข้ามาอีก แต่ถึงอย่างไรก็ไม่พายุอะไรในโลกนี้ ไม่มีมรสุมชีวิตของ
ใครจะกระหน่ำย่อยได้ตลอดไป มันจะต้องหยุดลงได้สักวันหนึ่ง ไม่ช้า
ก็เร็ว มรสุมชีวิตของคิดมันได้หยุดลงในภาชนะเหมือนนกมัน แต่มันได้
หยุดลงเมื่อคิดมันเขี้ยวแหว่งทะลุประตอชีวิตอยู่ต่อไปได้อีก ถึงแม้จะ

กับแม่เข้าไปย้อมหัว เพื่อด้วยย้อมสีไฟ
ทั้งหม้อข้าว แม่ก็เอิบกัถักไหมเข้า
ทา กิณดี เกล็ดนั้นคางของแม่มีกั
วลอยุมัก ซึ่งไม่เข้าใจเลยว่ามันเงื่อง
มาากเหตุใด แม่ก็ให้กัถักขึ้น
เคียงข้างแล้วโยนแซ่มมาออกแล้ว กิณดี
เพือนทักกรัง ที่แม่เร่งส่งความมัก
กัถักดี พ่อมองสยดามั่งยังอยู่ใกล้
พนักเบื่อนมวราง กิณดี ร้อง

“บุญบา” พะเรียดข้อเสียดพันๆ
ทำให้คิดมันสะท้านน้อยๆ เพราะนักกระ
แสว่าบรรพชาศักริ จะไม่ก่อภัยอยู่แล้ว
“เปล่าพรอดกล” แม้จะยอด
“พ่อเขาเพียงจะสั่งลูกว่าระพ่วงน้อยๆ
ทงแม่ไปโตนานๆ หนูก็ตั้งอยู่เย็น
เพอนแม่”

“คุณไม่เคยทงแม่ชักรัก” คุณน.เย้ย
 “ถูกแล้ว แต่ท่อกจจากนไปท่นจะ
 ต้องอยู่ใกล้แม่ที่สุด จ:หลบไปท่ยว
 แล้วค่อยพื่อนน่านจ อย่างแต่ก่อนม่ได้”

သိဒ္ဓါသမ္ဘိဒါ

๒ วนิชยาประชดประชันสังคมและการเมือง
โดย..... **ศรีรัตน์ สกาศปัทมวัฒน์**

มีอะไรสักอย่างหนึ่งมาตลอดชีวิตของคินนี่คือใบโถก คินนี่ก็จะเก็บใบโถก
 ใต้น้ำมาไปทาบวางบนหิ้งที่ไว้วิญญาณ เพราะหัวใจของคินนี่ไว้กับความ
 ทุกข์ทรมานมาตั้งแต่ตอนบอบช้ำในวัยซนแล้ว เหมือนกับว่าคินนี่ได้ทาบ
 อบอุ่นในสายฝนเอาไว้ลบล้างความโศกเศร้ามาตลอดคินนี่ และหลังจากอยู่ในป่า
 แค่นี้พอขบสงก็ปรากฏว่าเป็นเวลาพลบค่ำพอดี...

เขาวินิจฉัยคดีในศาลไปหน่อย พอออกมานอกห้องก็เห็นพ่อ
นุ้ยอยู่กับแม่แล้ว คดีนั้นมองพ่ออย่างงงๆ ไม่เข้าใจเหตุใดพ่อจึง
แต่งคดีเหมือนเรย์มจะออกเดินทางไกล แต่งเง้าเข้าชนัน คดีนั้นมอง
เห็นพ่อและแม่มองมาทางคดีกันเกือบเป็นจุดเดียวกัน แล้วก็หันไปพูด
กับเขาๆ โดยที่คดีนั้นไม่ได้ยินและไม่ได้อ่านใจที่จะฟังด้วย.

เมื่อทำความสะอาดหน้าตาเรียบร้อยแล้ว และกำลังจะเดินผ่านพ่อ

กิตินักกิบะนาง ชันมาอย่าง
 ทัษฏ ทัษฏา ชรอมม์หรือพ่องะยัง
 เถื่อนไกรยวเริง เล่ห์พา โขนพ่น
 ทัพเจ้ากรรมนี้ ถึงมีนิษะเป็นเหตุก็
 เกิดชอนอย่างขยอกไม่แพ้ตัว จะไม่
 เพอนคพทั้ง ออทิไปเ็นเจ้าเดวเียบ
 งามมาเล่าให้มันฟัง หรืออาพุดแซ่
 ชาติไปหมกกพมู ข่านแล้วก็ กิติน
 คิวานนี้เพิ่นะเป็น เสรยสิบพัน
 อะโรสัดกั เพิ่นมกเล่ห์กยไต่ก
 ทัพมณนี้ โกลธกไปจากพมูเพิ่น

มรสุมตะวันตกเฉียงใต้

ชีวิตบุษบา

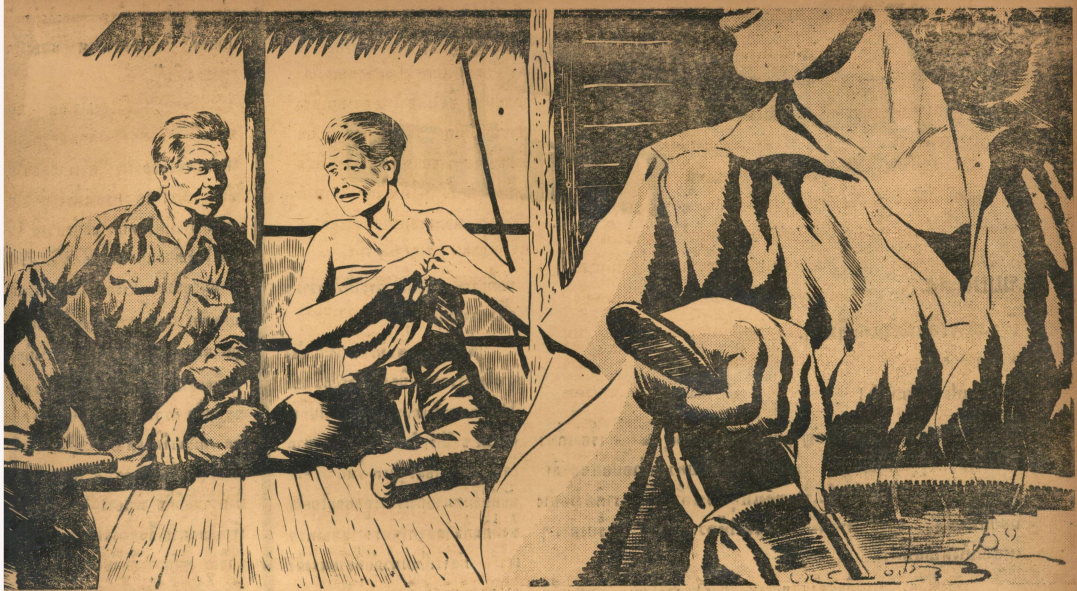
ප්‍රකාශන

อิทธิพลของนักการเมืองชั่ว

แม่อำนาจ

สังหารพ่อ

๒๕
นกกอลางพินาศแห่งอนาคต

จดหมาย การเปลี่ยน

ฉบับที่ ๑๕

เรื่องการเลือกตั้งและอื่น ๆ.

๒๒ พฤศจิกายน

ถึงเพื่อนประชาชนทั่วทั้ง!

สัปดาห์นี้เรามีเรื่องสำคัญ ๆ ที่จะคุยกับท่านอยู่ ๒-๓ เรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร, เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับความน่าอัศจรรย์ของตำรวจคดีใหม่ และเรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องของเหตุการณ์ทั่วไป เราคิดว่ายังน้อยท่านเพื่อนประชาชนทั่วทั้งทั้งหลายจะให้ความสนใจในเรื่องค้างๆ เหล่านี้บ้างตามสมควร.

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้นเป็นเรื่องใหญ่ เพราะเป็นเรื่องของความหนาแน่น แข็งแกร่งแห่งพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย ไม่ใช่ระบอบเผด็จการ, ไม่ใช่ระบอบคอมมิวนิสต์, ไม่ใช่ระบอบศักดินาและระบอบจักรวรรดินิยมซึ่งเป็นระบอบที่เกี่ยวข้องกันอยู่ แต่นักบริหารเสียงของบรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เป็นไปอย่างไม่ค่อยน่าดู ประชาธิปไตยไปอยู่เสียที่ไหนไหม? มันแค่ศักดินาและจักรวรรดินิยมเข้ามาแทนที่ พรรคการเมืองก็ประชาชนเคยฟังเสียงสมัครเข้าเป็นประชาธิปไตย กลับเบียดหน้ากันเอาโฉมหน้าอันแท้จริงออกมาให้เห็นว่าเป็นหน้าสีส้มเลือดก็คล้ายแต่จะคุกดินเลือดมนุษย์ แต่ไหลไปโจมตีพรรคการเมือง ฝ่ายตรงข้ามว่ามีสีแดงแข็งกว่าตน คือใส่ร้ายว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์

เพียงเคย อันเป็นการกระทำที่หมิ่นหมิ่นใครเป็นอย่างยิ่ง.

ถ้าที่พรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ไม่ได้ส่งตัวอำนาจควมวิธิการใจมันก็ ย่อมจำเป็นว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์กันแน่ นี่แหละวิธีการอันชาญฉลาดพอให้ ตามที่พรรคของเราได้บอกเราว่าเป็นการ "สาส์นแก่เขาได้ (รับ) ฝ่ายประชาธิปไตย" ให้ประชาชนผู้ได้สติ เข้าใจผิด" แต่ทว่าในขณะเดียวกันพรรคการเมืองพรรคนั้น ก็ให้แสดงออกมาให้เห็นชัดว่าเขาไม่ยอมรับศักดินา อันเป็นระ

บอบที่ประชาชนพลเราได้รับความบีบคั้นอย่างทารุณที่สุด.

เพื่อนประชาชนทั่วทั้ง! เราไม่ต้องถวิลหาพรรคการเมืองที่ถึกระด้นเข้า ไปนั่งในสภาผู้แทนราษฎร, เราไม่ต้องการให้ เขาได้ครอบอำนาจ เป็นรัฐบาล เพราะถ้าเขาเป็นรัฐบาล ขึ้นมาเมื่อใด มันก็ย่อมหมายถึงเราจะถูกกดขี่โดยไป ซึ่งก็กินที่มากลอบหาแรงเงาของพวกเรา มันจะเป็นมหาภัยยิ่งกว่าแรงซึ่งกล่าวคอมมิวนิสต์เสียด้วยซ้ำไป.

เปล่า! เรามิได้หมายความว่าคอมมิวนิสต์ก็ดีกว่า แต่พรรคการเมืองทุกฝ่ายก็ดื้อรั้น หรือพูดอย่างอื่นดลาง เราอาจเคยหาสมาคมกับประเทศที่เป็นคอมมิวนิสต์ได้ ในทางการเมือง, ในทางวัฒนธรรม ตลอดจนในทางพาณิชย์การทางเศรษฐกิจ แต่เรามิได้นำเอาหลักการคอมมิวนิสต์เข้ามาใช้ เพราะชาวไทยเราไม่มีมรดกนั้น และเราก็มิได้หมายความว่าเพื่อนประชาชนที่รักของเราระจะต้องได้ไปแต่พรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่ง ซึ่งส่อให้เห็นว่า ได้ทำการกีดกันข้อขัดแย้งไว้แต่เพียงผิวเผินแต่ใจใหญ่ของจีนสangkay เพราะคอมมิวนิสต์ก็, พวกศักดินาที่มักถวิลวักขนิม หนุ่หนุ่ของเราก็ มิใช่สิ่งที่พึงปรารถนาของประชาชนชาวไทย ผู้ได้สติทางประชาธิปไตยอย่างแน่นอน.

การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๑๕ ธันวาคมนี้ เราคิดว่าจะเป็นวันแห่งการตัดสินใจ ครั้งสำคัญที่สุดในชีวิตของเรื่อน (อ่านต่อหน้า ๓๘)

เก่า เราได้ไม่เห็นด้วยอะไรใน "แม่แม่ง" เราซึ่งทว่ามาหินของเรายังอยู่อย่าง "กิน".

"เจอบังโง่เข้าโง่โง่เลย แม่หม่อม" เสียงของพ่อแสดงความหนักแน่นออกมา "ถ้าเราปล่อยทิ้งนักการเมืองโลก ครอบเมืองอยู่อย่างนี้ เราคิดจะมีชีวิตที่ก้าวหน้าอยู่อย่างนี้ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงกันก็ดีกว่าที่เราหาอยู่ที่นี่ เราทำก็ลำบากไหม แทนที่จะหาไปหาทำ ก็ต้องถูกพวกถูกกลั่นแกล้งต่าง ๆ เพราะนักการเมืองขึ้นเมื่อเข้ามาผูกขาด กันวิธีที่สามัคคีกันอยู่ก็ยาก ครอบเมืองอยู่อย่างนี้ เราก็คิดจะมีชีวิตที่ก้าวหน้าอยู่อย่างนี้ แต่ถ้าเราปล่อยทิ้งนักการเมืองเป็นพวกกลางเสียง ก็เลยยิ่งกว่านั้นอีก ทำอะไรไม่ได้ก็เลยกลายเป็นเลวกลายเป็นคนกลางเสียง ซื่อสัตย์มาอีก คนกลางก็ขึ้นก็ขึ้นโดยการเมืองขึ้นจึงว่าปล่อยทิ้งมาสู่เลือด ถ้าเราคิดว่าควรจะดีกว่านี้เสีย ก็คือเสียของเสียมากแล้วนั้น บัณฑิตสามัคคีเขาอยู่เขาไปเสียดีกว่ากับ แม่หม่อมก็อยู่ที่นี่ นี่ทั้งเรากับหม่อมหลายร้อยปีเป็นเงินเท่าไร ที่เขาขายก็ขายของเขา เราไปทำอะไรเขาไปไหนก็คงถูกทุบตีลงแรงอะไรเลย."

"เพื่อนแก่ เราช่วยคุณพระกับแม่หม่อมแทนคราวนี้ แต่เราขออะไรก็ได้มาบอก เพราะนักการเมืองที่ร่วมกัน วิถีสามัคคีไม่ใช่ในนักการเมืองที่ราษฎรเลือกตั้งเข้าไปเป็น เขาคิดอันเข้าไปถึงก็ให้ราษฎร ขอมันเขาเข้ามาเป็นผู้ปกครอง ใครจะไปถึงก็ให้เขาออกจากการพ้น หรือเลิกงานผู้เลือกการราษฎรได้".

คืนวันนั้นเขาไปข้างแล้วว่า ที่พ่อกับแม่หม่อมนี้ พมมาดังเรื่องอะไรก็คืนวัน "คุณพระกับ" ก็เพราะคุณพระไม่ว่าคน. ก็คนเก่า เกิดเด็กที่ถูกกดขี่ข่มเหงกัน แลก็กับข่มเหงกันเป็นระบอบ แลด้วยเหตุอย่างนั้นจึงได้มีแต่ใครก็พูดอะไรกันขึ้น ไทยเฉพาะการเกิดการตามเกาะ

७८

ชีวิตศิลปินและการเมือง

โดย... วัลลภา ขยิตาสมชัย

อื่น ๆ ในยุโรปยังไม่สนใจในเรื่องพัฒนาตัวใหม่ ๆ ประเทศอื่น ๆ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส หรือเยอรมนี ในสมัยกลางยังไม่รู้จัก หรือแม้แต่ในอารยธรรมอียิปต์และของชาวกรีก และโรมันก็แค่ยึดถือไว้สืบลำดับเรื่องราวกันแล้ว พวกสมัยศตวรรษที่ ๑๔ ชาวอิตาลีก็คิดอยากค้นคว้า เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชาวกรีกและชาวโรมัน ทั้งยังได้ศึกษาเรื่องต่างๆ ของกรีกและโรมัน ทั้งในทางศิลปะและทางวรรณคดีอีกด้วย อย่างละเอียดลออ.

ผลของการศึกษาค้นคว้าเหล่านี้เอง ทำให้ศิลปและวรรณคดี ตลอดจนความคิดและประเพณีของชาวอิตาลี เปลี่ยนแปลงไปโดยอิทธิพลของการศึกษารวบรวมของชาวกรีกและชาวโรมัน ในประเทศอิตาลี ได้บังเกิดมีการฟื้นฟูของอารยธรรมโบราณ คล้ายกับว่าดวงวิญญาณของชนชาติโบราณเหล่านี้ได้กลับมาเกิดใหม่ อารยธรรมของอิตาลีก็คล้ายกับได้รับการปรับปรุงใหม่ ให้มีลักษณะอันน่าชื่นชม การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอารยธรรมชั้นใหม่นี้ เรียกกันในภาษาอิตาลีว่า “เรอเนสซองส์” (Rinascimento) แปลว่า “ปฏิสนธิภาพ” หรือการเกิดใหม่ ซึ่งต่อมาฝรั่งเศส ได้รับเอาอารยธรรมใหม่นี้ไปแล้ว เรียกเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า “เรอเนซซันส์” (Renaissance) หลังจากนั้นอังกฤษก็รับช่วงอารยธรรมนี้ไป และรับเอาคำฝรั่งเศสไปด้วยคำว่า “เรอเนซซันซ์” หรือ “ปฏิสนธิภาพ” นี้หากจะ

กล่าวให้ถูกต้องแล้ว การใช้การเกิดใหม่ของอารยธรรมใหม่ เพราะในสมัยกลางนั้นมิใช่ ว่าอารยธรรมจะเสื่อมลงเลยหรือแตกดับไป อารยธรรมยังคงรุ่งเรืองเฟื่องฟูอยู่ในยุโรป คำว่า “เรอเนซซันซ์” จึงหมายความว่า การฟื้นฟูอารยธรรมใหม่หรือการเกิดใหม่ของอารยธรรมโบราณนั่นเอง การเกิดใหม่ของอารยธรรมโบราณนี้ ชาวให้อารยธรรมผสมใหม่ของสมัยนั้นรุ่งเรืองเฟื่องฟูขึ้นอีกมากมาย.

การปฏิสนธิภาพได้บังเกิดขึ้นในทางปัญญาก่อนทางอื่นและก็ในทางปัญญานี้เองอารยธรรมสมัยเรอเนสซันซ์ ได้สืบทอดมาเป็นที่ยอมรับกันว่า ใจทางอันไคลเรอเนสซันซ์ทางปัญญาสมัยนั้นคือลักษณะคล้ายกันว่าเป็น “การปฏิวัติทางปัญญา” ที่เกี่ยวข้องเป็นการคิดจากศาสนายึดถืออันเรียกว่า “อภิปัญญา” แล้วก้าวเข้าสู่ “สมัยใหม่” (Modern Time) อันเป็นสมัย “เรื่องปัญญา” (ที่เรียกว่าสมัยใหม่คือสมัยในประวัติศาสตร์ที่เริ่มตั้งแต่สมัยเรอเนสซันซ์ มาจนถึงสมัยฟุเลี่ยน)

ปัญญาชนพวกหน้าเขา เรื่องราวของชนโบราณ มาศึกษาค้นคว้าเขียนพวกแรกได้แก่พวกที่เรียกว่า “มนุษยชน” (Humanista) คำนี้มาจากภาษาละติน “Homo” แปลว่า “สุภาพ” หรือ “มีความรู้สูง” มนุษย์ชนเหล่านี้ส่วนมากเป็นนักเขียนนักประพันธ์ ซึ่ง

เขียนแบบอย่างชนโบราณ สมัยกรีกสมัยโรมัน นอกจากนั้นก็เขียนโบราณคดี, นักสะสมเอกสารหลักฐานต่างๆ ของสมัยโบราณ, นักศึกษาค้นคว้าซึ่งพยายามแสวงหาความรู้เก่าๆ หรือไม่มีปรัยปรุงแก้ไขหลักฐานต่างๆ ให้อุด

คงความสมบูรณ์ มิ เพราะผู้คัดลอกเอามาจากของโบราณ มักจะลอกกันผิดๆ มาเสมอ นอกจากนั้นก็พวกครูอาจารย์ ซึ่งอาศัยใช้หลักฐานโบราณเหล่านี้ ถึงสอนนักเรียนศิษย์ของตนในวิทยายานานาประเภท (อ่านต่อหน้า ๔๓)

นี่แหละคือแบบโมเดิร์นนี่ เป็นที่เชื่อกันว่า ถ้าไปเขียนหรือดูของในอ่างน้ำพุนี้จะได้กลับไปเหมือนกรุงโรมอีก

ต่อจากหน้า ๔

แล้ว ทุกประโยคและทุกถ้อยคำล้วนแต่โจมตีบุคคล
กลุ่มนี้เป็นไปทางเสื่อมเสียถึงขั้นแก้แค้น... เมื่อถึงพ
ฉนั้นไม่มีของชุดอีกแล้ว น.ร.ร. เสนีย์ เป็นบุตร
ชายในจำเนนุษย์ คุณนายนี้จะเป็นธรรมและดี
จารณเดิมพูดคุยกับตัว น.ร.ร. เสนีย์ได้พอถึง
มารจะจึงไปพูดกับประชาชนในวง รามที่
ถ้าดี พูดอะไรก็ได้หมกมุ่นหรือชุดแซมกับยาเป็น
ธาร: อารณ น.ร.ร. เสนีย์จึงจะหาว่าถูกหมกม
หา"ตัวประชาชนเห็นทุกคนไม่พูดแล้ว "เสณีย์
คำประชาชน, นักหนังสือพิมพ์" แต่เขาได้
คำประชาชนพูดกันที่นั่น แล้วมีคำนี้เหมือนกัน
คือคนพูดด้วย การเพราะเอาตัวคนพูดก็
คนพูดก็เห็นเป็นความผิดก็เองคนเห็น ความจริง
ไรจะพูดประชาชนให้รู้จักเป็นประชาชน หัวคนเขา
ผู้เห็นนี้ๆ โลกพูดด้วยประชาชนจะได้อารณ
ขึ้นมารวมการอย่างคน ได้การเข้าใจความผิด
ไม่... อันคนพูด หรือมีความผิดในใจเขาผิดอย่าง
มากพูดก็ว่าเป็นคนผิดซึ่งของหมกมุ่นแล้ว ผมขอ
ใจกับพวกคนเหล่านั้นเมื่อใดก็ควรจะมีใคร
มาว่านเป็นลูกพี่ของ "ๆ" ซึ่งคิดว่าเขาทำ
เอาได้ไม่อาชว ในเมืองไทยส่วนที่กล่าว น.ร.
เสนีย์พูดว่าเมื่อเสียหน้าที่คำประชาชนๆ นั้น เา
พูดจนมาจากไหน ความที่ได้แล้วเสียแล้ว
คุณอะไรไปเอง ทำไปไม่ได้เห็นเสียก็พูด
อะไรก็พูดพูดกับคนคนเมืองแล้ว ทำไป
คุณจะทำประชาชนไว้ได้ ผมขอเสียนี้เสียพูด
แต่ไรคำพูดเขาทำไว้แล้ว คุณจึงพูดจากเขา
มากมา เมืองเช่นหมกมุ่นก็ถือว่าผิดแล้ว ที่ผม
ขอเขาอย่างอ่อนแอเสียมีเขาอยู่ในห้องบรร
ธารของมหาวิทยาลัยมากแล้ว ที่ผมพูดแต่ทั้ง
คำคุณๆ ในที่สาธารณะจึงไม่ครบๆ ซ่อน
ละก็ยอมเสียก็เห็นใจพูดกับเขาอีกเถละ ถ้า
ใครมาพูดใน "เสียใจ" อีกละก็ยอมยอม
หมกมุ่นอีกครั้น.

คุณพูดด้วยดี ผมขอเป็นอีกคนมาพบใน
ฐานะนักหนังสือพิมพ์ว่าไร คุณพูดว่าผมพบ
รูปและพูดด้วยดี แต่จะไม่ไปใครเถลยเมื่อย่างนี้
จะไร... เมื่อพูดจากคุณก็ว่า... เมื่อพูดด้วย "คน
ตรงไปตรงมา" เคยคิดไปเองแต่ผมมาพูด
เพราะพอใจไปๆ ขึ้น คุณพูดเหมือนคน "ใจ
ดี" หรือจะไรก็ตาม แต่ ผมจะไม่ไปใคร
เหมือนจะไรก็ตาม คุณพูดก็เหมือนพูด
ไหนไม่เป็นคุณพูดก็ว่าประชาชนพูดจาก
เถละว่าดี เพราะธรรมมีความเป็นดี ของคำพูด
และไปคนประชาชน แล้วคุณก็ว่า ขี้ขลาด
นักหนังสือพิมพ์ดี แต่ใครจะเข้าใจคุณแล้ว
หาตามแบบชีวิตว่าไปเป็นดี หรือคำไปเป็น
แต่... อยู่ที่คุณจะได้ไป ขี้ขลาดไปอะไร... ก็ขอให้
พิจารณาว่าแล้วแล้ว... ผมขอเป็นอีกคนประชา
ชนคนเล็ก ๆ คนหนึ่ง ที่ไม่มีความใหญ่โตอะไร
เถลยละไม่มีแม้เพียงไป... ด้วยความใหญ่โต
จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะไปพูดอะไรไปพูดได้ แต่
ผมเห็นคนไทยที่มีความเป็นดีของหัวใจ เมื่อ
เขาพูดว่าเป็น "ไท" ที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้
ไม่... มีใจเช่นไหน พอที่จะไปเป็นทหารของใคร
การเป็นทหารเมืองอะไรๆ นานี้จึงจะพูดกับ
เมื่อเขาตามเขาเมืองไทยไปเป็นทหารของใคร

๐๐ คึกคึกนรก ๐๐

ผมละก็เบ้อ...เบ้อ...เบ้อจริงๆ

เที่ยวแหละครับ เพราะไม่ว่าจะเดิน
ย่างเท้าทั่วไปที่ไหน ก็มักจะได
ยินคำว่า "ศักดิ์นา" บ้าง ได้ยินคำ
ว่า "จักรวรรดินิยม" บ้าง พูดกันให้
แสบไปหมด ไม่ว่าในสภาการ
หรือสภาเศรษฐกิจแห่งใด มาเมื่อ
วานขึ้นผมได้ยินคำประหลาดเพิ่ม
ขึ้นอีกคำหนึ่ง จากท่านอาจารย์
หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช คือ
คำว่า "ศักดิ์นาฏ" ซึ่งนับว่าเป็น
ศัพท์ใหม่ทันสมัยไปไม่สิ้น ครั้น
ผมมาอ่าน "ไท-ฮอปส์" ฉบับก่อน
เข้า จึงพบว่าคำว่า "ศักดิ์นาฏ" นี้
ที่แท้มีความหมายว่า "ไพร่ฟ้า
ลาว" ที่มีอำนาจในการครอบครองที่ดิน"
นั่นเอง.

พูดถึงคำว่า "ก๊วย" นั้นแล้ว ไม่
รู้ว่ามันยังใช้ ผสมกับใครๆ เกือบเสีย
จริงจริง เพราะผมเคยได้ยินคนข้าง

ถนนเขาก่อนว่า "ไอ้กู๊" ถ้า
ว่า "ก๊วย" เป็นคำที่ใครๆ
คงไม่มีใคร เอาไปใช้เพื่
แสดงสัพพัญญูอันเป็นแน่ ซึ่งถ
นั้นผมเคยเคยได้ยินเคย ศัพท์จักร
พิศดารพูดไปคือ "เอ็บบรุษ" ซึ่ง
ซึ่งก็คงเป็นก๊วยจนเขยอ หรือซัพ
เคษอะไรเขาไปนั่นก็ก๊วย คำว่า
"ก๊วย" นั้นผมทราบว่ามาจาก
ว่า "ฝั" กับ "ก๊วย" ก็คือ
"เอ็ฝ" และ "เอ็บบรุษ" ก็
คือ "เอ็ซอมฝั" อะไรก็ถูก
นั้น เมื่อจะแปลความหมายของคำ
ว่า "ศักดิ์นาฏ" แล้วก็ถึงแปล
ว่า "ผู้ที่มีความสามารถในการครอบครองที่ดิน" หรือ ใครก็ตามเถละได้เขียนไว้
"ไท-ฮอปส์" ฉบับก่อน โดยแปลความหมายของคำว่า "ก๊วย" เท่านี้
"ไพร่ฟ้าลาว" ผม ผมว่าอีกคำที่เกี่ยวกับเรื่องแปลความหมายไปอย่าง
ก็อีกมี...

เอาละ! เมื่อจะพูดกันเรื่อง "ก๊วย" หรือ "ไอ้กู๊" ก็ตาม ผมคิด
จะพูดขึ้นมาเหมือนกัน เพื่อให้ผมผสมกันพูด ไม่ใช่เพราะเกิดนึกพูดว่า "ก๊วย"
ขึ้นมา แต่ก็ไม่ใช่ว่าผมสนใจในบรรดา ก๊วยทั้งหลายหรือผู้ที่ประกาศตนออกมา
อย่างโจ่งครึ้นว่าเป็นก๊วย เพราะก๊วยอยู่ แล้วตัวผมจะเกี่ยวอะไร ไม่ขอ
แต่ที่ผมสนใจกันมานาน ก็โดยเหตุที่ได้มีผู้เขียนเป็นก๊วยขึ้นมา
เสนอแนะว่าการเอาคำว่า "ก๊วย" เข้าไปประกอบกับประวัติศาสตร์
ของคณะนั้นเป็นสิ่งที่ให้หวนรำลึกแล้ว ผมผาคว่าถ้ากระนั้นแล้ว
บรรดาผู้ที่มีความนิยมชมชอบในตัวผู้ประกาศเอาเป็นเถละว่า ผม
เองเป็นก๊วยนั้น ควรจะพาตัวเขาไปเป็นก๊วยเสียให้หมด หรือถ้า
คิดแต่เพราะการเมืองขึ้นมาก็เพราะคนหนึ่ง ก็คือผู้ประกาศชื่อ
"พรรคการเมืองก๊วย" ก็เห็นจะดี หรือถ้าเป็นก๊วยพรรค
เมืองอยู่แล้ว ก็ควรจะเปลี่ยนชื่อพรรคเสียใหม่ให้ ได้รูปไปเถละว่า
"พรรคก๊วยการเมือง" มันก็เหมาะสม ไม่ขอ ไหมไหนจะ
ด้วยบรรดาคนที่ตั้งตัว ก็เอาให้มันเต็มชื่อก๊วยไปเถละก็เถละ.

ผมเห็นคนที่คิดว่าไปไหนๆ จะครบ ผิดถูกอย่างไรขอ
อย่าด้วย เมื่อได้ศัพท์ที่ประกาศว่า "ศักดิ์นาฏ" แล้วเลย
ให้ผมคิดไปถึงเรื่องศักดิ์นาเข้า รวมศักดิ์นา (อ่านต่อหน้า ๕)

ผู้ใดได้ประตูเข้ามา คือ

ร.ค.ค. สมรทกับ ส.ค.อ. แม่น คนสำคัญที่ปลิดชีวิตนางปลุก นายคงด้วยปืนกระบอกเดียวกับ ที่เห็นอยู่ที่เอว. สองตำรวจเดินเข้ามาอย่างถึงฝาย พุ่งเข้าไปยังทับทิม ซึ่งอินทวิสัน อยู่ข้างกองถั่วใต้ถุนเรือน.

“ว่าไง ? ไอ้เปรมมาหรือยัง ?”

ร.ค.ค. สมรท เริ่มชักฟ็อกควาน้ำเสียงอันเกรี้ยวกราด.

“ไม่เห็นนี่คะ.” ทับทิมตอบเสียงสั้นอย่างมีพิรุธ.

“ไม่เห็นยังไร ผู่ใหญ่บ้านเขาเห็นมันอยู่ในป่าสะแกนั่นะ เมื่อมันมาซุ่มอยู่ในป่าสะแกนั่นก็ควรจะมาที่นี่ด้วย.”

“ไม่เห็นมานี่คะ. จริงๆ นะคะ. ไม่ได้เลย.”

“แน่ใจหรือ ?”

“คิดไม่เห็นจริงๆ ค่ะ.” ทับทิมยังคงเสียงสั้นอยู่ ทั้งๆ ที่พยายามหักห้ามใจอย่างเต็มที่แล้ว.

ร.ค.ค. สมรท มองหน้าหญิงสาวแล้วก็หัวเราะ เพราะรู้ดี ว่าคำพูดของทับทิมเต็มไปด้วยรอยพิรุธ. เขากระซิบออกมาจากเข็มขัด ส.ค.อ. แม่น ก็ทำตามด้วย. ทั้งสองคนล่าตามองไปรอบๆ แต่ทันทีนั้นก็เสียงกุกกักดังขึ้นข้างบนเรือน. ร.ค.ค. สมรท มองทอดตัวขึ้นไปด้วยความสงสัย รีบหันมาสั่ง ส.ค.อ. แม่น ให้คอยอยู่ข้างล่าง คนเองรีบขึ้นบันไดไปข้างบน. ทับทิมเห็นดังนั้นก็คอยเฝ้าใจขึ้น ขึ้นดูท่าทางมือกฎหมายอยู่เงิบๆ. แต่ในบางครั้งก็อดขำเลื่อมองไปยังข้าวไม้ได้ เมื่อเห็นเปรมยังเงิบหายอยู่ในขัง ก็ค่อยสบายใจขึ้น. ร.ค.ค. สมรท ขึ้นค้นบนเรือน

วินาทีแห่งความคับขัน
ในขณะความแค้นที่ลึกลับ คงขึ้นมา
ทำให้ใจที่มุ่งหวังตามพยาน
ก็กระหวั่นไหวได้ใจที่พองเผิงอย่างใจจริง

ภาพประกอบโดยนิมิต 'พนม'

บั๊บบั๊บกบฏระบอบของ ๑ อดีตตำรวจลับฆาตกร

คือไปจับเจ้าชอนทำนผู้อันไป
 พบกับการบันทึก ของ ๑ อดีต ร.ม.ด.
 โดยมิได้มีการคิดแต่แค่ประการใด
 ซึ่งเป็นความสมบูรณ์ ของบันทึกอย่าง
 ครบครันตามลำดับดังต่อไปนี้.

บันทึกของ

อดีต ร.ม.ด. ถวิล อุดล

ความเห็นเพชพร้อมงานอันมาเป็น
 เวลานั้น มีน้ำหนักพอที่จะให้ข้าพเจ้า
 เชื่อว่าคงจะไม่เคยมีความคิดที่จะรวม
 คินแดนสองฝั่งแม่น้ำโขง ให้ตั้งเป็น
 ประเทศอิสระประเทศหนึ่งต่างหาก จาก
 ประเทศไทย ข้าพเจ้าเคยรู้เห็นแต่
 ความรักของเตียง ที่ระหองระแหงทาง
 ชนเผ่าต่างๆ ที่ถือเป็นทาสของชาติ

เผยความในใจในบันทึกส่วนก๊วของสื่อศิริรัฐนกรี
 ซึ่งบันทึกด้วยมือเขาเอง

ก่อนจะพบมรณะสยของที่ย่างเขนเพียงไม่ถึงอาทิตย์

ทำอำนาจอยู่ไหนนั้น ได้มีโอรสเป็นอิสระใหม่ในดินแดนข้างหน้า.
 แต่กับทั้งทางราชการบ้านเมืองก็มีพระยานหลักฐานว่า เบี่ยง เบี่ยง
 คิกระแ่งแ่งประเทศไทย แม้ข้าพเจ้าจะมีความเชื่อคงกล่าวข้างกัน ถ้าประ
 โยชนอันใดมิได้ คงแนข้าพเจ้าจึงพอใจและเต็มใจที่จะได้เข้าเป็นทนาย แก่
 ทางใต้แต่โดยชอบ หากผลที่สุดของคดีนี้โดยชอบพอ ระแวงระวัย
 โยได้รับโดยวิธีตามกฎหมายของบ้านเมือง ในส่วนทนายข้าพเจ้านี้
 ยังจะเชื่อต่อไปว่าคงจะไม่ได้อะไรทำผิด หากแต่เป็นเพราะข้าพเจ้า ไม่
 สามารถพอในทางความ ที่แสดงความเป็นอิสระของตนเองให้ศาล
 เห็น.

คดีนี้ยังไม่เสร็จและยังจะต้องดำเนินการอีกต่อไป จึงไม่สมควร
 ที่ข้าพเจ้าจะเขียนอะไรให้มากมายนัก.

(ลงชื่อ ถวิล อุดล)

บันทึกของ

อดีต ร.ม.ด. ทองอินทร์ ภูริพัฒน์

ในระหว่างที่ข้าพเจ้าได้หลบซ่อน
 ทั่วอยู่เพื่อลี้ภัยรัฐประหารนั้น ข้าพ
 เจ้าได้รับทราบข่าวของเตียง ศิริขันธ์
 ซึ่งเดินทางไปสกลนครหลังจากรัฐประ
 หารใหม่ๆ ในเวลานั้นนั้นที่ข้าพเจ้า
 สัมผัสได้เกิดขึ้น เป็นสมาชิกสภาผู้
 แทนว่า คงหลบซ่อนตัวอยู่ในเขต
 เขื่อนกุดหว้านการ (อ่านต่อหน้า ๓๑)

ศพสื่อศิริรัฐนกรี

จากหอไปจาว

จังหวัด ฉะเชิงเทรา, ถวิล อุดล

ทองอินทร์ ภูริพัฒน์,ทองเปลว ชลภูมิ

ญวนด้วยที่ ๒๑ เดือนนี้ ได้รับ ความสนใจเป็นพิเศษว่าทุกนัก เพราะว่า ในระเบียบการการประชุมครั้งนี้ มี กระทั่งด้านน้ำสนใจ และกำลังเป็นที่ สนใจแก่วงการทั่วไป บรรดาผู้อยู่ด้วย นั้นคือกระทรวงมหาด เรืองนโย บายต่างประเทศ ผู้ถึงกระทุ คือ พล ท.วิชัย พงษ์อนันต์ ได้ถามนายก พจน์ สารสินว่า ๕ ข้อด้วยกัน แต่ ปรากฏว่านายกพจน์ได้ตอบอย่างยืดยาว เกินความตั้งใจของผู้อยู่ถาม คล้ายๆกับนำเอาประวัติความเป็นมา ของคณะมนตรีมหาอำนาจ และเกรก เทกการณที่เกิดขึ้น ในต่างประเทศ เข้าไปเป็นระยะๆ ทำให้มองเห็นคอบ มวนขึ้นก็เป็นอย่างนี้เป็นมาไปหมด แต่ ขณะเดียวกันก็ยกย่องอเมริกาควบ คู่กันไป สมกับที่รัฐมนตรีต่างประเทศ อเมริกาแนะนำตลอดสัปดาห์ของนายก พจน์เมื่อรับตำแหน่งใหม่ๆ ว่า คือ หมายมิตรของเรา พึงแล้วนำปณิธิใจ ถ้าฉันก็แสดงข่าวของ มิกัน ก็ ง่ายทอดคำบอกของ นายกพจน์ไปยัง รัฐบาลอเมริกัน อย่างละเอียดถี่ถ้วน เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง ข้าราชการ คิดว่ารัฐบาลอเมริกันคงรักและเอ็นดูนายกพจน์ของเราอีกโขทีเดียว.

พจนายกพจน์ ตอบกระซิบลง แล้ว พล.ท.วิชัย กล่าวแสดงความชอบ คุณนายกว่า ตอบละเอียดถี่ถ้วนก็เหลือ เกิน เล็บหอยก็สับสนมากเลยขยับประ เคนไม่ถูกว่า คำตอบก็แก้ก็อะไร จึง ขอถามใหม่และขอให้ตอบสั้นๆ เช่น ถามว่า “คุณทานข้าวหรือยัง?” ก็ขอให้ตอบว่า “ทานแล้ว” หรือ “ยัง” ไม่ใช่ตอบว่า “คงแก่คนเถิดมาผัวนั้น” ผนอยกถามอาบั้น ว่าลือชากาน อับัน หรืออียาว่า ว่าอะไรก็ซ้ำมา ทาน มีน้าชากลายชานากาโชน แต่ ถึงแม้นายกพจน์ จะตอบชานากั วียก ว่าสนแล้ว ก็ไม่ว่าจะก็อชียาขี้ด ถึงคุณด่ประยออีก ซึ่งพรวรภักก็ได้ว่า

จากกระเป๋ามงกุฎ

เราเป็นอิสระที่ปฏิบัติตาม กฎบัตรสหประชาชาติ จะไม่ยอมยี่นแกงเพราะ คบยี่นชาวดาแวงระกอกกอดยี่นโคกก็ ไป พอลบความไว้ว่า “นโยบายไม่ เปลี่ยนแปลง” ผู้ถึงกระทุก็ไม่คิดไป ชัดตามอีก.

ก่อนขึ้นบินโคกหินอ่อน ไปนั่งประชุม คร.เซรม วนิจัยกุลผู้ควบคุมเงิน ของชาติ ถูกหนังสือพิมพ์พรมลุ่มซักถาม เรื่อง บรมพิสัยเสริมเสริมพรมทุกแห่งชาติ ว่าการชำระทรัพย์สินแล้วเหลืออีกเท่าไร “ขุนคลัง” คนใหม่ตอบว่า เหลือ เป็นของทั้งหมด ๒๐๐ ล้านกว่า แต่ไม่ มีเงินสดเหลืออยู่เลย ที่เหลือเป็นโรงงาน และเครื่องจักรตลอดจนที่ดิน หลายคน

คงจะออกมาว่า แน่ละใครจะยอมให้เงิน สดเหลืออยู่ เสียประวัติ จะกินกันเท่าที่ กินให้เหลือ เงินก็ไม่มากมายอะไรก็ เพียงประมาณ ๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น คิดเฉลี่ยแล้ว ประชาชนพอเมืองก็เพิ่ม การขึ้นอีกคนละประมาณ ๒๐ บาทเท่า นั้น ก็ยังมีเหลืออยู่ กันบ้างอยู่นั่นแหละ แล้ว แดงข้อยยี่นคิดเคียวว่า การตีรา คาทรัพย์สินที่เหลืออยู่ ถึง ๒๐๐ กว่าล้าน บาทนั้น ตีราคาด้วยวิธีใด ข้าราชการเกรง อย่างเคียวว่า ทรัพย์สินพวกเหลือหวนนี้ เข้าไปไม่ได้ ราคาจริงของมันจะถึง ๑๐๐ ล้านหรือเปล่า?

กลุ่มหนังสือพิมพ์ เหลือช่วยแล ขวออยู่ตลอดเวลา เลือกระพยุคลกที่

ต้องถนอมพืชผล.ถนอม ถักถักจรรวั มนกรถลาโหม ซึ่งได้ร้อยเจ็ดจากวัธ บาลเจียงโคเช็ก ให้ไปเยือนโคทพ พรมก้วยเคย ๘ คน เพื่อระสอยถาม ว่า การไปครั้งนี้ รมมีการทำสัญญา ทางทหารกับเจียงโคเช็ก ยุคแผ่นกพิ ใหญ่หรือไม่ เพราะโคยเจียงโคเช็ก คุมมานานแล้วว่าจะบุด ะบุด แต่ท่น แล้วยรอก ก็ไม่เห็นลงมือลงมือไม่เลย เรื่องระบุคแผ่นกพิใหญ่ของเจียงโคเช็ก พกคือฆ่าผู้พ้นลงนียาก มอสโคไวเมื่อ เร็วๆ นี้ ถอดถยุพวกเราว่า “เหมือน กับคำเพื่อของคนโกดล้ตาย” ท่าน ผู้อ่านลองคิดกันดูว่า (อ่านต่อหน้า ๒๔)

วากเงาเขาคือค่าน

คอมมิวนิสต์ในประเทศไทยก็คือการเรียกร้องให้รัฐบาลเป็นกลาง
รับความช่วยเหลือ รับรองเงินแคงและยกเลิกกมก้นอเมริกัน

แปลแปล

ดิสเซปเลนต์

ต่อจากสัปดาห์ที่แล้ว.

พลพ. ประชาธิปไตย
“ผมได้ทราบว่า รัฐบาลจอมพล
แปลกได้ส่งเครื่องถ้วยชุกอาหาร
คราคราไขว้มาจากอังกฤษราคาแสน
บาท เวลานี้ของมาแต่รัฐบาลไม่มี
เงินจ่าย ขอทราบว่าเป็นความจริง
หรือไม่”

นายก “ส่งมาเป็นชุด ส่งจริงรัฐ
บาลจะใช้เงินเขา เพราะส่งมาแล้ว
ส่วนถ้วยชามก็พยายามเอามาใช้ ส่ง
ให้เขาใส่ตราอะไร เขาก็ต้องใส่”

นสพ. เขา “เมื่อถึงส่งช้วยคู่
ก็ควรให้ผู้รับไปอยู่ต่างประเทศเช่น

ผู้หญิงคน ๑ เป็นจำเลยคดีขบถชน
เด็กคาบ เวลานี้หนีไปอยู่ต่างประเทศ”

นายก “คดีอาญาก็ต้องดำเนิน
ไปตามกฎหมาย คือจำเลยอยู่ประ
เทศไหน เราสอบสวนแล้วส่งสำ
นวนสอบสวน ไปให้กระทรวงต่าง
ประเทศ แปลเป็นภาษาของประเทศ
เทศนั้น ส่งไปยังรัฐบาลประเทศที่
จำเลยไปอยู่ถ้าเข้าหลักเกณฑ์ที่เรา
วางไว้เขาก็ส่งจำเลยมา”

นสพ. เขา “คดีนี้ศาลตัดสิน
แล้วด้วยคือนางมารศรี ไสร้จาง”

รมต. ประภาส จารุเสถียร “ผม
ยังไม่ได้รับทราบว่าดำเนินคดีต่อไป”

พลพ. สยามรัฐ “เมื่อในจากรัฐบาล
ครั้งนี้แรงกล้า ๆ เรืออันใดก็ถูกขโมยคอมมิวนิสต์
เรานักกฎหมายอะไรนี่ก็แล้ว แต่รัฐบาลก็ว่ากับ
คอมมิวนิสต์ก็กลัวเข้ามา และเราก็น่าจะไม่ได้อะไร
คอมมิวนิสต์ก็เขม่งเข้ามาทำไมนี่ก็โอเคอร์ ถ้า
เราเลิกกฎหมายอะไรไป ใครเป็นคอมมิวนิสต์ก็เกิด
เมื่อใดที่เราจะได้เห็นผลออก เรานักกฎหมายอื่น
ลงโทษได้ไหม ผมเห็นว่าเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์
นี่เสีย เราควรจะไว้ใจกันไว้ดีกว่า”

นายก “ขอโทษผมเคยสั่นไป คือ
แยกโอกาสให้ชกตามใจคือไปกฎหมาย
คอมมิวนิสต์จะไม่เอาไป ไม่เลิก ผม
คอยในฐานะผู้แทนรัฐบาล กฎหมายนั้น
ออกในสภาผู้แทนราษฎรของชาติ เป็น
กฎหมายนโยบายรัฐบาล เหตุผลทาง
ให้เลิกกฎหมาย แล้วแยกแยกออกมา
ขอให้พิจารณาให้รอบคอบแยกแยกออก

มือเด็กมือโค!

มาเป็นภัยคุกคาม เถอะไร พดลยประ
เทศเขามีกฎหมาย ยังฉกฉวยความปลอก
ภัยของประ ทศ ผมเห็นว่าทางประ
การคือ รัฐบาลใหม่พิจารณาเอาเอง”

พลพ. บางกอกเดลินิวส์ “ประจวบไม่
รู้เรื่องอะไร และไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลไปใช้ ชั่ว
ฉกฉวยเป็นเหตุอย่างใดจึงเป็นคอมมิวนิสต์ ผมขอ
ให้ รัฐบาลใหม่จะระมัดระวังถึงภัยคุกคามอย่างใด”

นายวิสูตร (กระทรวงต่างประเทศ)
เทศ) “ถ้าหากคอมมิวนิสต์ ถ้าพูดถึง
กฎหมาย ต้องอ้างเอาเศรษฐกิจมาพูด
หรือพูดถึงสังคมนิยมก็ได้ ถ้าเราจะ
พูดทาง เศรษฐกิจ คอมมิวนิสต์ยังไม่
เคยมีเศรษฐกิจใดเลย แม้แต่รัสเซีย
และจีนก็ไม่มีเงินลงทุนที่ตลาดหลักทรัพย์
อิมมาด มารีจิมมี นายยุติการ.
พิจารณาในการเมือง ประเทศที่
เงินเป็นมาวอริสม์ มักให้พิจารณา
สถานการณ์บ้านเมืองทั่วไป คอมมิ
วนิสต์ถามหาทุกในประเทศไทย ก็คือ
คนไทยที่เรียกร้องให้รัฐบาลเป็นกลาง
ไม่ให้เข้าตัวใด ไปรับของเงินแคง และ
ไปเข้าตัวรัสเซีย และมีการพูดออก
นอกเขตไม่สิ้นสุด คือคนไทยเรียกร้อง
ความเป็นกลางนั่นเอง เท่าที่เป็นอยู่
ขณะนี้ผมเห็นว่า อาจจะมีคำขอยก
คอมมิวนิสต์คือขอให้รัฐบาลเงินแคง รับ
ช่วยเหลือจากรัสเซีย จกตามก้นอเมริกัน
บุคคลเรียกร้องอย่างนี้ ก็คือให้เรา
ไปเข้าคอมมิวนิสต์ ถ้าเราจะเข้า
กัน ก็คือเรียกร้องความเป็นกลาง
แต่เราไม่ได้รับของเงินแคง ไม่ยอม
ใช้ดี ตามทฤษฎีอเมริกาว่า ตาม
ทฤษฎีนี้เข้าใจว่าเข้าใจคอมมิวนิสต์
ทางการเมืองทุกตัว เพราะเป็นระ
เทศาภิบาล ชักกันไว้”

บางกอกเดลินิวส์ “เราสู้กับอะไรให้
รัฐบาลใหม่จะระมัดระวังอย่างไร”
นายก “รัฐบาลก็ต้องระวังอัน
รัฐธรรมนูญพระมหากษัตริย์ ความ
ปลอกภัยของประเทศ ภัยของคอมมิ
วนิสต์เป็นอย่างไร ประเทศที่เป็น
คอมมิวนิสต์เขามีสิทธิถือได้ แต่
ถ้าหากคอมมิวนิสต์สาธก แลแพร่
เป็นภัยแก่เรา (อ่านต่อหน้า ๒๕)

อักษรเสวรี

ผืนดิน..

ถิ่นไทย ไพศาล

ไอรุ่น กรุ่นทรวง ดวงมาน
ชมชาน แสงขง ควังตรา

ไร่สวน ถิ่นผล ถิ่นหลาก
ดินดี มีมาก หลากค่า
แต่ถึง รวรวง ไร่ดา
ขอบฟ้า ทาทาง อามทอง

นานนม บูรมกาส ชานจิต
เพราะผลิด ผลพันธุ์ นั้นสนอง
ปวงไทย โคชม สมปอง
เนื่องนองข้าววัน คาช

ครั้นแล้ว แนนไทย ไหวหวั่น
ชนชั้น วิคเอา เข้าชู
เข้าขับ จีบจอง ปองดู
จีนผู้ สุดท้าย ดายเตียน

ยุคนั้น ชนหลัก ศักดินา
แกถั่วกลี เกาะงั้ง บังเหียน
บริหาร การกิจ คัดเพียร
แสวงทาง ทางเดิน เพื่อคน

ยุคนี้ สัติน สนิมแกก
เปลี่ยนแปลง ดิน'ตัว' ทำดอง
มี'แกง' แสงเสียด เบียดปน
สับสน สัติน ถิ่นนา

ไทยเฮ..

จักเจบ แชเชียน เหมือนเขลา
หริศคัน ทนพัก ชัดเกล้า
ขัดเป้าเวรร้ายก่ายกอง-?

'คำ'-'แกง' แข็งขัด หักเหวี่ยง,
ควรวเตียง หลิกวัง ทั้งสอง
สู่จรรวม สัมฤทธิ์ จักปอง
เพื่อบอง ไทยขึ้น ชื่นนาน

"ปึกแก้ว"

๑ จากระเบียงสถา

ต่อจากหน้า ๒๒

คำเปรียบของนักศึกษานี้ พอฟัง
ก็โหม.

พูดถึงเรื่องเกาะไคทวน ทำให้ข้าพ
เจ้ามองดูหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีข่าว

สังคมและ ขบวนการอากาศแปลก
ปลอมเข้าไคทวน ได้รับเชิญจากรัฐบาล
เจียงไคเช็คให้ไปเยือนเกาะไคทวนเมื่อ
ไม่นานมานี้ เพราะพักพิงที่หอพักผู้
หญิงหอกลุ่มไคทวน "เพชรธำคำ"
เมื่อกลับมาแล้ว เมื่อกลับมาแล้ว
พอนั่งไคทวนก็เข้ามาเล่าสู่กันฟัง เป็น
ที่ควรเคร่งขรึมทุกคำพูด "เพชร
ธำคำ" เมื่อกลับมาแล้ว คุณคนนั้นแ
ดคหน้าชอยออกไคทวนหัวเราะตะ ๆ ไร
พูดว่ายังไม่ฟัง.

ที่สโมสรฯ ผู้ที่เขียนเอาไว้
นักใจ ไม่เหมือนเมื่อครั้งยังมี ส.ส.ประ

เทศ ๑ โดยเฉพาะเมื่อเวลา "ดาว" คือ
"ดาว" ซึ่งสมัยนั้นแล้ว มีดาวอยู่หลาย
ดวงที่มีรัศมีเจิดจ้ากว่าเพื่อน ใครจะมาพบ
กันละก็ มีอะไรก็ ให้เห็นเป็นนิมิต
สมัยนั้นแค่ ส.ส.ประเภท ๒ ซึ่งยังไม่พบ
ดาวจรัสแสงเลยแม้แต่นิดเดียว ยิ่งกว่า
นั้นยังชงแสงแบบบวมผู้วิญญูมิ จึงไม่
ค่อยปรากฏว่าไปลงถึงกับพรรคเพื่อ
ชาวแล้วชาวทั้งหลาย แต่อย่างไรก็ตาม
การประชุมสหภาพนัก ก็มักปรากฏ
ว่าอดีต ส.ส.ประเภท ๑ ไปดูเวลาเขาอยู่
เสมอ คล้ายกับว่า ส.ส.สมัยหน้าข้าง
ไว้หนึ่งท่งจึงยังงั้นแหละ.

พอเสียง "ออก" มอดเล็กประชุม
สภา คับขันบรรดองบรรดาทำเนียบสภา
ต่างแตกจากวงหมากอุยบ้างวงสสทพ
บ้าง จึงถลันไชรไชรไปบรรดองกัน แล้วพา
ไปเทียบคอก "เจ้านาย" ส่วนคนพล
สีพื้นพียงจากถ้องและเทียบชาว ถ
ถูกถ้องลงจาสื่อสาร ไปคอยกักพ
"เหือ" ซึ่งเกิดจากถ้องนักกินถ้อง
เป็นแถว พอพบเท่านั้นแหละถ้องถ้อง
แน่นหนาไม่ยอมให้ออกไปจ่ายๆ ส่วนใคร
จะเย็น "เหือ" ย่างนั้น ถ้องถ้องถ้อง
เพื่อกวนใจของนัก (อ่านต่อหน้า ๓๐)

□ เปรยส์คอนเฟอเรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๓

การเข้าเป็นสมาชิกซีโต้ ก็เพราะเราเห็นประโยชน์ว่าคนพวกมากเป็นการชนะใจได้ การให้ความช่วยเหลือแก่ซีโต้ก็ได้รับความช่วยเหลือจาการสเซีย การช่วยเหลือก็อยู่บนรากฐาน อันก็คือพิจารณาถึงผลประโยชน์ของชาติก็พิจารณาถึงผลประโยชน์ของประเทศรัฐบาลก็ต้องมีผลประโยชน์ในความผาสุกของประชาชน ยกตัวอย่าง ประเทศที่เรารู้จักช่วยเหลือเขาเช่น มีเม็กซิโกเราเห็นว่าการทำลายเราคือไม่ อเมริกาเป็นอย่างไร ครั้งหนึ่งนามมาแล้วเรากลายได้ช่วยซิดส์เสียมากเท่าที่เราไปให้ ประเทศเราก็คงมีค่าคงที่สุด อเมริกาที่เป็นประเทศแรกได้ยกเลิกซีโต้ อันไม่เท่าเทียมกันนั้นเสีย เราได้ทำโดยความใจคนต่างประเทศทั้งชนชาติไทย ก็อาจมีความโลกกว้างทั้งสอง ประเทศไทยประกาศว่าไม่อยู่ในภาวะสงครามกับฝ่ายใด เม็กซิโกได้รับรองไทยทันที ประเทศนี้จึงโดยอ้อม เราต้องพิจารณาอย่างนี้ ประเทศยูโกสลาเวียซึ่งเป็นคอมมิวนิสต์ก็เช่นกัน เขาก็ยังประกาศไม่ช่วยความช่วยเหลือ ทำคอมมิวนิสต์ จีนกับกัมพูชาพิถีพิถันในการค้าเพียงไร เราไม่ต้องการให้เข้ามา ส่วนการเมืองเราเราประเทศไปเสีย ทำไมหนั ผู้บัญชาการทหารสูงสุดก็กล่าวว่าย้ายเอาประเทศชาติไปเสีย เราทำไม่ได้."

ข่าวภาพปริการ "พรหม, ลอนมิวนิสต์" ทวีตจากนายก มหกรรมนคร รัฐมนตรีกลาโหมกระทรวงการต่างประเทศก็กล่าวมาแล้ว แต่ยังไม่แน่นอน เราขอทักไว้ว่า ผู้คัดค้านให้รัฐบาลจะถือเป็นคนมิวนิสต์ไทย รัฐบาลเห็นว่ากระทรวงการต่างประเทศเป็นคนมิวนิสต์ พนมสิริทิมจะถือคือถืออะไรกัน"

นายก "การโจมตีศาสนาไม่ใช้คอมมิวนิสต์ ส่วนกฎหมายคอมมิวนิสต์ เป็นนโยบายรัฐบาล การเกี่ยวข้องของคนที่ถือว่าได้เป็นกลาง แต่ให้ช่วยฝ่ายคอมมิวนิสต์ ให้รับรองกัน แฉง ผมขอแล้วว่าประเทศเป็นกลาง"

ข้อเขียนทั้งนี้ทั้งหมดมาจากสิ่งอันได้รับฟังและรับรู้นี้มาจาก

วการ

ออกอากาศ

ซึ่ง

แพร่ภาพแพร่เสียง

แบบ

เปิดเผยแนกมกเอง

สืบเนื่องมาจากข้อเขียนของ "อิงวร" ที่ผมได้เคยตีพิมพ์ไว้ในคอลัมน์นี้ นักรบกล้าก่อน คุณจันทร รณฤกษ์ รองผู้อำนวยการทั่วไปและหัวหน้าฝ่ายบริหารการโทรศ.ท.วิ. เจ้าของสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่ง "ความไม่เข้าใจ" กับกรณีนี้เรื่องอื่น จึงได้มีจดหมายหรือพูดให้ รับผิดชอบความหมายเข้าไปได้ นึก อีกรจะเรียกได้ว่า ข้อตกลง ที่แนกกรณีหรือแบ่งเมืองหลังเหล่านี้นามาเพื่อปรับปรุงสถานการณ์อันยุ่งเหยิง ให้มีผลตกลงไปบ้างที่ทางตรงและทางอ้อมในทางนี้ และแง่ใดที่เรารู้จักขึ้นต่อไปในทางนี้.

ในฐานะที่ละกัน "ออกอากาศ" เป็นสื่อกลางของทุกฝ่ายที่ตีพิมพ์มาเราไปแล้ว ผมเห็นว่าด้วยเจตนาที่เห็นแจ้ง ที่ผมไม่มาขอปรบปรน จะให้ผู้เกี่ยวข้องกับการโทรศ.ท.วิ. และวงการวิทยุ ซึ่งก็คือการมี "เรื่อง" กันขึ้น โดยไม่อาจทราบถึงความ "ปรองดอง" และความ "เข้าใจ" ขึ้นมาใหม่ เพื่อการอันเป็นสาธารณะที่ดี ของประชาชนที่เห็นด้วยอยู่กลาง ผมจึงนำ "ข้อเสนอแนะ" นี้ให้ฟัง และสนับสนุนให้ "อิงวร" ไปอ่านอย่างละเอียดระหว่าง "อิงวร" อยู่ภายใต้โทรทัศน์โดย "ท.วิ." ได้บันทึกเป็นสาร, จวบจน "อิงวร" ขึ้นมาที่ข้อนี้ที่อีกเรื่องหนึ่ง เพื่อการขึ้นของประชาชนผู้เป็นกลางและของทางนี้ที่ปรองดองดีต่อการโทรศ.ท.วิ. ด้วยความสุจริตใจทุกคน :

ตามท.ท.ท.ท.ท.
๒๕ พ.ศ. ๒๕๐๐

สถานีวิทยุโทรทัศน์ โทร.ท.วิ.
บางขุนพรหม พระนคร
วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เรียนบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยคืน

ขอขอบคุณในความมีใจกว้างของท่าน ที่ยื่นครีบกของพิมพ์คำแถลงของข้าพเจ้าต่อข้อเขียนของ "อิงวร" ซึ่งทั้งในนามปากกาและนามปากกาอื่น ๆ ได้นำลงในหน้าต้นคสาหลายฉบับ รวมทั้งที่ตามท.ท.ท.ท. ได้ถ่ายทอดมาลงในคอลัมน์ "ออกอากาศ" ของไทยคืนฉบับก่อนนี้ด้วย.

ก่อนขึ้นโปรดทราบ ว่า ตามหลักปฏิบัติของเรา ไม่นิยมการตอบโต้กันนี้ใด แม้ทางสถานีจะมีมติขอร้องออกประจักษ์ อีกทั้งเราไม่เคยใช้วิทยุหรือโทรทัศน์เป็นเครื่องมือตอบโต้กับผู้อื่นในส่วนตัว เราถือว่าเราทำงานเกี่ยวกับประชาชนโดยตรง ก็ควรยินดีฟังคำติชมจากทุกทาง ไม่ว่าเป็นไปเพื่อก่อหรือเพื่อทำลายก็ตาม โดยคุณลักษณะ.

โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำติชมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพของรายการที่ไทยคืนเสนอต่อสาธารณชนนั้น เราพอใจยิ่งกว่าความชอบคุณ และให้ระบอการพิจารณาปรับปรุง ของเราให้ดีขึ้นเสมอ ด้วยความดีด้วยจริงใจ

เองเป็นผู้แสดงความปรารถนา และสนับสนุนให้หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ยุติการวิจารณ์รายอาวฤกษ์และโทรทัศน์ ให้แพร่หลายขึ้น ซึ่งทั้งข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีที่เป็นพิเศษ ต่อหนังสือพิมพ์โทรทัศน์ที่ได้เปิดหน้าวิจารณ์รายการโทรทัศน์ขึ้นเป็นการประจักษ์แล้ว ก็เหมือนจะเป็นสิ่งดีที่พิมพ์รายวันฉบับแรกที่ถือกระทำเช่นนี้ อันเป็นสิ่งที่ดีที่เราพอใจอย่างมาก.

ด้วยถ้อยคำต่อไปนี้ ข้าพเจ้าไม่ขอตั้งเงื่อนไขขึ้นเลย ถ้าหากว่าข้อเขียนของ "อิงวร" ซึ่งใช้นามปากกาหลาย ๆ อย่าง ลงในนิตยสารหลาย ๆ ฉบับนั้น ไม่มีความกล่าวหาว่าหมิ่นไทย และหลักปฏิบัติของสถานีไทยคืน, โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการ ซึ่งข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าดำเนินการแล้ว "อิงวร" จะหลีกเลี่ยงไม่ตอบรับข้อหาข้อหา แต่ข้าพเจ้าก็ต้องถือว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ ที่ต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ในขั้นแรกข้าพเจ้าไม่อาจเขียนแถลงอะไรเลย อาจจะไม่พอใจให้ประชาชนผู้สนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีความห่วงใย จัก อิงวร" คำว่าหรือคำที่ข้าพเจ้าได้มีความใจของเขา แต่ประชาชนทั่วไป ที่ได้รับความเข้าใจด้วยความเข้าใจของ "อิงวร" อาจเกิดความเข้าใจผิดขึ้นได้ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องแถลงอย่างเหมาะสม.

ในส่วนนี้ "อิงวร" ยินยอมข้าพเจ้า ไม่มีความรู้กันทั้งนี้. กล่าวคือไทยคืนยังไม่เกิดโดย "อิงวร" เคยยกข้อข้อให้สถานีวิทยุ ท.ท.ท. ร่วมมือกับรายการที่ขึ้นมานี้กับเรานานาชาติ ขึ้นที่ศาลาเฉลิมไทย เพื่อหาเงินบำรุงการกุศล ซึ่งข้าพเจ้าเคยแถลงไว้ที่ท่าให้ด้วยความเต็มใจ เนื่องการมีความสัมพันธ์กับคนไทยเนื่องด้วยมาถึงความสนใจโทรทัศน์ในชั้นหลัง "อิงวร" ได้เขียนแถลงไว้ (อ่านต่อหน้า ๒๔)

งาน รังสิกุล ขอบใจแจ้งข้อซึ่งก็จบการประการของ "อิงวร" เพื่อปรารถนาความเข้าใจดีต่อกันที่ควรจะมีได้ในอนาคตอันใกล้

เจ้าพระราชปริญญบัตรและประกาศนียบัตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงพระทานปริญญบัตรและประกาศนียบัตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งสำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา ๒๔๘๘ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเมื่อเวลา ๑๔.๓๐ น. วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๔๗

คนหนึ่งเจ้าพระบรมราชโอรสที่ได้ทรงพระราชนาม มีความยินดีว่า "...สำหรับท่านที่ผ่านการศึกษามาแล้วนี้แล้ว ควรต้องได้มีเกียรติคุณคิประกอบสิ่งใดในภายหน้าด้วย ขอสำคัญนั้นควรต้องเป็นของตัวเอง ยึดถืออุดมคติซึ่งชอบด้วยศีลธรรมอันดีทั้งในแง่ความหนักแน่นและทางปฏิบัติ มิใช่ยอมทำตามตามสูตรโดยไม่ได้พิจารณาให้ถ่องแท้ ถ้าทุกคนมีอุดมคติอันดีดังว่าและต่างปฏิบัติโดยสุจริตใจเพ่งเล็งถึงผลประโยชน์ส่วนรวมกันแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะเป็นผล

ภาพโดย "คาถด้องโท-ฮิปคาห์"

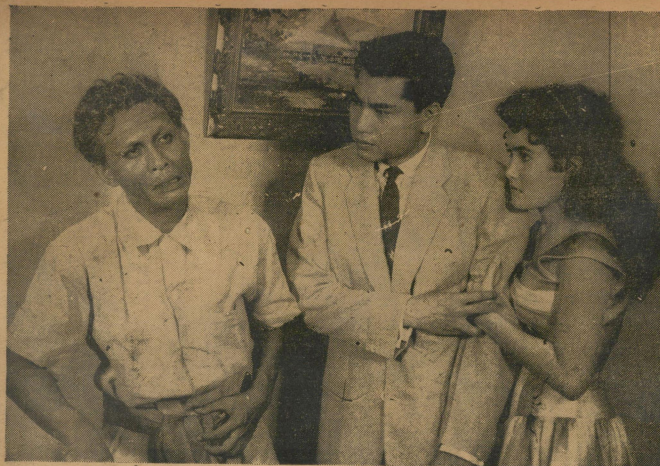

แถลงการเมือง

ภาคนี้ขบขันกันก็คึกขามหา
ทกน.

มคติประกอบภารกิจปฏิบัติ
ทำตามอุดมคติของผู้คน
ขอว่าจะเป็นผลดี...”

▲ ประณิษฐ์ จารุจารีต, ราชบุรินทร์ คิระเสน และบรรดิศริวิไล ในเรื่อง "กลิ่นยี่โถแดง" ของโยคีตถานส์ พระยา กลายเป็นหนังสือชุด "ตำนาน" เทวโลกนี้

เรื่องยี่โถแดง

เกี่ยวกับ "กลิ่นยี่โถแดง"

แปลกแต่จริง...เปล่า, ไม่ใช่เมืองไทยเราก็ดำเนินการแข่งขันโดยใช้เวทย์หรือพรหมศาสตร์กลลอบชักชวนเอะไรหรือหอคอย... แต่เป็น... "กลิ่นยี่โถแดง" หนึ่งศิลปะของโยคีสถานเสาะหา โยคีวิช พงศ์มร อำนวยการสร้าง และผู้ถืออำนาจแสดงพร้อมกันไปในที่ ซึ่งกำลังฉายอยู่ที่โรงหนังเฉลิมกรุงขณะนี้ "ทำเงิน" ใ้ไม่สู้จะเท่าที่ควรระกั.

ผสมผสานเรื่องนี้แล้วกับ พรหม ๆ อยู่นั้นพรหมพวกที่โรยเงินเข้าไปรอบ ๑๖ น. วันเสาร์ที่ ๒๓ พฤศจิกายนนี้เอง ผมนั่งคิด ๆ อยู่คนเดียว เหวอรัยและ "ครู" เหม เวชกร จึงช่วยกันคุยแบบ "สวามรแวงแข่งขัน" เพื่อให้พอยซึ่งข้อพระองค์และส่วที่กว่า ก็ทรงให้เงินพรหมกรงไหน แต่ที่ว่า, ผมนะนำเรื่องที่มา "ชูปชิบ" กันอยู่ในขณะนี้ มาเล่าให้คุณ ๆ ฟังในที่นี้จะไม่มีเพมาเร เขาเป็นว่าผมนะเล่าแนวยี่โถแดงเรื่องนี้ตามความรู้สึกรของผมนะเกี่ยวกับว่าและเพมาเรว่า.

โคเติ้ลของ "กลิ่นยี่โถแดง" ไม่ค่อยจะสดชื่นเหมือนหนังเรื่อง พอไม่ลออกมากปรากฏในใจเป็นครั้งแรก ภายหลังเครื่องหมาย "โยคีตถานส์" แล้วคือออกจะเลือนลางไปเสียชัดเจน ทำให้ใจคิดไปว่าฝีมือของหนังเรื่องนี้เพมาจะไม่ไหวเสียแล้วทั้ง ๆ ที่ผมรู้ แล้วว่ามีกล้องถ่ายหนังเรื่องนี้คือขึ้น มากเลี้ยวเป็นมือเก่าอยู่ไม่ใช่มืออื่น แต่โคเติ้ลทำให้ใจแน่วไปพักใหญ่ทีเดียว ต่อเมื่อโคเติ้ลผ่านไปแล้วนั้นหนัง จึงได้เห็นว่าฝีมือเก่านี้ไม่ได้ทำลายความไม่ แต่กลายมาเป็นเก่าแบบเหล้าหมกเป๋ญ่า เปิดฉากออกมาเมื่อโหรตถานส์นั้นเมืองไปโดยทีเดียว.

"กลิ่นยี่โถแดง" เป็นเรื่องซึ่งสร้างจากบทประพันธ์ของ "อิงอร" ซึ่งปากผี ไม่ลายมือไว้เป็นครั้งแรกที่สุด เมื่อเร็ว ๆ นี้ ด้วยละครโทรทัศน์เรื่อง "การะเค็ด" (เคยกลายเป็นเรื่องสุดท้ายของไทยที่)... "กลิ่นยี่โถแดง" ใน

การสร้างเป็นหนังครั้งนี้ จึงอยู่ที่โคเติ้ลเพี้ยนไปจากเรื่องเดิม ของผู้ประพันธ์ หรือตลอดจนผิดไปจากเมื่อครั้งทำ โดยแสดงเป็นละครมาแล้ว ก็ไม่ทำให้เรื่องแต่ประการใด ที่ผมพูดเช่นนั้นได้หมายความว่าพอพูดเพื่อประจักษ์คุณวิเศษของพระองค์แล้ว ถ้าคุณวิเศษสร้างหนังเรื่องต่อไปผมก็คงจะได้รับเชิญไปคุณวิเศษมีการเลียดกันอีก แต่ผมพูดเพื่อให้รู้กันเพียงว่า การแก้ไขโคเติ้ลตอนหรือเพิ่มเติมประการใด ให้ผิดไปจากเรื่องเดิมหนักหนอหนักไม่สู้จะโรยอย่างที่คุณวิเศษกระทำ นอกจากจะแก้ใจจนเคลือบเปิดเบี่ยงออกไป จนแทบจะไม่ใช่เรื่องเดิมของผู้ประพันธ์ อย่างที่ผมเคยประสบพบมาแล้วจากเรื่องอื่น.

"กลิ่นยี่โถแดง" เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในปลายสมัยรัชกาลที่ ๖ คือพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลสำคัญในเรื่องนี้มีบรรดาที่เข็นถึงขั้นพระนางละม้ายมี "เสด็จอินทรม" อัครมเหสีองค์หนึ่งกับพระนางเรื่องเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย จึงกลายเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของผู้ (อ่านต่อหน้า ๔๖)

ไม้ไผ่ การกล่าวของพระภิกษุการเมืองโตเถียงกันก็ขึ้นเรื่องของเขาไป"

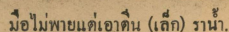
ไทรยวัน "ประพาสชนใจการชอบชวนของ คณะกรรมการพระสงฆ์คือกรมตำรวจที่กล่าวถึงกรทำอยู่ แต่เดิมที่เมื่อคณะทหารทำการจับไล่ศัตรูของประชาชนไปแล้ว การกล่าวคำตำรวจร้ายเป็นปัญหาแรกก็ควรทำ แต่การนี้ปรากฏว่า คณะกรรมการทำงานล่าช้ามาก พยานตำรวจ และตำรวจตัวการก็ไม่จับกุมจนพยานตำรวจคนหนึ่ง ถูกเอาไปยิงทั้งนัดปากรั้งคณะกรรมการควรวักโทษโดยรีบด่วน ศัตรูของประชาชนคือไทย รัฐมนตรีมหาดไทยก็รีบตัวแล้ว ทำได้ไม่กล่าวคำเลี้ยง ปลอญให้เป็นพยานออกอภัย ทำไม"

รม.ค.มหาดไทย "สัญญาคำถามมี ๒ ข้อ ๑. เจ้าหน้าที่ทำงานล่าช้า ๒. รัฐบาลไม่จับกุม ขอออกขงนั้น.

๑. ข้าพนี้, ความจริงกรมการไต่พยานมาทำการเร็วที่สุด แต่อย่าลืมว่าคดีนี้ คงค้างมานานแล้ว ย่อมค้นพยานหลักฐาน สุดเอาเอาไม่ไ้ยังผู้ต้องหาเป็นเจ้าหนี้ที่รู้จักกฎหมาย มีอิทธิพล เยาวรวยกับไม่ไ้ ถ้าเรารีบร้อนทำไป ทำถึงระหว่างเราเล่นละครเร้าทั้งทั้งทำโดยละเลียด รอยคอยขณะนั้นถ้าหากพยาน ที่ทำว่าพยานบางรายถูกยิงตาย ผมได้สอยสวนไปแล้ว เป็นหลักฐานพมสมควเราไปถูกยิงถ้าถึงสอยสวนแล้วพมว่ามากอะไร แต่เราเคยยอมรับการมากว่า, ๒. เราถูกแล้วใจ ในการจับกุมต่อจากที่อำนาจ จากการสอยสวนเราคิดแล้วเราจึงรีบ ทำไม่มีหลักฐานแล้วไปจับ. ท่านขอรับ"

นายก "เรื่องการรับช่วยพิลิตทั่ว ๆ ไป ผมขอชี้แจงเพิ่มเติมว่า การรับช่วยพิลิต ต้องอยู่บนรากฐานอันคือให้ข้อเป็นมิกตรับประสาธาณ คงไม่มีความปรารถนาให้รัฐบาล คอยขับมิชข้อช่วย (อ่านต่อหน้า ๓๐)

หลังจากเรื่องนั้นแล้ว ข้าพเจ้าได้
สังเกตเห็นว่า โศกโศกจึงเกิดขึ้น
เนื่องจาก "อริ" ซึ่งมีบทบาทเพิ่มมก
ขึ้น นอกเหนือไปจากภาระทางฆราวาส
คือกำหนดตัวแสดงเอง ความคุ้มครอง
เอง กำหนดการแสดงเอง แม้จะกระทำ
ช่วยกันกับเวทีเอง ในขณะออก
ภาค ซึ่งสถานที่ข้าพเจ้าก่อนนั้นตาม
โดยถือเห็นว่า เป็นบทเองๆ ำการ

MEN'S

(จากข่าวภาพ ๒๒ พ.ย. ๒๕๐๐)

ไพฑูริย์กล่าวว่าเธอได้เห็นว่า พวกนักศึกษาได้พยายามอย่างยิ่ง ที่จะหลีกเลี่ยงความแตกแยก ลงโทษหมู่ประชาชนชาวไทย ที่เห็นแก่ชนชาติที่เป็นผู้เสียผลประโยชน์ โดยไม่ศึกษาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นอย่างถี่ถ้วนถี่ใจต่าง ๆ เธอจากนั้นได้บอกกับนักศึกษาที่เข้าสภากาชาดเข้าในอีการเมืองและประเทศอื่นๆ ว่า ชัยชาติของข้าพเจ้าได้หายไป ด้วยกล่าวไว้ว่า เป็นเหตุอันน่าสลดใจ ที่เห็นนักศึกษาเมืองและประเทศอื่นๆ ได้มีมติที่จะพิจารณาว่าประชาชนเมืองและประเทศอื่นๆ เป็นศัตรูกับเธอของชนชาติไทย แทนที่จะเป็นต่าง ๆ กัน พวกนักศึกษา ซึ่ง

ต่อจากหน้า ๓๑

และต้องเริ่มช่วยลง และทราบด้วย
ความเศร้าใจกันว่า ได้มีการรับ
อนุวาทกรรมจากคนไปประมาณ เพื่อความ
ของพระเจ้าย้ายไปให้ และพระยีสัน
ของพระยารวมแห่ง ไกรยการท่าลาย
ข้าพเจ้าจึงได้เกิดคิดเพื่อให้เกิดความ
เข้าใจตรงกัน หรือทางออกนอกประ
เทศ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ข้าพ
เจ้าเชื่อว่า เกือบและพวกเราไม่ละทิ้ง
ระบอบเป็นภาระที่อันหนักอึ้งหลายแห่ง
ความปลุกปลอบในเสรีภาพเป็นสิ่งสำคัญ
คำมั่นถึงกันนั้น การให้โดยเงิน
ทางข้าราชการ เป็นสิ่งที่ยากลำบาก
และการเดินทางออกนอกประเทศ ถูก
ประหังรังว่าเกือบไกรยการท่าลาย ก็น
นั้นจึงได้เกิดคิดเพื่อ เก่งความประ
สงค์ไปว่าเรานำข้าพเจ้าเข้ามางาน เพื่อ
สักทีก็ไป โดยขอเงินไปให้ ไกรย
ประณัติในระหว่างสอยสวน ฉะนั้น
จึงขอให้เคยระงับการเกิดทางออกนอก
ประเทศก่อน จนกว่าการเจรจาจะเรียบ
ร้อย.

เมื่อข้าพเจ้าได้แสดงตัวในที่ประ
ชุมรัฐสภา ในวันจันทร์ประชุมรัฐสภา
เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑ แล้ว
ข้าพเจ้าพร้อมด้วย จ้างทอง คาวเรือง
พงษ์ ศรีวิทย์ และฉวี อุบล ได้เข้าพบ
พล.ท. ทลวงดำรงสงคราม และ พล.ท.อ.
ทลวงพิชิตธุระการ (ผู้ช่วยอธิบดีการ
ฝ่ายปราบปราม) และเมื่อได้เจรจากัน
แล้วตกลงว่า สัทธิย์ข้าพเจ้าและจำ
ลอง คาวเรือง ไม่มีการกระทำผิดใดๆ
จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะเป็นผู้ต้องหา และ
การตรวจค้นอาวุธได้แก่ข้าพเจ้านั้น
ทางทหารและตำรวจเข้าใจแล้ว เมื่อ
เรื่องของข้าพเจ้าและจำลอง คาวเรือง
เรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าจึงชี้แจงถึง
เรื่องเคียง โดยขอมาตัวเคียงข้าพเจ้า
เข้าพบถึงพล.ท. โสภณโสมใจให้ประ
ณัติในระหว่างสอยสวน ส่วนคดีนั้น
ก็ให้ดำเนินไปตามระเบียบ ไม่ขอรับ

ประการใดๆ ท่าพหังสอียดถกด้วยก็
จึงให้ข้าพเจ้าไปตกลง รายละเอียดใน
เรื่องนั้นด้วยอธิบดีกรมตำรวจ (พล.ท.ท.
ทลวงพิชิตธุระการ) ข้าพเจ้า
พร้อมด้วยจำลอง คาวเรือง, พงษ์ ศรี
วิทย์, พล.ท.อ. ทลวงพิชิตธุระการ และ
พล.ท. ละม้าย อุทยานาพท์ ได้ไปพบ
อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมตำรวจได้
เข้าพบ พล.ท. ทลวงสินหาโยธามย์
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย
เมื่ออธิบดีตำรวจลงมา ข้าพเจ้า ได้รับ
แจ้งว่า รัฐมนตรีสั่งให้ดำเนินคดีเฉพาะ
การข้าพเจ้า ในข้อหาทำผิด (อบช.
ภายในเวลาเจ็ดวัน) ข้าพเจ้าจึงตกลง
เป็นผู้ต้องหาตามคดีนั้นมา และได้มีการ
สอยสวนข้าพเจ้าในวันนั้นเสร็จเมื่อ ๑๖.
๐๐ น. เมื่อข้าพเจ้าถูกสอยสวนเสร็จ
แล้วจึงได้พบท.ร.องเคียบตามที่พักกัน
มา ก็ได้มีการตกลงไปในรุ่งขึ้น
และข้าพเจ้าต้องตามติดกับ อัยการท่า
ลายหลายคราว ก็ได้รับแจ้งให้กลับว่า
เรื่องนี้เกิดทั้งที่ทลวงสินหาโยธามย์
กรมทหารไทย ทาการว่าไม่มีอำนาจ
ในการตกลงเงินไปประการใดให้ข้าพ
เจ้าจึงต้องไปติดกับอธิบดีกรมทหาร
ไทย และปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง
ทั้งสองท่านก็ไม่สามารถตกลงเงินไป
อะไรกับข้าพเจ้าได้ อังระเขียนตอบว่า
ต้องเรียบเรียงขึ้นก่อนว่ากล่าว ก่อน
ข้าพเจ้าจึงได้ถูกอัยการรัฐมนตรียช่วย
ถาวร (พระยาสุเมธ) และรัฐมนตรี
สั่งราชการ (นายบุญแท้ง ทองสวัสดิ์)
ก็ได้รับชี้แจงว่า เรื่องนี้เป็นราชการ
ประจำ ทางการเมืองไม่ควรเอ่ยชื่อ
และขอให้ติดกับอธิบดีกรมตำรวจและปลัด
กระทรวง ข้าพเจ้าก็จึงไปทางที่ตำรวจ
ทางปลัดกระทรวง และทางรัฐมนตรีอีก
หลายคราวก็ไม่สามารถตกลงกันได้
ข้าพเจ้าจึงพบรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง ชี้
แจงว่าการไปโดยขึ้นหน้าให้ข้าพเจ้า
เสียเวลา เรื่องระเบียบการและการ
ถาวรหลายท่านก็มีอุปสรรคอยู่แล้ว แต่
ที่ข้าพเจ้าต้องติดกับครั้งนี้ ก็เพราะเห็น
ว่าทางการเมืองจะเข้าแทรกแซงจึงขอ

ตัวมาร่วมว่าข้าพเจ้าจะได้ติดกับอัยการ
งานสอยสวนโดยคง ขออย่าให้ทาง
การเมืองเข้าแทรกแซงอันแล้ว ข้าพ
เจ้าได้ทราบการของกันทั้งข้าพเจ้าได้
เกิดทางไปจึงทลวงสินหาโยธามย์
เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๔๕๑ ถึงจังหวัดสกลนคร
วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๔๕๑ เวลา ๑๓.
๐๐ น.เศษ ได้รับทราบจากนายเขียน
ศิริพันธ์ พี่ชายเคียงว่าไม่มีการเร
ขายเข้าหน้าทั้งที่ตำรวจเห็น ตามที่เร
าคิดก่อนไว้แต่ก่อนอย่างแล้ว แต่ยังไม่
เป็นคดีตกลงแล้ว เมื่อข้าพเจ้าไปถึงจึงได้
พบกับ พล.ท.อ. บดินทร์ บูรณศิริ
มัยกับอัยการไปเรียนพลตำรวจ จังหวัด
สกลนคร พล.ท.อ. วา กรณานนท์
ผู้ถูกอัยการตำรวจสกลนคร โดยข้าพ
เจ้าเห็นว่า เรนาคเคียงกับพวกข้าพเจ้า
เข้าหน้าแล้ว โดยขอเงินไป ให้ประกัน
ตัวในระหว่างสอยสวน เข้าหน้าทั้ง
สองก็แสดงความปลอดภัย แต่ต้องตกลง
กับข้าพเจ้าประจำจังหวัด (นายเพชร
ศรีวิทย์) ข้าพเจ้าจึงเข้าพบข้าพเจ้าประจำ
จังหวัดสกลนคร และเชิญนายอำเภอ
เมือง (ร.ท.ท. พิศาล พทธรวัฒน์) ซึ่ง
เป็นพนักงานสอยสวนโดยกรมการกล
ก็ได้มีการตกลงกันไว้ แต่ต้องเรียบ
เรียงให้ พล.ท. ทลวงดำรงสงคราม
รองผู้บัญชาการตำรวจเขต ๓ อุตรธานี
ซึ่งเป็นผู้ช่วยการติดตามจับกุมเคียง
กับพวกในคราวนี้ เมื่อได้พบทลวงดำรง
สงครามแล้ว ทลวงดำรงสงครามแห่ง
ขอให้เป็นหน้าที่ของพนักงาน สอยสวน
โดยคง กับเรว่าให้ตกลงกันได้โดย
เงื่อนไขดังนี้ว่า ข้าพเจ้าพร้อมด้วย
พวกเราคือ เขียน ศิริพันธ์, พงษ์ นวล
รวมมี พล.ท. ทลวงดำรงสงคราม
ร.ท.อ. บดินทร์, ร.ท.อ. วา กรณานนท์
ร.ท.อ. เณรวัธ วงศ์ทองหัว และ
นายสิบพลตำรวจอีกหลายคนออกเดิน
ทางจากสกลนคร ๑๕.๕๕ น. ใน
วัน ไปลงบ้านเขียนเมื่อ รอรอรรมา
ก่อนไปไม่กี่ เราจึงได้ใช้รถไปเป็นทางก่อ
ไปเพียง ๔ กิโลเมตร ร.ท.อ. บดินทร์ ชัย

รด ร.ท.อ. วา กรณานนท์และนาย
ศาสตร์ พรหมสาขา ณ สกลนคร ไปลง
บ้านหนองผือได้ทราบข่าว เคียงกับ
พวกอีก ๕ คนได้ถูกเข้าหน้าทั้งที่ตำรวจ
แล้วในวันนั้นเวลา ๑๕.๐๐ น.เศษ ทั้ง
โดยเหตุที่เคียงได้มีคำสั่งไม่ให้ตกลง
เข้าตัวในระหว่างเจรจา ประการหนึ่ง
และอีกประการหนึ่ง การติดกับในระ
หว่างเจรยานี้ ตัวเรานั้น เป็นเหตุ
ให้ตำรวจเกิดความอึดใจ ข้าพเจ้า
พร้อมด้วยข้าพเจ้าทั้งที่ตำรวจ จึงเกิด
ทางกลับมาพบพระยารวม ของ ทลวงดำรง
สงครามแห่ง ที่คุมเคียงเข้าตัว สกล
นครบริเวณเรานี้เมือง จึงพาไป
ยังสถานีตำรวจ โดยถูกขังอยู่จนกระทั่ง
๐๒.๐๐ น. เศษจึงได้ เคียงกับพวก
ถูกคุมขังที่สถานีตำรวจในวันนั้น รุ่ง
ขึ้นก็ได้มีการเจรจาทำความเข้าใจกับ อ
ธิบดีการกำกับเคียงกับพวกได้ ก็เพราะ
ผลของการเจรจา จึงยอมให้เคียงประ
ณัติ แต่ผู้ต้องหา ขู่ยังไม่ยอมให้
ประณัติจึงให้ประกันแล้วเรากล่าวให้ประ
ณัติขึ้นอีกสองครั้ง เมื่อเหตุการณ์เรียบร้อย
แล้วข้าพเจ้าได้พาไปอยู่ดู อยู่ดู
ได้วัน ได้ไปโรงเรือนจึงว่าเคียงถูก
ถอนประกันเพราะรัฐมนตรีสั่ง ข้าพ
เจ้าจึงต้องเดินทางไปสกลนคร อีกครั้ง
หนึ่ง ก็ได้ทราบข่าวว่า ขู่ไปว่าการสั่ง
ถอนประกันคราวนี้ ก็เนื่องจากมีโทร
เลขจากรัฐมนตรีมาบอก ข้าพเจ้า
รู้สึกสลดใจในการประกอบของ ของรัฐ
มนตรี ซึ่งถึงแม้ว่าจะได้ประโยชน์กับ
ข้าพเจ้าก็ตาม แต่ข้าพเจ้าเองใน
การแทรกแซงอยู่ก่อน จึงได้เกิดทาง
ตรงไปทางกล่าวข้างต้น และพึ่งเข้า
ใจว่า พระยศข้าราชการซึ่งขึ้นรัฐ
บาลขณะนั้น มีปัญหิตทางการเมืองกับ
พวกเรา ซึ่งแม้ตัวข้าพเจ้าเองระหว่าง
หลบซ่อนตัวอยู่ ได้เคยขอรับผ่านทาง
นายกรัฐมนตรี (นายคง อภิวงค์)
รัฐมนตรีมหาดไทย (ทลวงสินหาโย
ธามย์) เพื่อขอสมัครเข้ารับเลือกตั้ง
แม้จะขัดแย้งกันโดยมีปัญหิตทางการเมือง
ที่เรานั้น แต่ขอให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

[illegible]

นั้นคือจิตตเจตสิกขอยกไปนอกวงสภาพแรงงานเสียอีก เกสเลอร์ว่าพวก
คอมมิวนิสต์ถือโคโทเซียนอยู่ให้ความหมายของการทรงมั่งคั่งไว้และทรงขังก็
นั้นดีเขยื้อนหรืออ้างเอาสิ่งที่มีการละงานในโคโทเซียนอย่างชานาญใหญ่ไว้ ซึ่ง
จะทำให้เศรษฐกิจของเขาก็น้อยเพี้ยนเสียไปไม่เหมือนกับโคโทโกโท เกสเลอร์
เห็นว่าถ้าถือโคโทเซียนเป็นคอมมิวนิสต์ไปแล้ว ประเทศต่างๆ ในตะวันออกเฉีง
โคโละเซียนี่น่าจะหายไป ในจิตตเจตสิกคอมมิวนิสต์ก็หมด.

ขณะฝรั่งเศส โกรธเคืองอังกฤษ
และอเมริกันมากในการที่ส่งอาวุธ

โศก คือนิยายที่เขียนถึงคนออกไปจากที่ประชุม นานี่ ว่าความทุกข์คนแล้ว คนนี้
 อยู่นั้นเป็นประเทศเอกราช ถ้าซื้อข้าวมาใช้น้ำ และถือฤกษ์เมื่อนั้นให้
 มีน้ำลึกรับอะไร แต่ประเทศเอกราชไปว่า อาจก็มีความเชื่อโบราณนั้น จะคน
 ไปจนถึงลึกรับไว้ที่คนกำลังรับอายุ และนั่นเป็นความจริงเช่นนั้น เพราะ
 เหตุว่าถ้ามีนิยายคนก็อยู่กับความเชื่อทางพระหัตถ์ และเป็นคนเลื่อมใส
 ใจได้คนมาก ถ้าจะชวนเกิดให้ลึกรับเป็นเอกราช ก็เป็นลัทธิรวมคนเท่า
 นั้น จึงทำให้ช่วงชีวิตคนมาก.

บทนี้ฟังเผอิญจะให้อึ้งอุญจนเวรนิชชระแล้วร่าเริงที่ส่งไปหาพี่เขยจะไปตามมาหาใหม่
 ฤกษ์ส่งเสศ คือหมอบตามไล่ส่งไปโพรง อุตริวิญญู และในระฆังไว้ด้วยหาเงาเจือตีพ
 ประจาลาไล้แว่ว ๆ มี อึ้งอุญจนเวรนิชชระไล่ไปเสศ และระฆังประเจี๊วเถิดมีเสียงคล้าย
 นารีไป ที่เห็นแสงทองจากนอกมาเห็นว่ามีคนมาอีก เพราะเหตุนี้จึงไปออก มองตามไล่ไป
 ด้วงมีเขี้ยวถูกไล่ไปมีอึ้งอุญจนเวรนิชชระไล่ไปเสศ ที่หมอบตามไล่ส่งอุญจนเวรนิชชระไล่ไป
 ญาณโคธสัถย์ ด้วงหาว่าอึ้งอุญจนเวรนิชชระไล่ไปเสศก็ตีประฆังขึ้นเป็นพื้นระฆังไล่ไปเสศเถิด ธารประ
 ขันไปมาเกิดประทุกันดังประทุกันดังประทุกันดังประทุกันดังประทุกันดังประทุกันดังประทุกันดัง

การประชุมนาโคในเดือนหน้านี้ คงมีความสำคัญมากจะเห็นได้
จากที่ประธานาธิบดี ไคเซ็นเฮวี่ ได้เชิญหัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์ฝ่ายตรง
ข้าม แอดโลสตีเวนเซ็น มาร่วมประชุมด้วย การเชิญพรรคม้ายี่ตรงข้าม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวราวุธของชาตินี้ มีใช้แต่เมื่อไม่กี่ปีเท่านั้น อัจฉริยะที่เคยมี
เมือง ๆ ใดก็ตามมีเรื่องบันทึกก็เชิญพระพรหมจรรย์มาว่านพระสุเมธด้วย ก็ยังจะ
อย่างนี้การเมืองไทยยุคนี้ค่อนข้างดีมีพระไม่ยอมร่วมมือกับฝ่ายตรงข้าม เห็น
เป็นศัตรูไปเลย พอใครเป็นรัฐบาลก็ให้แทนเขาว่าชาตินี้เป็นพวกกับเขาแล้วไม่
ยอมคบค้าสนิทกับฝ่ายตรงข้าม งานใหญ่ ๆ ของเราจึงพลาดพลั้งไม่
มีคนคง.

นักเรียนหญิงชายที่นับ, กัวลาลัม
เปอร์, อูโป และซีเรมบันจำนวน

หลายพันคน ได้ก่อความวุ่นวายเมื่อชนชั้นกษัตริย์ต่างไปจากอารยธรรมเมื่อ
มีศาสนาตั้งขึ้นเสียด้วยกัน เหตุที่เกิดขึ้นนั้นแม้กระนั้นชาวยุโรปต่างก็ปลงพระ
มีอาชญากรรมตามชนชั้นการศึกษาความชั่วช้าหาเหตุผลว่า ผู้ที่เป็นผู้สูงส่งจะมี
ปรากฏว่ามาจากเชื้อสายหนึ่ง ๆ ที่โรงเรียนนั้นจึงได้เปิดไป เพราะเหตุต่าง ๆ
เช่นไม่มีความสงบของโรงเรียนโดยประพฤติกฎ และเจ้าหน้าที่ได้ออก
แถลงการณ์ว่ามีคน ๓๒ คนผู้ใหญ่สมัยนั้นอีกด้วย เหตุจึงถูกถามว่ามี
เจ้าไปในพื้นที่ดินสทนต์อิตาลีมาอยู่ จนรัฐบาลต้องสั่งปิดโรงเรียนหลาย
แห่งด้วย.

เหตุนี้หน่วยครึ่งนี้เกิดมาแต่โรงเรียนสอนภาษาจีนที่สั่น เพราะ
โรงเรียนจีนในเขตมณฑลยูนนานถูกญี่ปุ่นยึดไปเป็นส่วนมาก จึงถึงอาจารย์
ใหญ่ผู้ขึ้นคอกแถวเรือนหนึ่งทีโรงเรียนจึงไปอยู่ถูกที่ใหม่เขตที่เล็กกว่านี้ แต่
การว่าหน่วยครึ่งนี้ถูกถามไปใกล้โรงเรียนคอมมิวนิสต์ทางทิศตะวันออกคือไป ซึ่งมื่อ
เขียนบทนี้ให้พ่อสุกัยคิดว่าว่า ที่นั่นมีหน่วยตำรวจหญิง ถึงลี้ภัยไปและจะระ
ทึบซ้ำ นายตำรวจฝรั่งมาช่วยยั้งคือผู้ถือและชวนเขาหนีทา นายตำรวจฝรั่ง
กลองออกไปเสียไป

รัฐบาลจีนได้เพิ่มแผนการที่ครอบคลุมเครื่องบินเข้าใช้ทางรถไฟจีน-ลาว โดยเชื่อมระบบกับรถไฟจีน และเพิ่มขีดความสามารถของท่าอากาศยาน โดยสนับสนุนให้ลาวเร่งพัฒนาทางรถไฟเชื่อมลงเพื่อทำการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านอย่างใกล้ชิด ในที่สุดจีนได้ประกาศว่า จีน-ลาว-พม่าจะเปิดประตูทางสากลให้รถไฟทางรถไฟจีน-ลาว-พม่าใช้ร่วมกันและส่งเสริมการค้าจีน-พม่า และเมื่อถึงขั้นนี้จีนมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขีดความสามารถของท่าเรือในลาวและพม่ามากขึ้นจากเส้นทางการค้าจีน-พม่าทางรถไฟจีน-ลาว และพม่าต่อไป ส่วนความพยายามในอินเดีย

กรมศึกษาธิการ ที่หนังสือให้ขยับโอนนักเรียนหัวหน้าการรณรงค์ ๒๔ คนออกไป
จากโรงเรียนแล้ว ถึงวันที่ ๒๒ พ.ศ. บางรัฐได้สอบไปแล้ว แจกชนะ ๑-รัฐบาลมิดี นื่องอนโรจิต
ตั้งให้ดำรงโฆษณาคณะที่โรงเรียนจนคืบแต่เรียนแผนพิเศษแห่งเดียวที่จะจะคงขึ้นอีกเมื่อไรก็ได้.

[illegible]

ก็ขอแก้ไขทุกฝ...

ควิโร... **PLANTARIX**
แพลันตาร์ริกซ์

ตอนไม่ดก ไม่ผล และ
ต้นไม้ทุกชนิด ทำให้เกิดรากงาย
ได้ผลแน่นอน

ทำห่อยี่สิบ ถึงยี่สิบห้าขวด สำนกแยก ผักแทนจืดหอย

ต่อจากหน้า ๒๐

รัชชาพรรตงค์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕
เป็นราชองครักษ์เวร ใน^๑ปีกบวช^๒และ
เป็นราชองครักษ์เวร^๓สืบ^๔ต่อไป^๕เมื่อ พ.ศ.
๒๔๕๘ และเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ประเทศ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐

ปัจจุบัน พ.ท. ประกาศ จารุเสถียร ม
 ฌาวตถานอชัยนันเลขที่ ๖๖๓ จ. วัดสามพระยา
 นานี้ พระนคร พร้อมคำขอรับ ครึ่งประ
 กอบด้วยคุณหญิงสาว จารุเสถียร และบุตรชาย
 หนึ่ง ชื่อน้อง. ▲

๑ เลือดสีน้ำตาล

ต่อจากหน้า ๑๕

ที่โน่นเสีย ห้างออกไปประมาณ
เศษ จากตัวโน้นเขาสามารถส่ง
สุน.ชีพิตฺตไปมาได้. ด้วยความ
ง่ายใจและเขารู้ตัวเองว่าไม่เคยแพ้กับ
นั้นกระบอกดี สด.ต. แม้กินนอก
จากสาร.เรือนไปก็คุ้มควรจนนี้ แต่
รวดเร็วเหมือนผู้ใดศัตรูของมัน. เปรม
ก็มีอยู่ดี ออกมาจากขอบประตู แล้วพิน
กระชูงไป/ไป สองวันด้วย. สด.ต.
แม้จะร้องโอรินรับแก้ในใจของเขา
สลัดทิ้งจะฆ่าสัตว์นั้น. คืนที่ห้า เขา
บิดตัวด้วยความเจ็บปวด แล้วก็เงย
เฉียงไป. เปรมได้รู้พระคุณของพ่อ
แม้รู้เขาคิดกับชีวิต ของมันนั้น
เขามีนอกจากตัวของเขา. เขาคิดเห็น
เป็นอะไรแล้ว. จึงเหลือใจกับคนแก่
เล่า แล้วดี แล้ว. ต.อ. เกือบเท่านั้น ที่
เขาจะ. หวังจัดการต่อไป.

เมื่อครั้งทั้งสองได้มาจับโปแต๊
อย่างนี้ เขาบอกหน้า เปรมกิริยออก
มาอย่างนี้ เมื่อครั้งเข้าไปหาพี่ทิม ซึ่ง
หลบกระซุกตัวนั้น อยู่ข้างกระสอบเกลือ
เขาจะลงข้าง ๆ ทุยงสาว แล้วก็พูดว่า
“ทิมมี้ ฉายอยู่ไม่ได้อีกแล้ว. ฉัน
ต้องเข้าไปนั่น ถ้าเธอคงมีແລະ. บอ
กพี่แม่มด้วย.”

ที่เก็บมองหน้าเปรม กับแววตา
ที่เก็บไปด้วยความรักกลัว. นิ่งจนไป

ประเทยวหนึ่ง เพราะไม้กระพือระไวก็
 แก้วพืดเห็นเปรมขมขี้กัวระลุดัน ก็พืด
 อย่างละล้าละถั่วว่า.

“พระโขนง ? ไช้... ไม่นึกเลย
ว่าจะเคราะห์ร้ายอย่างนี้...”

“ฉันเข้าตำรวจ... ชีวิตฉันหมด
แก่น. ฉันจะเขาย้ำ. จะไม่กลับออก
มาอีก. เธออย่าทวงเลข. ทัชทิม.”

“ทำไมเล่า?” ทักษิณถาม
โดยเร็ว.

“ไม่ม่. แต่ไม่เข็ดไร ในข้าเจิน
ไม่ม่:โรจน์.”

“มันดามีประโยชน์. เกือบจะ
จะดีจะไปหยิบมาทำ” ทักษิณทำท่า
จะยกขึ้น.

“อย่า-ทัชทิม-อย่า! มันไม่มี
ประโยชน์อะไร. เงินมันเป็นยาพิษ. ดัน
จะไม่แตะต้องมันอีกแล้ว”

“แต่พระองค์ไช้. ม่ายงนพระอยู่
ยังง?”

“พระเจ้าทรงแค้นใจ. คนเรามี
แรง. เราไม่ยกดาบทรอก. ฉันไปละ
นะ เกษะทำการจะแพ้น้ำอีก.”
“ได้... พี่แหม...”

ที่ทำไมไม่สามารถ ระบุอะไรอีก
ได้. คงทางที่รู้ๆ ไปด้วยน้ำตา.
เพราะฉะนั้น. ช็อก. ในอวกาศนั้นไป
ด้วยความรู้. สติ. ก็. นั้น. จะ. อย่าง. ยาวนาน
ไม่ได้. เขา. ว่า. มี. ของ. ของ. ของ. ของ. ของ.
สาว. สาว. สาว. สาว. สาว.

“เราจะพบกันอีก, ทัชฌิม ... ถ้า..
เรายังไม่ตาย...”

"เฬว เฬว เฬว... " กบฏ

ถูกส่งมาหาผม แล้วไปอยู่ที่
อื่น แต่ก็ยังหึงหอกเกิดล่อใจกัน
ไปโรงเรียนด้วยกัน พังจากตัวเรือน
ประมาณห้าขวบ เขาจึงไปเข้า
โรงเรียนการช่างอยู่ที่บ้านซึ่งอยู่
ติดกับบ้านนั้น แต่พอโตไปจึงเข้า
โรงเรียนเรียนจนถึงจบชั้นอาชีวการ
ประถมศึกษา เขาสนใจในวิชาเคมีมาก
โดยเฉพาะในวิชาฟิสิกส์และเคมีอนินทรีย์
แล้ว เขาก็ได้มาเรียนต่อที่วิทยาลัย

โทษันทิวา คำว่าทวนอย่างนี้คงฟังโกล
ได้พูดเข้ามาในชั้นแล้ว คำว่าทวนเหล่านี
คงจะโดนเขียนขึ้น ทกอ^๑ อุน^๒ เมอะ
ก จึงได้ทวนจึงมาตามเสียงที่ได้อิน
เปรียบเช็ดถ้ายิ่งเสกหนัก แต่ยังไม่
ทันจะเสร็จ คำว่าทวนยงดังกล่าวนั้น
เข้ามาใกล้โธ่นาวิมวเอน อันเกิดจากอิม

[illegible]

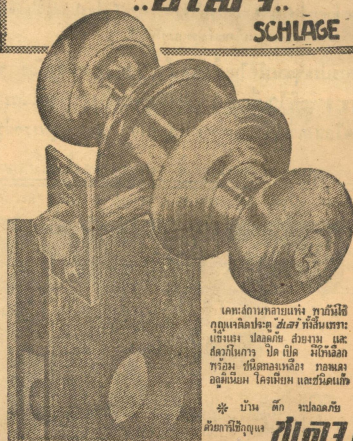
บนต้นตาลต้นนั้นทันที ไทยอาศัยพระอภัยมณีคิดไว้ยกขึ้น, ความมั่งคั่งของฟ้าในยามพลบ ช่วยกำยักวิญญูได้เป็นอย่างดี, เขาได้พระองค์ขึ้นไปอย่างรวกเร็วจนถึงคอคด พอมองลงมาข้างล่างก็เห็นว่าวรวงศ์งามคนแพรวพรำ ผู้ประพองออกมาพอดี.

เปลืองเงินในวัยนี้จนคนตายยาก
เจ็บกบิณ. เขารู้ตัวเขาก็กลัวเหมือนกัน
ความตาย ก็กลัววอลโคโตนหนึ่งแห่ง
หมื่นขึ้นปี ก็อาจจะเห็นเงาตาคู่ต๋มของ
เขาได้ และ ณ บัดนี้ เขาก็ยังรู้สึก
ถึงแม้ตัวขึ้นหลายกระบอกพร้อมๆ กัน
ซึ่งไม่มีทางจะรอดได้เลย. เปลืองกอด
คอคลาจาเต็มๆ ขึ้นๆ ตาก็กับคุด
วางหลักผนังพลาสมาขึ้นๆ แล้ว แยกย้าย
กันหันมาเข้าข้างหลังเธอ. มีฆรรค์
ของเขา คืบตามคันทันอยู่ประมาณห้าวัน
เพราะสงวนไว้ว่าเขาอาจหนีซ่อนหนีขึ้น
คันทันได้. เมื่อไม่พบอะไรเลย จำคน
หนึ่งถึงให้
(อ่านต่อหน้า ๔๖)

กณแจตตประต

..३८३३..

SCHLÄGE

เคาะ: ถัดจากหลายแห่ง ทางนี้ก็มี
กฎแห่งศิลปะ: *สตีล* ทั้งสิ้นเพราะ
เข้มนาง ปลอกลักขัย ล้ายงาม แล
สลักหินการ ปิด เปิด มีทั้งลือ
พร้อม ขึ้นดองเหลื่อง กอหล
อสมิเนียม ใครเก็บมา แลทั้งนี้ก็

* บ้าน ตึก ะปลอดภัย
ด้วยการใช้ทุจ

บริษัท สกลไทย จำกัด

สำเนาพระยาวัง พระนคร ไท. 21816 ผู้แทนจำหน่าย

บุกวชิขฉิขบร

๑๖ จดหมายการเมือง

ต่อจากหน้า ๑๒

ประชาชนทั้งหลาย เราไม่ควรถกหิน
ใจเลือกเอาพวกสมพนักาก เข้าไป
ลงในสภาพนั้น เพราะถ้าพวกเขา
ฉกฉกหน้าออกมามีอะไรแล้วพวก
เราจะต้องได้รับความเดือดร้อน เมื่อ
นั้น ขอให้ไปประท้วงให้ถี่ การตก
สินใจของพวกเขานั้น หมายถึงความ
ยืนอยู่ของประเทศชาติกับ การยก
ทรวงระบอบประชาธิปไตย เราต้องสั
ทลตอน ในที่สุดก็ต้องพึ่งพิงกันลง
ไป เพราะระบอบนายทุนเข้ามาแทนที่
เล็ดลอดทุกหยดของเรา ราษฎรของเขาไป
เป็นนักขายทาสอิสระ ของพวกเขา
โดยมิต้องสงสัย.

เพื่อนประชาชนที่รัก! บัดนี้เรา
จะได้พูดกันถึงเรื่องที่สอง คือเรื่อง
ความน่าอับอายของ ของตำรวจยุค
ใหม่ ท่านคงเคยทราบอยู่แล้วว่าได้

มีการจับกุมกรณีฝนเดือน ๗ ตัน รา
คดีถึง ๔ ล้านบาทกันจนภายในได้ดวง
อาทิตย์ดวงแก่เอง เราหมายถึง
ดวงอาทิตย์ดวงเดียวกันที่ได้เคย
ทองแสงไปยังฝนเดือน ๒๐ คั้นจาก
แม่สาย ที่สถานีรถไฟประวัติศาสตร์
ได้จารึกกลงไปแล้วว่า ใครในวงการ
อะไรวินผู้กระทำการทุจริต อย่าง
ใหญ่หลวงถึงเพียงนั้น บัดนี้ในวง
การเดียวกันนั้นก็ได้มีบุคคลประกอบ
กรรมขึ้นอีก เพื่อให้ศาลประวัติ
ศาสตร์แห่งนั้นได้รับการจารึกลงไป
อีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าจำนวนฝนเดือน
จะต่างกันอยู่แต่ก็มิค่าถึง ๒๔ ล้าน
บาทอันนับเป็นจำนวนเงินมิใช่น้อย.

หาพลตำรวจเอกโสว โสวแสน
บารอ อธิบดีกรมตำรวจได้รับทราบใน
ทันที ที่ได้มีการจับผู้ฝนเดือนรายฟ้า
มีนายตำรวจชั้นนายพลร่วมด้วยอยู่
ถึง ๒ คน จึงได้เกิดระดมการวิจัย

ทำการสอบสวน แต่ทว่ากรมสอบสวน
ระกำเนินไป และได้รับผลถึงเพียงโทษ
นั้นยังไม่เห็นแก่เสีย อย่างไรก็ตาม
เราก็คิดว่าถ้าได้ไปจากฎกดีฐานบาง
อย่างอันพิสดารไปยังนายพลตำรวจถึง
๒ คนแล้วได้ร่วมทำการค้าฝนเดือนราย
นั้น แสกลให้เพื่อชีวิตว่ากรมตำรวจ
ยังมีหมกมุ่น หรือพูดอีกว่าหมก
มุ่นยังมีอยู่ไหมกรมตำรวจ ข้ายังเป็น
บุคคลชั้นผู้ใหญ่เป็นถึงนายพลเสียด้วย
ซึ่งถึงกับทำให้อธิบดีกรมตำรวจ ได้รับความ
สละโทษอย่างทันทมิใช่ด้วย.

เมื่อนายตำรวจชั้นนายพลในกรม
ตำรวจยุคใหม่มาเป็นไปเสียเช่นนี้ ทำ
ให้เรารู้สึกว่า สมรรถภาพของอัยก
ตำรวจอันแถลงไปดังกึกก้องเรื่อง
ราวคราวได้นั้นมา เราเห็นแก่เห็นแก่
อย่างนั้นแต่ก็ยอม.เป็นที่น่าพิโรธ แ่

ประชาชนอยู่เป็นอันมาก ประชาชน
ทั้งหลายต่างพากันตั้งมองไปที่กรมคำ
วรวเป็นเหตุก็ด้วยที่ว่า เมื่อนายตำรวจ
ชั้นนายพลกระทำการทุจริต ก็มิใช่ขอ
ให้ นายตำรวจสมัยศกก่อนนั้นลงม
าจนถึงพลตำรวจ ถึงอธิบดีกรมธรรม
เช่นเคยบัพนั้นก็เพื่อขอพิน อธิบดี
เพียงมาจากเหตุ ๒ ประการคือ ๑. ทัก
พิสัย ๒. ข้าราชการก็ขอได้ ๒. การ
ปกครองในยุคใหม่นี้ยังกระเทวมมาก
อยู่ จึงควรที่จะอธิบดีกรมตำรวจยุคใหม่
นั้นจะต้องแก้ไขโดยด่วนที่สุด.

ประชาชนทั้งหลายฝากความเชื่อ
ถือไว้ให้แก่กรมตำรวจยุคใหม่ นั่นแล้ว
ตำรวจทุกคนก็เชื่อว่าเป็นผู้พิทักษ์ สัน
ติความอย่างแท้จริง(?) แต่เราจะได้
อะไรจากการตำรวจอย่าง นอกจากข่าว
อันไม่เป็นมงคลถึงที่เล่าสู่กันฟัง.

เอาละ! ต่อไปเราจะให้ทุกคน
ถึงเรื่องเหตุการณ์ต่าง ๆ ไปอธิบดีเรื่อง
หนึ่งตามที่ได้อ่านมาแล้วข้างกัน แต่
ทว่าเพื่อความเหมาะสม เราควรจะ
ย้ายไปพูดถึงเรื่องการเลือกตั้ง อีกครั้ง
หนึ่ง เราก็ต้องการความสะอาดหมดทุก
ในการเลือกตั้ง เรายังต้องการมีองค์ให้

เข้าไปกับความเรียบร้อย ทั้งการ
ทรวงมหาดไทยก็ขอจริงใจให้ประชาชน
ร่วมมือกันทางราชการก็ขอไปคือ ๑.
ในวงเลือกตั้งระหว่าง ๘ ถึง ๑๗ น. หรือ
ระหว่าง ๒ โมงเช้าถึง ๔ โมงเย็น ขอ
ให้ประชาชนผู้สังเกตการณ์ลงคะแนน
แนบเลือกตั้งโดยพร้อมเพรียงกัน อาร
ไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันมาๆ นอกอา
จะเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย
แล้ว ยังเป็นวิธีหนึ่งที่จะประชาชนได้รวม
กันระดมวิจัยขึ้นจนการทุจริต โภการ
เลือกตั้งก็อย่าแก่ทั้ง ๒. การที่จะ

ควบคุมให้ตำรวจเลือกตั้งครั้งนี้เป็นไปกับ
ความรู้สึกไทยจนธรรมนั้น ระบวรคุณ
สัณทิตวา มุ่งหมายให้เกิดขึ้นด้วยความ
ร่วมใจจากประชาชนทั้งหลาย รวม
ทั้งพรรคการเมืองต่างๆ และผู้สมัคร
ทุกคนได้ร่วมมือกันสอดส่องการปฏิบัติ
ของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
กับการเลือกตั้งอื่นๆ โดยขอให้
ช่วยเป็นหู เป็นตาแทนกระทรวง มห
ไทยอันแท้จริง ตั้งแต่บัดนี้ไป
หากผู้ใดพบเห็นหรือทราบว่าเจ้าหน้าที่
ที่ หรือบุคคลใดมีพฤติกรรมที่ไม่สุจริต
เกี่ยวข้องการเลือกตั้ง ก็ขอให้ร้องเรียน
ก่อนเข้าเลือกตั้ง หรือผู้ว่าราชการ
พื้นที่ทราบ ขาดของประจำการก็ขอ
ให้แจ้งกระทรวงมหาดไทยดำเนินการ
ได้เลย.

ประชาชน

๑ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๑๗

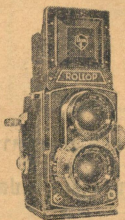
เป็นที่คาดหมายกันว่าหากสาย
เพชร เอชเชน โรคาโอโกในหน้าอีก
ที่ ๔ ธันวาคม ทางเวทมนต์ประสัง
นักมวยระบอบแชมป์โลก ไบรน์เคียว
กัมมาประลองฝีมือ เพื่อโคเคาไปสู่ ต้า
แห่งรองแชมป์โลก ต่อไปอย่างม
นอน.

ความไม่ถูกต้องเพียงแต่ก่อนหน้า ครั้น อีก
๑ วันเมื่อจะมาพบคุณ "อุ๊ย" ตัวนี้ด้วย

"นายเชน"

โรลลอป

จากเยอรมัน รุ่นใหม่ มีดกมาถึงแล้ว

เลนส์ f/2.8 และ f/3.5

คมกริบ จับภาพชัดเจน นุ่มนวล
ใช้ง่าย สะดวก เพราะกลไกอัตโนมัติ
ถ่ายภาพทุกแสง ฉับไว รวดเร็ว แล่ติดผลแน่นอน
สมรรถภาพเท่าเทียมกล้องที่มีชื่อเสียงของโลก!

บริษัท สยามอวตาศิต (อิมพอร์ต) จำกัด
ถนนวิทยุ ๑๕ เอ็ม ๒๕๕๖-๖๖ ถนนวิภาวดี

หนังสือที่มีค่ายิ่งในประวัติศาสตร์ไทยยุคใหม่
หนังสือที่ทุกท่านควรมีไว้ประดับตู้สมุดประจำบ้าน
หนังสือที่ทุกท่าน ควรเก็บไว้ ให้อนุชนรุ่นหลังอ่าน

คือ หนังสือสารคดีการเมืองใหม่ที่ลึก.

วอเทอร์ลู ของจอมพลแปลก

โดย “ไทยน้อย” และ “กมล จันทรัส”

- เป็นหนังสือเล่มเดียว ที่ลำดับเหตุการณ์ทุกระยะทุกตอนของการเคลื่อนไหวทางการเมือง ภายหลังการเลือกตั้งทั่วประเทศ เมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ จนกระทั่งจอมพล ป. ต้องถูกรัฐประหารขึ้นถึงกับต้องระเห็จออกนอกประเทศ.

- เป็นหนังสือเล่มเดียวที่จะเสนอให้ท่านได้รู้ถึงแผนดำเนินงานอย่างแบบชัดและเต็มไปด้วยชัยชนะ ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ หัวหน้าใหญ่ของกองทหารที่ต่อรัฐบาลพรรคเสรีมนังคศิลา ภายหลังการเลือกตั้ง.... การลาออกจากคณะรัฐมนตรี....การลาออกจากพรรคเสรีมนังคศิลา.. การให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ ฯลฯ เป็นชั้น ๆ ไป จนถึงจุดระเบิดคือการเข้ายึดอำนาจและล้มรัฐบาลจอมพลแปลก.
- เป็นหนังสือเล่มเดียวที่แสดงให้เห็นถึงจุดขัดกัน ระหว่างผู้ทรงอำนาจในการเมืองของยุค.... สอดคล้องเฝ้า.... ใครมีเหลี่ยมใครดีกว่าใคร... ใครทำให้มันเป็นทั้งรักและเป็นทั้งเกลียดของประชาชน...เพราะเหตุใด...และใครเป็นผู้แพ้และชนะในที่สุด.

ทำใจจึงชื่อ “วอเทอร์ลูของจอมพลแปลก”?

- นโปเลียน(ฝรั่งเศส)ได้ผ่านอยู่อย่างเดียว...อำนาจ...อำนาจ...
- จอมพลแปลก(ไทย) ก็ได้ผ่านอยู่อย่างเดียว...อำนาจ...อำนาจ...อำนาจ...
- วอเทอร์ลู คือสถานที่ที่นโปเลียนพบกับกาฬภัยอย่างย่อยยับทางการทหาร.
- "วอเทอร์ลูของจอมพลแปลก" ก็คือการพ่ายแพ้ที่ย่อยยับของจอมพลแปลกทางการเมือง.

เป็นหนังสือที่สมบูรณ์ด้วยวรรณศิลป์และภาพเหตุการณ์ประกอบมากมาย ขนาดหน้า ๕๐๐
พิมพ์และเย็บอย่างปราณีค ปกแข็งปั๊มทองที่หน้าปก และมีปกหุ้มพิเศษ เป็นภาพ
สลักสีอาบนํ้ากันอย่างชวนชม ราคาพิเศษเล่มละ ๓๕.๐๐ บาท เท่านั้น.

บริษัทเพร็พทียา

๑๑๘ ซ้างแกรนด์เซย์เตอร์ พระนคร.

โทรศัพท์ ๒๔๒๘๓

บริษัทโอเดียนลโตร์

๖๓ ซ้างนิวโอเดียนเซย์เตอร์ พระนคร.

โทรศัพท์ ๓๐๔๓๐

ถูกวิชัยขังขัง

□ มรณูชีวิต

คำจากหน้า ๓๓

ศาสตร์ชาติไทย ไปหาข้าพเจ้าที่สถาน
ทรัพย์สินจะดีกว่าสถานชาติไทย"

"ชาติไทยคงจะสูญสิ้นไป เพราะ
คนพวกนี้" แม่แก่ทวดเราตอบ
มา "มันจะไม่ยอมปล่อยมือมีพระมอ
อำนาจให้เป็นมรดกตกทอดกันอยู่ ไป
อย่างไม่มีที่สิ้นสุด"

"แม่ทวดพูดเหมือนยั่วใจใคร
เป็นผู้ปล่อยมือเสีย ลูกหลานที่เสียเลือด
เนื้อใจใจก็ต้องร่วมทุกข์ความเป็นอิสระ
คือปล่อยไปด้วยขังนั้นแหละ" เสียงพ่อ

ทวดเราหันมายังข้าพเจ้าถามว่า

"มันควรเป็นอย่างไร ไม่ใช่ทวด ลูก
ไม่ยอมทำตามใจพ่อทั้งนี้ แต่ที่เราคง
คิดไว้ก่อนว่าเราจะต้องมรดกหลาน
ของเราที่มีความรัก ชนิกกับทวด
ประเทศชาติประชาชน เหมือนอย่าง
เขา เราต้องสนับสนุนให้ลูกหลานไว้
ช่วงอำนาจครองเมืองเสียก่อนไปอย่าง
ไม่มีที่สิ้นสุด"

"แต่ฉันฟังประชาชนจะไม่ยอม
ให้ทำกัน"

"ยอมหรือไม่ยอม ก็เห็นอยู่แล้ว
ไม่ใช่ทวด ลูกของเราไปว่าเรียนอะ
ไรมาเถิดการพินาศเขี้ยว อย่ายังไป

ทำเท่าไร ก็พ้นพ้นไปถึงนายพล
เรือ โกลันตำแหน่งเจ้ากรมทั่ว ๆ ที่คน
อื่นเถียงว่าข้าพเจ้าจนมากกว่าขัง
เป็นลูกน้อง กระไรพวกพวกนี้ไปเป็น
นายคนพวกนี้ นานแล้วความคึก
จะใคร่ชิงอำนาจต่อใส่ บางคน
เป็นแค่เพียงลูกเขยเท่านั้น ไม่เคยเข้า
นางงานเมืองอะไรมาเลย นอกจาก
ชาตินี้ พวกที่เอาเข้ามาเป็นรัฐมนตรี
อย่าไปกินเงินเดือน" ทักมาเลย

"ความจริงแม่ทวดผมมีความรัก
อันลึกซึ้งต่อกัน แต่ทำไมถึงไม่ยอม
ให้เราคืนระบอบที่เราตั้งอยู่ก็อยู่อย่าง
นี้"

"มันจะเกิดอะไร"
"ก่อนที่การปฏิวัติกัน ระบอบ
ลงด้วยชัยชนะ ก็ต้องผ่านความยาก
ร้อนมาบ้างไม่มีอะไรที่จะได้มาอย่างง่าย"

"เราปล่อยให้คนอื่นเสีย กันเราไป
ไม่ก็ทวด เราเป็นคนมีหัวใจ มีลูกมีเมีย
ที่เรากำลังเลี้ยงดู"

"ในสังคมของมนุษย์ชาติ ระบอบ
แต่เอาตัวของคนเดียวไม่ได้ เพราะคน
ไทยไทยและใครๆจะไม่ยอมอย่าง
นี้ เราจึงกับข้าพเจ้าเองก็ตามขอใจ
ถ้าหากว่าเราช่วยกันคนละไม้คนละ
มือแพสติกของเรา รวมกันคนกัน
การทำชั่วของพวกการเมือง รวมถัด
กันชาติการเมืองซึ่งชั่วเสีย ถ้าไม่มี
อะไรมาคานทานแรงของประชาชนไว้
ประชาชนทางที่เห็นใหญ่ ไม่ใช่
นักการเมือง ขัดแย้งกันอยู่อย่าง
ที่เห็นอยู่กัน"

"แล้วที่พูดไปช่วยเขาหาเสียง
นั้นทำให้ใครไร้นะ"

"โอไม่เข้าใจแม่ทวด... เราคง
พยายามเลือกเอาคนที่เห็นด้วยประ
ชนเข้าไปให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้"

"เห็นแต่เจ้าไปก็ไร ก็ทวดคือ
คำมันสั้นๆ ทวดคือประชาชนแท้
กัน"

"นั่นเพราะเราพิจารณาเลือกคน
ไม่ถูก เราคงลงมือของเข่า เห็น
แต่การเลือกแต่ฝ่ายปลายเพียงไม่กี่

มือ เห็นแต่ใจไม่เสียขาดที่เข่าทวด
ข้อเสียของเรา ที่กว่าจะได้มาแต่ละ
ครั้งก็ถึงกับอย่างความพ้องช่วย
คุณประคองกันแต่ก็ เพราะคู่แข่ง
ของคุณประคอง ก็คือหัวเลี้ยวของนัก
การเมืองชั่ว และเขาแสดงการดี
โกง ทบคึกคึกมาหลายครั้งแล้ว"

"อำนาจของเขามาก เราช่วย
เขาไว้หรือไม่" แม่แก่ทวดเหมือนปรารถนา
แต่ก็เผลอ

"ก็คงพยายาม"
"คิดไว้เสียแล้ว เสียงของพ่อแม่
ทวดนั้น... แต่ที่ไปด้วยความดี
จริง ๆ ก็คงมี ๆ ที่ขอจะพ้นก็อยู่
มาก ก็เชื่อว่าพ่อคงใจความพยา
ยามอย่างหนัก เพราะ ทำเช่นกัน
แล้ว ท่านเหมือนไม่ทำ... มันจะเป็น
เหมือนอย่างเรา ท่านกลายเป็นคน
ที่ไม่ยอมมาคบหากับคนอื่นแล้วอีก
คนก็กลัวโกง ก็คงเอาพ่อแม่ไว้และ
ในขณะนั้น... ท่านว่ารวมมาศาลาเพื่อ
เงิน ท่านรวมขึ้นในขณะที่เราอยู่
พลง ๆ ทุกวัน ชาวบ้านหลายคน
ช่วยกันด้วยความคิดกันว่า ท่าน
ขอรับเงินซึ่งคิดไม่เข้าใจว่ามันพยา
ยัมอะไร แต่ทว่าเราอธิบายว่า มัน
หมายความว่า "การโกง" ก็คงท
เป็นแต่ก็ยังคงคิดไม่ไว้ว่า พยาที่ยา
ของคิดกับไม่เคยพาเข้าของคิดก็ แต่
ท่านเป็นคนแท้ ๆ เหตุใดจึงมีน้ำใจ
พยามของคิดก็ไม่ไว้

"ก็นั่นจึงมีน้ำใจ
เกือบอย่างใจเย็น โทษที่ไม่ได้คิดไป
เลยเพราะอยากพึ่งพ้องแต่คุณกับไทย
ไม่มีงานอันพยาม"

"คุณพี่ควรระวังตัวให้มากเพราะ
ได้ข่าวว่า ฝ่ายไหนเจ้ามิถิพล
เถิน จักรวรรดิพม่าก็ช่วยเหลือ
เขามาถึงตัวเราพม่าแต่ตนถนัดเป็น
ลูกสมุน เขาจะรับเอา"

"นั่นคิดระวังตัวอยู่ เหมือนกัน
แต่ถ้าเราไม่ระวังคิดไม่สู้เพื่อไทย
เสียชื่อเราแล้วก็จะยิ่งแย่ลงไปอีก
สภาบ้านเมืองปล่อยไปเช่นอย่างนั้น

สตวก. ปลอดภัย

ติดต่อได้ที่ ธนาคารออมสิน ราชดำเนิน กรุงเทพฯ

ก็ฉันรู้สึกว่ามันจะไม่ใช้หลายวัน
เหมือนที่พ่อบอกเลย.. มันอาจเย็นเกินไป

พ่อแก่ศีรษะดำ เบือนสายตา
มามองศิษย์อีกหน่วยหนึ่ง ถอยถอยถอย
ไป เราเองทรมานร่างของพ่อไปจนล้ม
สาบคาบ ทยอยไปหาใจถึงถนนเหมือนมด
เจ้าถูกขับไล่ก็หันแสงสว่าง ทยอยขึ้นไป
เหมือนรถไฟที่กระแทก ออกมาจากพบบ
กา ไม่จามารถเอาคืนก็หันมาอีก
ไม่สามารถมันมีแต่แรงกระตักสัมผัส
กลิ่นไปโรงเรียนด้วยใจที่เป็นห่วง

กัณฑ์ไทยไม่เหลือพล เวียนพริ้วสีลม
 ธีรบุรุษเคยชอระที่โรงเรือนเล็ก ใน
 ชดถักเคียนอย่างเร่งร้อนมาตามทางแกล
 คึกครื้นวาวฉิ่ง เสร็จก็ทอดแรมพักเฝ้า
 เจ้า กัณฑ์อันเขียนเล่าทำของกะพรวน
 คนเกิดตามมาข้าพ้อง พอมากันขึ้น
 เจ้า ก็จับใจพิศว่าเอนโชนดเอน
 ชนเคียวฉก เราเวียนพริ้วเสียดสนเคียว
 กันทั้งวงแหวนงามพิศพลชัษ ก็พัน
 เป็นอุทธของพิศกัณฑ์มณี แก่โพชน
 เกล้านั้น เอนอุทธของจ้าวจาวจาวมณี
 เคียวบริ คืบคืบคืบแฉกเจ้าข้างทางขอ
 ให้ก็งูเกล้านั้นผ่านไปอ่อน แทนที่
 เขารเฝ้าไปถนัดเกินชิดชนนข้างเจ้า
 มา เสียงอุกปดกัณฑ์ทั่วทุกปรุปรุกัน
 “ให้ว่าชวเรามาพิศมาทางนี้
 ไม่เห็นสาปประกาย”

คิดเวียนมีทุน เกินต่อไป อย่าง
รวดเร็ว และถือโอกาสทะเลาะไขว่ไขว่
ครอบงำซึ่งเป็นที่ทางแยกไปยังบ้านไร่
โดยไม่ต้องการร่วมทาง ไปจนเกิดทะเลาะกัน
หูของภิกษุจึงดังไปทั่วด้วยคำจันเสียด
แทงใจ พ่อของภิกษุคำสาขาทว่ามหา
ภิไธยสวัสดิ... เรียกว่าเป็นคนที่

40

ยุควิบัติยุค

เข้านั่นหรือ พวกข้าราชการชั้นหน้าที่
ที่ "รวยๆ" เหมือนนั้น โฉนดจึงกลายเป็นคนชั้นสูง เจริญกว่าเขาๆ
ใครมีพระราชทานมณเฑียรอะไร พ่อ
ของก็คิดพาทิน เลี้ยงไว้จนอายุมาโดย
ครบถ้วนช่วยให้ ประชาชนในท้องถิ่น
พิมพ์เนตพุดินไม่มียอด ทำไม
ถึงไม่กระไรหรือ เพราะถูกกว่านาย
อำเภอหรือ... ก็พิมพ์สลับ... หรือว่า
เทวัญจากที่นั่น มีไว้เพื่อให้เกิด
ราชวาทหรือเพื่อการเมืองหรือ เพื่อ
หาความดีว่า เทวัญจากในยุคนั้นคือ
เครื่องหมายของคนที่โกงเก่ง กระบะ

ก็ประชาชนเท่านั้นคิดจนยากจะโดน
ออกความผิดก็ให้ก็โทษของเหล่านั้น
ก็ทราบ แต่ก็คิดไม่กล้า เพราะคุณครู
จะไม่บอกโทษให้เลย ถ้าได้ข่าวว่าเธอ
ก็ถูกทำผิดก็เลยเรียกที่นั่น... ข้า ใน
เมื่อคิดเป็นแต่เพียงลูกของพ่อค้าหมู่
เท่านั้น ก็ไม่รู้สึกรักพ่อของก็คิดขึ้นมา
อย่างนี้ไป เมื่อรู้สึกล่วงถึงแม่พ่อจะ
เลี้ยงหมูขายหมู พ่อก็ไปเคียวกระบะคก
โถยโครเล...
เพียงแต่ได้พบพัตินัน ก็คิดก็โก
เห็นนั้นมองก็เห็นว่าทั้งคิดก็ดูใหญ่

ซึ่งคงไม่ได้หมายความว่าคนมากมาย
หรือคนที่มีความเป็น... คงหลายคน
เขย่งกระเจืองมอง เขาไปในที่
เหมือนเขาๆอะไรก็ทำทั้งนี้ ก็คิด
วังเหิม... ก็กระเจ้าไปด้วยความร้อนใจ
คิดว่า... เมื่ออาเป็นอะไรไปแล้ว... เพียง
แค่คิดไปโรงเรียน ก็เกิดเรื่องขึ้นเมื่อ
เลียบแถวหรือ มีน้ำเต้าพองก็ถึงคน
ถึงหน้าให้ก็ขึ้นอยู่เพียงคนเดียว คน
เหล่านั้นข้างก็เกิดเลียบเลียดกัน ร้อง
ไปออกก็คิดก็กระเจิง... สักพักก็ออกไป
ก็คิดแล้วพวกคนเข้าใจโดยไมสนใจ
ก็กราบคาราแสดงความเคารพ เมื่อคน
เหล่านั้นมองเห็นว่าคิดเป็นก็โกรธคน
นั้นก็เกิดคิดขึ้นมาเข้าไปโดยสะดวก
ก็ออกจากหน้าในน้ำ ก็ถูกเรือแล้ว
ฉวยไป พ่อแม่ประทุก็ให้หน้าว่ากลาง
ท้องนั้น มีเงาพาดที่ส่องเข้ามาในมือ
แม้นิ่งพาดที่ก็เกิดก็อยู่ใกล้ๆ และถัดไป
จากนั้นก็เห็นร่างของใครคนหนึ่ง มีผ้า
พมคลุมข่มหน้าจึงคิด...

ออกทาง... มิใช่ใครจะปลอมประโคม
อย่างไรก็ตาม คิดจึงให้คำความ...
ร้องเสียงจนกระหึ่ม แต่ที่เข้ามาคือคน
ไว้นั้น... น้ำที่ขาวเหมือนนมคนคน นัยน์
ตาแดงมาก... เมื่อคน พายแพ่งคำความ
ดู... แม้พมบังหลังของก็ขึ้นไว้ให้
คนหนึ่ง คิดจึง... ใคราเสียงร้องให้ของ
เราก็คือ... .. คงถึงงานและพมก็ขึ้นอยู่
ในท้องนั้น แลมันจกก็งานแล้วอยู่คน
กว่าชีวิตเขาไป...
เพียงแต่ร่วมสุขชีวิตเริ่มขึ้น... คิด
นั้นก็เลียบพมก็ไปแล้ว... พายร้าย
ของชีวิตคิดนั้นเพิ่งเริ่มต้น เท่านั้น...
มันคงจะไม่สิ้นสุดลงง่าย ๆ ยังจะ
พุดใหม่ต่อไปอีก จนกว่าทุกสิ่งทุก
อย่างจะพเนาศไปอย่างสิ้นเชิง!
(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

ขาย ๑ แกรม ๑

หมดเขตต์แถม วันที่ ๓๑ ธันวาคม

ยาปอดคุณเอื้อยนิย

เป็นยาคุณภาพดี แก้หอบหืดอ่อนแอ
แก้ประจำเดือนไม่ปกติ รับประทานหลังคลอด
บุตรได้ผลดียิ่ง ขนาดใหญ่ ๑๖๐ บาท ขนาดเล็ก ๗๕ บาท

ท่านผู้ประสงค์จะทดลอง ยาปอดคุณเอื้อยนิย และ
อยากดูเสีย ว่าจะมีคุณภาพดีจริงสมคำล่ำลือ
หรือไม่ โปรดสั่งซื้อก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม นี้

จึงได้จัดทำ ๑ ชุด แกรม ๑ ชุด
มีขายตามร้านขายยาทั่วไป ทุกจังหวัด

ยากระดูกเอื้อ

แก้ปวดเมื่อยตามร่างกาย หรือข้อขัดขวางข้อกระดูก
ทุก ที่ขึ้นเป็นบวมอักเสบแก้ปวดหรือบวมข้อกระดูก
วัย ขนาดใหญ่ ๖๐ บาท ขนาดเล็ก ๓๐ บาท

ห้างขายยาโพทง

๔๒๒ ถนนลำเหม่ ตอนใกล้วัดเกาะพรหมศิริ โทร. ๒๐๘๔๗

การเมืองเรื่องชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๓

เองและพรรคพวกเท่านั้น แต่เมื่อได้
ประเทศชาติเข้าก็ขึ้นขึ้น... ..
ปัญญา และความร่วมมือนั้นแล้ว เรา
จะเห็นคนใดเท่านั้น ปราชญ์ของกมา
เอง.

เพราะฉะนั้นเพื่อความปลอดภัย
ภัยของประเทศชาติ และตัวเราเอง
การเลือกตั้ง คงที่จะถ่วงเงินจนกว่า
ความสำคัญยิ่ง เราต้องสั่งให้...
นั้นแล้วเมื่อว่าคนเรา เลือกครั้ง
ก็ขึ้นที่เข้าไว้ด้วยข้างเรา อันพัก
ที่จะต้องใช้สัจจะสัญญา และความซื่อ
สัตย์ ถ้าเราเลือกผิดก็เข้าเรา...
ทางๆ ที่กระทำความผิด...
ทุกข์หรือไม่ได้ก็ว่าหนัก ๆ ว่า
คอมมิวนิสต์ก็กำลังแผ่กว้าง เข้ามานะ
สภาพต่างๆ และคอมมิวนิสต์ก็มีการ
โฆษณาชวนเชื่ออันชาญฉลาด...
ดำเนินการเยี่ยมๆ และเจ้าถึงหัว มี
ดู... ยืนยงอยู่... เพราะฉะนั้นจึง
ระวังให้จงหนัก... ..
“คนก็ให้ดูหน้า... ..”
มาก ๆ หน้าให้แก้... ..

คิดนั้นล้าเข้าไปหาแม่... ..
เป้าหมายอันดีก็ไปทางหนึ่ง อย่างไม่แสร้ง
แสร้งว่าดีก็คิดไปไกลๆ ในนั้นเหมือน
จะโยน... ..
ก็แต่เมื่อคิดนั้นมองเห็นหน้าของชาย
นั้นอยู่ในน้ำ... ..
เข้าไปหา ปากก็ร้องเรียกเสียงซุกซิง...
“พอ...พอ... ..
ไม่ใคร่รอ... ..
ไร ทุกคนก็ยืนยงเหมือนกลาเป็นไม้
ไปหมด พอเมื่อเคลื่อนไหวแล้ว... ..
จะเข้าไปเข้าปากอย่างแรง... ..
พอกำลังหลับ... ..
ลำห่มขึ้น... ..
เครื่องทรงไปแต่เพียงตัว... ..

โครมหนึ่งบอกแล้วคน... ..
“พอของหนูถูกคนมาขอลบขึงกลาง
ทาง... ..
ไปรับ... ..
ก็คนที่ร้องออกมาสุดเสียง ร้อง
ให้... ..
ก็กระโดดไป... ..
ชีวิต มิใช่แม้จะเข้ามาดูคิดก็ให้

เพราะว่าสามารรถนำเอาตัวนี้เสียส่วน
หนึ่ง ซึ่งก็เอาไปจนกระทั่งว่า ไรบาช
ใบ ใบ ๆ ใบเล็กเพียงใบ รังทำใจ
ให้คล่องขึ้น เพื่อสนับสนุนว่า เลี้ยง
ประชาชนก็เลี้ยงสัตว์ควัก ๆ ๑ ข่า
ยอมให้ถูกพวกคนเอาของเอาเลี้ยงของ
เราไปใช้ให้เสียเงิน มาก และเราจะต้อง
คิดว่าไม่จำเป็นไหนของเมือง อื่น ๆ
ทั้งนี้คนกลุ่มหนึ่ง ที่จะต้องเป็นผู้ยก
ครองรายได้เสมอ เพราะฉะนั้นเรา
ก็ต้องเอาตัวนี้มาใช้เพื่อรวมพวกนี้ความ
ละอายในละมืความซื่อสัตย์ พอที่จะ
ไม่เข้ามาซื้อของพวกนี้ หรือเราเอาไป
ขายให้เขี้ยวของ ใครที่ใครอย่างนี้
มีกลุ่มหนึ่งกำลังกำลังจะทำการนี้ใน
อินเดีย.

แต่ที่ปรารถนาความคิดเห็นเรา
หลายท่านหลายท่านที่ได้รับฟัง ทำให้
เกิดความรู้สึกอันอย่างจริงจังว่า มัน
เมืองของเราเห็นที่จะมีไม่ ล้มง่าย ๆ
เพราะประชาชน (อย่างน้อยก็กลุ่มใหญ่
พอๆ) ที่ยังมีวิจารณ์อย่างนี้ในการ
อ่านหรือฟัง มีได้ลงมจายเชื่อถือ
เพียงโฆษณาที่กล่าวถึงแรง ยิ่งจนทุกวันนี้
เขาเหล่านั้นมีความคิดเห็นชอบเป็นคำ
ของตัวเอง และบุคคลเหล่านั้นแหละที่จะ
ทำให้เมืองโฆษณา บิดเบือน เหล่านั้นจะ
ต้องสูญเสียลายไปและจะ เป็นบทเรียนให้
บุคคลซึ่งมีจิตใจไม่สูงวัด ที่หลายจะได้
เข้าใจคำในที่สุด ▲

พิมพ์ใจ.

๐ คติคินา

คณาจารย์ ๑๖

สมมุติว่า ประชาชนทั้งนี้
เพราะมันเป็นพระของอารยชนที่เล็ก
ราษฎรไทยก็ขึ้นาทุน ครอบครองดิน
แดนกัน หรือจะว่าไปก็เข้าของ
ประเทศเล็กแต่ก็เคย ไทยราษฎรไม่
มีสิทธิไทยเลย ก่อนที่กัมพูชา
ราชันเคย แอดาอสักไทยจำยอม
เพื่อกเพื่อบเพื่อแลกเปลี่ยน “ค่าแรง
งาน” แด่อย่างเคยเท่านั้น ถ้าจะ
คติคินาว่ากว้างออกไป ธานีอาพาไฟ

การครอบครองแผ่นดินแล้ว อย่างที่
เลยว่าราษฎรจะมีเพื่อหนึ่งมีสามม
สิทธิสมราษฎรชาวไทย มันจะต้อง
ถูกขูดถูกรี ถูกปล่อยไปเป็นชิ้น
เจียนแสนแปดปลายไปเลยที่เดียว ใน
ระหว่างทั้งนี้โลก ที่โหดหอยกออกมา
ผลผลิตพวกนี้ถูก เพื่อผลลาคำแรง
งานอันเห็นอยาก.

ทุกที่ทุกถิ่นที่คนมีวาระแยกกัน
พากันไม่ชอบ เพราะคนเรากาย
กลายเปื้อน มีอะไรก็ยากมาเป็นคน
มันก็ถูกพวกผู้เลือกมนุษย์เพื่อพวกนี้

จากถาวรผลิตซึ่งจะเป็นผลิตกรรมอันโค
กก็ตามที่ แต่ผลจากผลิตกรรมนั้นไม่
ถูกขูดขูดมนุษย์ผู้ผลิต พวกคนขูด
พวกนี้และไว้ด้วยความสุขสำราญต่อไป
จากผลของการผลิตโดยมนุษย์นั่นเอง.

‘มนุษย์จะถูกทำให้เป็นมนุษย์ที่ปดหัว
ไปโดยเร็ว ๆ นี้ถึงกับว่ามนุษย์ที่
กรรมวิธี-ก็คือ อย่างเดียวที่คนมี เอ็นเออีซึ่ง
คน ท่านเองเคยเห็น-มันคือจะลงมือถือ
หมาย ถึงก็จะต้องมีอันหนึ่งอันนี้ เรื่องที่

ไทย-ลัปตา

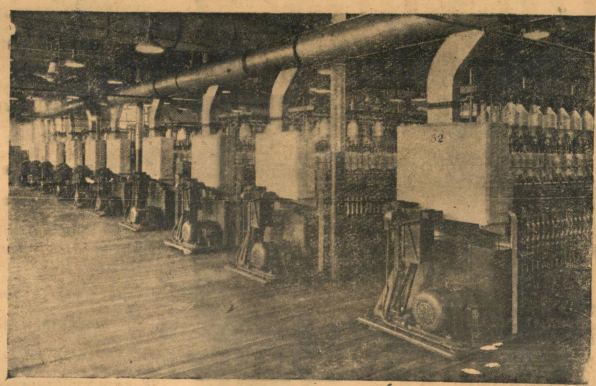
เอื้อกัน นั่นอันนี้ มันเป็น. เรื่องที่มันลัปตา
นั้นความจำกันก็จะพอได้ว่า, ผลิตออกอย่าง
นั้นนี่ ๑. ก็คนบางคนที่ลัปตาให้เข้าไป. โดย
ที่ คนไทยเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ช่วย พวกคนไม่
เสียใจว่าไม่มีที่ไปเหมือนพวกเอาได้ ม.ค.ค
ตมันนั้นมันถูกคนเอาไปเอาเอา หรือคนที่
เห็นอะไรเขว คน เขาไปคือเอาเรื่องถึงมีสา
ทาง คำไรมันดี ใครมา สดกทำมันมันจะ
ถูกให้คนไปโดยทันที ๑๑. แต่ในขณะ
ที่มันเป็น ๑๑. ที่ลัป ก็คือว่าคนเขวกับมันคือ
(จึงคือคือ) เป็นมันจะ.

แต่เพื่อที่จะให้มันสมัยไปคนตา

บริษัท อิงลิชอิเล็กทริก จำกัด บริษัท ยิบอินซอย จำกัด

๔๒๓ ถนนมหาพฤฒาราม พระนคร ผู้แทนจำหน่ายและผู้เดียวในประเทศไทย

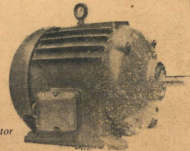
Cotton manufacture—spinning

‘ENGLISH ELECTRIC’
textile motors

The ENGLISH ELECTRIC Company has designed motors specifically for every manufacturing process in the textile industry where electric drive is employed.

The illustration is of a spinning room showing the individual drives by ‘ENGLISH ELECTRIC’ motors in the mill of A. S. Orr Company Ltd., Preston.

‘English Electric’ type LJ textile motor

อเมริกันรูดเข้ามาอีก อเมริกันตั้งท่า
การทิ้งระเบิดอยู่เช่นนี้หลายครั้งหลาย
หนจึงสามารถรูดผ่านเนินเขา คัสโน
มุ่งเข้ายึดกรุงโรมได้สำเร็จ.

มียอห์นซี เล่าเรื่องราวไปกัน
หนังสือในหนังสือของอาครมคัสโน
ครั้งนั้นว่า เมื่อเข้าไปยึดพระ(Monk)
องค์หนึ่ง จึงได้ถามอย่างหยาบหนามว่า
ท้องผูกของอาครมอยู่ไหน ขอพระ
คุณเจ้าให้บอกดูจะได้โปรดผมหน่อย
เด็ก แต่พระอ.นั้นกลับตอบเสียหัวง
พลางจึงได้หันไปตอบว่า "นั่นยังไ
เล่า! ฉันไปซ่อนมันอยู่" มียอห์นซี
มีความยินดีจนถึงขั้นไปโชนไป ก็
ได้ให้พวาท้องผูกมา เป็นทั้งโล่งๆ
ไม่มีประตู ท้องผูกก็กระโดดโลด
หมุนได้ขึ้นรถเข็น มาทางนั้นบ้าง พึง
สื่อก่อนแล้วตกจากเก้าอี้ไม่ช้าๆ ที่
ใช้มันเดิมไปคว่ำเตี้ยหน้าเกาะ มียอ
กัณชีนั้นมองดูสภาพหน้าตาสีของ
ท้องผูกคัสโน โผยอย่างนั้น แล้วจึง
หยิบหนังสือหลายเล่ม ออกมายื่น
ปรากฏว่ามีมือประพาสของชาวโรมาน
อยู่มาแต่ไหน เขาเหล่านั้นพาเขาไปเป็น
คนๆ ๑ บางเล่มก็ถูกกลืนเสียหมดก็
ถาวรไป มีอยู่มากมายที่ตกอยู่ในสภาพ
ซำๆเกลียดชัง มียอห์นซีใช้ลูกเทือก
กาลทั้งหนังสือทั้งกระดูกว่า อย่างพาท
เปรียบไม่ผิด ต้องตกไปอยู่ในมือของชน
ถ้อยอยู่อย่างเช่นนี้ มียอห์นซีเขียนไว้
ว่าเสียใจจนแทบจะร้องไห้ออกมาบ้าง
ยังมีหมาขางล่าง สยดตามพวกพระ
ว่าเหตุใดหนังสือเล่าๆ จึงถูกกลืน
และถูกกลืนกลืนเสียหลายไปเช่นนี้ พวก
พระบอกว่า พระบางองค์ได้กินได้กลืน
เอาหนังสือเหล่านั้นไปสูดออก ทำเป็น
หนังสือสวดมนต์ขายไปก็เก็บและหนี
ไปโน่นวากาอยู่ ๑...

เปเรราคา ได้แสดงความรู้สึก
บ่งชี้การยอมรับในความคิดของกรีกและโร
มันอย่างแรงกล้า และได้เขียนสื่อก
ซีโร กงสุลโรมันซึ่งเขียนประวัติอาคร
และสื่อกทุกชิ้นไว้เป็นอย่างดีว่า โดย
เทอทอรัสโรมา ซึ่งเขียนเมื่อหลัง

"พระเจ้า" ของอควิลิน การศึกษา
การยอมรับในความคิดของกรีกและโร
มันในความคิดว่าหาเหตุผล ในการแสดง
ความคิดความเห็นออกมา อย่างแนบ
แน่นชัดเจน และประณามวิธีการก
ษยาและทั้งทำโดยให้เหตุผล ทั้งที่กระ
ทำโดยอยู่ในสมัยนั้น.

เปเรราคา วิจารณ์ของเขานี้เป็น
"จินตนาการที่ผิด" ที่นักปราชญ์ใน
กรุงโรมเมื่อปี ๑๓๕๑ เขียนในเวลาที่
เปเรรา คาได้เขียนบทกวีภาษาละตินขึ้น
อย่างไพเราะมากมายหลายบท บท
ประพันธ์ของเปเรราคาอีกอีกสิ่งหนึ่ง
สำคัญที่ควรจะต้องพิจารณาถึง ซึ่งก็
เริ่มที่หนังสือกึ่งสมัยนั้น เปเรราคาเขียน
นำเอาบางประพันธ์ของชาวกรีกและโร
มันออกมาเขียนและเจ็ดชุดของเขานี้
เปเรราคาพยายามเผยแพร่ วรณคดี
แผนใหม่ อันจะช่วยได้มนุษย์ทุกคน
จากความเป็นชาติของชาวกรีก อย่าง
ให้เหตุผลในสมัยกลาง และช่วยให้
มนุษย์ไปพบกัน ความงดงามของชีวิต
เปเรราคาเป็น คนหนึ่งไปบรรดาวิช
คนแรกๆ ที่ได้นับสนทนากับการก
เทศน์ทุก และท้องผูกสำหรับประ
ชาวยุโรป ตัวเปเรราคาเองก็ออก
แสวงหาทัศนคติใหม่ๆ อันทรงคุณค่า
และได้ทิ้งทิ้งท้องผูกของเขานี้ มีเจ้า
พาทที่ทำการลอกและแปลทัศนคติของ
นักเขียนโบราณ เปเรราคาก็แต่งกรณ
เมื่อปี ๑๓๕๐ ที่อารักขาใกล้เมืองปา
โรวาในภาคเหนือของอิตาลี.

มียอห์นซีนั้นเมื่อเขียนว่า บิดา
ซึ่งได้เล่าถึงการกักขังเมือง นโปลิ
(Napoli) ที่ซึ่งเขาเขียนจดหมายแก่
(Naples) แต่มียอห์นซีกลับไปยัง
หนังสือที่เขียนเดิมและเริ่มฟังไปในการก
ยารวดเร็วกว่าเดิมอย่างมาก ที่นโปลิ
มียอห์นซี ได้ไปทอดหลุมฝังศพของสาว
ชาวอิตาลีในภาคใต้ เขาเขียนหนังสือ
มารีอา (Maria) มียอห์นซีจึงได้เขียน
บทประพันธ์ขึ้นในภาษาอิตาลีวากาภาพ
มารีอาเป็นงานเอกในท้องเรื่อง แต่สม
มุคซอสโซได้ว่า "เข้มนะคน"

(Fiammetta) แปลว่า "เปลวไฟน้อยๆ"
ซึ่งหมายถึงเปลวไฟ แห่งความรัสนั้น
เอง บทประพันธ์ของเขามียอห์นซี
คือ "โลกาเมรอน" ที่กล่าวแล้ว
ข้างต้น เป็นงานประพันธ์เรื่อง
บางครั้ง ก็มีโคลงโดยที่ตัวละครรวมทำ
ไว้มาก บทประพันธ์นั้น เล่าถึง
ชีวิตของหญิงสาวที่เกศน บัณฑิตหนุ่ม
สามคนด้วยกันเป็นชนชั้นสูงซึ่งพ่อเรนซ์
บุคคลกลืนได้หลายหมื่นโรที่กล่าวถึง
ระยะอยู่ในฟลอเรนซ์ เมื่อปี ๑๓๔๕
ออกไปอยู่ทั่วโลกแห่งหนึ่งโดยๆ บั
ชีเอส (Pisoles) ณ ที่นั้นบุคคลกลืน
ได้หมดกลืนแล้วจึงมีชีวิตอีก ภายใ
อุบายของมารีน ซีมอนด์ (Symonde)
กล่าวถึงเรื่อง "โลกาเมรอน" ว่า "บท
ประพันธ์ที่กลืนหนังสือ กับความเล้า
เหิงสำราญของงานทำพวกหนังสือ ซึ่งก็
เอาความที่กลืนออกไปเสีย เพื่อที่จะ
แย้งขึ้นมาถึงความจริงแห่งชีวิตเขา
พวกนั้นพยายามหนีความทุกข์ทรมาน
ความเชื่ออย่างมลาย เพื่อที่จะเสพร
แห่งธรรมชาติดูเหมือนจะเพิ่มมากขึ้น"

ในสมัยศตวรรษที่ ๑๕ วัฒนธรรม
ได้เจริญแพร่หลายออกไป ทั่วประเทศ
อิตาลี ความเจริญของวัฒนธรรมและ
ศิลปะเพิ่มมาจากระบกิจที่กระทำกัน
อย่างหนึ่ง ประติกรรมที่นักเครื่อง
พิมพ์.

ตั้งแต่โบราณกาลมาจนถึงสมัย
ศตวรรษที่ ๑๕ หนังสือต่างๆ ไม่เขียน
ด้วยตัวอักษรนั้น หนังสือสมัยโบ
ราณทั้งหลาย และพิมพ์มาแพร่
กัน จึงได้มีการกักประพันธ์เรื่อง
พิมพ์ เพื่อพิมพ์หนังสือออกมา
ในชั้นนี้ มีการประพันธ์เรื่องพิมพ์
ขึ้น เรียกว่า Xylography หรือ
Wood-engraving ตัวอักษรที่ทำการ
พิมพ์ และไว้นั้นแผ่นไม้ให้เป็นตัว
ออกมา แล้วเอาหมึกทาบนแผ่นไม้
และเอากระดาษมาลงบนแผ่นไม้ก็

หนึ่ง แล้วจึงเสียดกระดาษนั้นมา
และเมื่อกระดาษนั้นติดจึงไป เพราะใช้
พิมพ์ได้ครั้งเดียว เราอาจอธิบายไป
พิมพ์หนังสือๆ าก็ไม่ผิด จึงได้เกิด
ประติกรรมที่กลืนหนังสือกันขึ้น คือ
และวิธีสำเนาไปเป็นทัวๆ เพื่อมา
เรียนพิมพ์หนังสือๆ ก็ได้ วิธีสำเนา
ของนักพิมพ์นั้นชื่อละเรนท์ กอสเตอร์
(Laurent Coster) เป็นผู้คิดขึ้น.

อย่างไรก็ตาม ตัวอักษรไม้มีความ
สัภาพเร็ว ดังนั้นประมาณปี ๑๔๕๐
จึงมีผู้คิดประดิษฐ์เครื่องโดยหนึ่ง โดย
ใช้หลอดความดันในแบบ วิธีพิมพ์เช่น
นี้จึงใช้เวลานานถึงปัจจุบันใด ถูกคิดค้น
ขึ้น โดยชาวเยอรมันชาวเมืองไมนซ์
(Mainz) ชื่อกูเตนเบิร์ก (Gutenberg)
ชนิดที่คล้ายกับเครื่องพิมพ์แบบอื่น กู
เตนเบิร์กอาศัยอยู่ที่สตราสบูร์ก (Stras
bourg) ปัจจุบันนี้ที่นั่นมีพิพิธภัณฑ์
เมืองสตราสบูร์ก (อยู่ในแคว้นอัลซัส
ของฝรั่งเศส) ที่นั่นจะได้เห็นอนุสาวรีย์
ของกูเตนเบิร์กด้วย.

ประติกรรมของกูเตนเบิร์ก
มีคุณค่าอย่างยิ่งในการช่วยเผยแพร่ความ
คิด และความรู้ของมนุษยชาติออกไป
โดยกว้างขวาง วัฒนธรรมใดก็ตาม
ประติกรรมขึ้นใหม่มา มีประโยชน์
โยชน์อย่างเต็มที่ ที่กรุงโรมในปี
๑๔๖๘ มีการพิมพ์หนังสือจากต้น
ฉบับของเวอร์จิล (Virgil) ที่ตีพิมพ์
(Tito-Livio) และซีซาร์ (Caesar) ที่เวนิซ
(Venice) นักการพิมพ์นามกระตือ
รือชื่อออลเดมานูเช (Aldo Manuce) จัด
พิมพ์หนังสือ จากต้นฉบับที่กรีกขึ้น
ซึ่งได้รับความนิยมแพร่หลายออก
ไปทั่วทวีปยุโรป และเป็นที่ยกย่อง
กันทั้งในด้านความงามและความประณี
ตของการพิมพ์และในด้าน คุณค่าทาง
วิทยาการ. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

46

15

๖ เลือดสีน้ำเงิน

ต่อจากหน้า ๓๑

ถ้าเราเล่าเรื่องทั้งสองข้างเพราะคิดว่า
เปรมคงจะพอใจในทางทางเกี้ยวร้าง
ออกไปสู่ทางเวียนเกิด เปรมอยู่บ้าน
ถ้าเราพากันไปยืมหมู่วิวของบ้านพัก
อย่างนานพอ เรนคิดว่าจะไม่กลับมา
อีกแล้วฉันได้ครองผัวเป็นพันคนแล้ว
ก็เกิดทุกข์จากความไม่พอใจในสามี
โดยไม่สนใจว่าเรย์โนน เขาเป็นอย่าง
เกียวก่อไปโลกที่สุดเท่านี้

เดินไปด้วยคำสัพพัญญู... เดิน

ไปด้วยความหวังที่เกือบจะไม่พอไร
หวั่นใจได้... เปรมรู้สึกเหมือนว่าเขากำลัง
หยดน้ำตาอยู่ในพายุฝน อากาศใหญ่
ของไม่พ้นขอบฟ้า ท้องฟ้าได้มืดมิด
ทุกที่จนกระทั่งในที่สุด ก็กลายเป็นเหมือน
กับน้ำตกที่หวั่นใจใหญ่ ที่ปรารถนา
ด้วยดวงใจ อันต้องแสงอยู่ พายุพราว
ที่ไม่อ่อน วัตถุใดก็ได้ข้างเข้ามา
แล้วเป็นวัตถุใดของชีวิตที่เต็มไปด้วย
ชีวิต... ธรรมชาติของชีวิตได้ประจักษ์ใจ

ลูกหลานพราวของบ้านนั้นไม่ได้นึก
นี่... เขากำลังกลับไปมีชีวิตอยู่ในสมัย
หิน ซึ่งมีมนุษย์อยู่ได้ชั่วครั้งเดียว
เดียว, ไม่มีใครมาเขาเปรียบกันแรง,
แล้วก็ไม่สามารถไปกินเงาใครได้ เขาเจ้า
ต้องเลี้ยงชีวิตด้วยมือของเขาด้วยน้ำพัก
น้ำแรงของเขาเอง ไม่ใช่เปลี่ยนเหมือน
กับมนุษย์ในสมัยหิน... ไม่มีการคิดค้นกับ
ใคร เพราะเขาติดต่อกับใครก็ไม่ได้

เสรีภาพในชีวิตมนุษย์ของเขาได้หมดไป
แล้ว เหลือแต่เสรีภาพในขุนเขา
ไฟพร เช่นเดียวกับเสรีภาพของเข
และชาว... บานนั้นมาเป็นเสรีภาพที่
กลัวเสรีภาพ ในสังคม มนุษย์ได้พบ
มันเป็นเสรีภาพที่พบด้วยมือเปรมเซนต์
เปรม บันทอง กำลังจะลืมตัวที่ไม่เป็น
ของเขาเอง เขาจะไม่เป็นทาสของอะไร
อีก... เงินจะทำอะไรเขาก็ไม่ได้ เพราะ
ไม่ทำของเงินไม่ใช่อำนาจเหมือนสมัย
มิใช่สิ่งหนึ่งของคนโบราณ เขาจะไม่เป็น
ทาสของเงิน, เขาจะไม่เป็นทาสของคนโลก
ที่ไม่รู้จักพอ... เลือดสีแดงของเขาเป็น

รามา ได้...
ลูกหลาน ได้เปลี่ยนเป็นสีน้ำเงินไปพัก
ใหญ่ เพราะความหลงใจ... แต่ก็มีสีน้ำ
เงินแห่งความโลภก็ได้เปลี่ยนมา เป็นสี
แดงตามเดิมแล้ว... เลือดสีแดงนี้เป็นสี
ของชีวิตที่บริสุทธิ์ที่สุดสอง ในท้องทุ่ง
ของวงข้าว กำลังสร้างชีวิตใหม่ให้แก่
เขา... คือชีวิตของการร่วมมือกัน
ธรรมชาติ... มีเสรีภาพที่ปราศจากขอบ
เขตเหมือนนกในอากาศ, เหมือนเสือใน
พงไพร... เขาได้ทิ้งกรุงเก่าเมืองมรดก
กลับไปยังขามพราหมณ์กรุงเก่าไกลออกไป
จากเมืองมรดก ตามคำสอนของท่านบิดา

หลวง คริสต์... แต่นักยัดไฟพร... เพราะ
มันคือความพราว ก็ยังเป็นมรดกสำหรับ
เขา... เขาจะต้องไปให้ไกลกว่านี้...
ไกลจากเมืองมรดกของ... ของผู้รักทาง
หาย... ไกลจากความชั่วช้ามานะที่
รบกวนอยู่ในสังคมของมนุษย์ผู้เจริญ

เปรม บันทองเดินต่อไป... เดิน
ไปในความมืด ท่ามกลางความชื้น
ของน้ำค้าง... แม้จะเปลวเปลวเดียว
คาย, แต่เขาก็ไม่เอียงไปอย่างประ
หลาด... เขาได้รู้แล้วชีวิตใหม่ของเขา
ได้เกิดขึ้นแล้ว... เขาได้เป็นตัวของเขา
เองแล้ว... ในชีวิตหนุ่มของเขาเงิน
ได้ขึ้นมา, แล้วมันก็ได้ขึ้นไปจน
หมด... เขานึกถึงเงินไม่มีอำนาจเหนือ
เขาอีก... และเขาจะไม่ใช่ของเจ
นนพาลเลือดสีน้ำเงินอีกถ้าเขา ไม่
ท้อป... เขากำลังเป็นเจ้าของโลกอัน
กว้างใหญ่ไพศาล..... โลกของธรรม
ชาติอันสวยงาม... โลกของเสรีภาพ
ที่แต่เลือดสีแดง

จบชุดเลือดสีน้ำเงิน

ความในใจของ... แต่ง...
ชุดเลือดสีน้ำเงิน ได้จบลงแล้วเพียงนี้
คือความพอใจของ... แม้ว่าจะไม่ใช่เป็น
หัวใจของหนังสือเล่มแรกก็ตาม... ที่ผู้แต่ง
ไว้จึงเล่ามาเพื่อจะเขียนเรื่องต่อไปอีก... ข้างหน้า
คือยุคโลกเกิดใหม่... แต่จะไม่สามารถจะบอก
ถึงสิ่งที่จะเขียนเรื่อง... เลือดสีแดง เมื่อ
ไปและที่ไหน... แม้จะเป็นสิ่งหนึ่ง ที่เป็นที่
ของโลภอย่างใหญ่... เลือดสีน้ำเงินความ
มนุษย์... เขาเขียนเป็นประวัติ... ไม่ใช่เรื่องมา
บังคับให้เขาจำมันได้ เขาเล่าไปเอง
ไว้แต่ในหัวใจ
๒๒ พ.ค. ๒๕๐๐

ไทย-สปีดอาย

เล่ม ๑ ชื่อ "อ็อง" เป็นนิยายสั้น
เล็ก... อย่างใดก็แล้วแต่มีกรรมที่ค่อนข้าง

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ท่านบรรณา
ธิการสปีดอาย และคุณกมลทิ
พันธ์ อัครกมล... ที่ได้ส่งงานมาให้
พิจารณาและลงนามข้าพเจ้า

ขอแสดงความนับถือ

จำนง วิจิตรกุล

รองผู้อำนวยการทั่วไป

และหัวหน้าฝ่ายบรรณาธิการสปีดอาย

๑ เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๓๔

สร้างเครื่องเล่น... ให้เหมาะสมกับ
ในรัชกาลนั้น... และเครื่องเล่นความพิ
ถีก็จะมีเครื่องเล่นพิเศษที่เรียกว่า เป็น
ท้าวเครื่องประจักษ์ และเครื่องแบบ
ของข้าราชการในสมัยนี้... ตลอดจน
เครื่องแต่งกายของชนชั้นสูง... ไม่จำเป็น
แล้วสำหรับ... หรือถ้าพูดจริงๆ

ข้าพเจ้าเห็นว่า การแต่งกาย... และ
อย่างนี้... และเครื่องเล่นที่เรียกว่า
ที่เรียกว่าเครื่องประจักษ์... อย่างนี้
หน้าจอ... จึงมีเครื่องเล่นเป็นรูป
ในรูปของเครื่องเล่นที่เรียกว่า... นักเขียน
และนักแต่งเครื่องเล่น... และเครื่องเล่น
น้อยและเครื่องเล่นที่เรียกว่า... รวน
ตลอดทั้งเรื่อง... มีอำนาจทางพระ
อันเหมาะสมตามที่กำหนดไว้
ข้าพเจ้าจึงได้แต่ง... เฉพาะใน
ประเด็นของเรื่องเท่านั้น... แต่ที่เรียกว่า
คือข้าพเจ้าไปแล้ว... เรื่องจากยุค
อย่างอื่น... เกี่ยวกับ "อ็อง" ซึ่งมีอยู่
ไม่น้อย... ข้าพเจ้าจึงขอเรียนต่อไม่
ได้โดยทั้งหมด... เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
และเพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยาก... ว่า
ข้าพเจ้าได้พูดหยาบๆ... ข้าพเจ้า
"อ็อง" อันเป็นที่... ความจริงมาเพื่อ
ผลประโยชน์ส่วนมาก... ไปนานเท่า
ถ้า "อ็อง" ไม่มีความพอใจ...
เช่น... "อ็อง"... สันนิษฐาน
และนั่นแหละข้าพเจ้าแล้ว... ข้าพเจ้า
ก็ให้พูดไปโดย... ข้าพเจ้าเป็นคน
น้อย "อ็อง"... จึงมีความจริงมา
ไม่มีความ... แต่ข้าพเจ้าก็ปรารถนา

ไท-สปีดห้ำ ฉบับธรรมดา-ธรรมดาแต่แถมปฏิทินสี่สัปดาห์.

คือไท-สปีดห้ำฉบับประจำวันจันทร์ที่ ๒ มกราคม ๒๕๐๑.

‘อิงวร’ ในเรื่องสั้นเอกเอี่ยมประเดิมศักราชใหม่ ‘กินนรีว่าให้’

โปรดคอยพบกัน: ศรีวิทย์ สถาปนาวังนั กระซิบเรื่องยาว ‘มรสุ่มชีวิต’ ก่อนข้ามขั้น.

มนัส วรรณคดี ในเรื่องสั้นเค้าโครงแปลกเช่นกัน ‘มนุษย์อวกาศเทียม’

พร้อมพวง-แข็งแรง-รุดหน้าด้วยสารคดี, คอลัมน์ประจำทั้งวิจารณ์การเมือง-การบ้านอันรัดกุมคมคาย.

ทำเนียบการกัฒรวาทใช้อำนาจ ช่มชู้
ในการจับกุมคุมขัง หรือเอ็งก็พลกั
ประชาชนอย่างกวดขันเก็บซาก รวม
ทั้งกวดขันความประพฤติ และมารยาท
แถว ๆ ของตำรวจทวงๆ ไปด้วย นอกจาก
นั้นท่านอัยกักรมตำรวจ ยังได้รับรอง
มาอีกว่า กรณีเอาคนไปขังทั้งแบบพร
มาณหรือใช้อำนาจยังทั้ง โสแบบที่เคย
เอ็งก็ขังเสมอเมื่อครั้งก่อน ๆ นั้น ขอรับ
รองว่าเราไม่ได้อะไรอย่างเอ็งก็ซาก
เพราะตำรวจมีหน้าที่รักษา ความสงบ
และวิธีการแก่ประชาชน ไม่ใช่เอา
ตำแหน่งหน้าที่ ไปข่มเหงประชาชน
โดยเฉพาะความเป็นประชาธิปไตย ที่
สำคัญที่สุดนั่นก็คือการที่ระบอบตำรวจ
สามารถควบคุม กำกับทางเลือกเลือก
ชั่วร้าย การปกครองบ้านเมืองถ้ามี
แต่ความเสื่อมโทรมดอยพลกั คือไปทั้ง
ระไค้ประยุ้งแก้ไข วิธีการของตำรวจ
ให้เป็นไปตามหลักการ ประชาธิปไตย
หากมีตำรวจคนใด ออความชั่วร้ายขึ้น
ขอให้หนังสือพิมพ์ ได้ช่วยเป็นหูเป็นตา
แจ้งให้ทราบด้วย กรณีตำรวจระไค้
จรรยาไทยอย่างไม่ไว้หน้าทั้งนั้น.

ผู้เขียนขอปรบมือ ให้แก่ท่าน
อัยกัตำรวจ ผู้มีเจตนารมณ์ตำรวจ
เมืองไทย โสเป็นต้นเองกับประชาชน
และเป็นที่พอใจของประชาชน เพราะเป็น
เวลานานมาแล้ว ที่ตำรวจของเราส่วน
มากได้กลายเป็นตัว เอ็งก็ขังเรงกั

ของประชาชนไปเสียหมด ทั้งที่
จากเหตุคนกัถลักแล้วข้างต้นนั้นเอง
การขังนั้น เอ็งก็ขังการประยุ้งจิตใจ
ของตำรวจเราให้เสียตำรวจกั กั จึงเป็น
เรื่องที่เราประชาชนคนไทย รับฟังไว้ด้วย
ความหวัง. ▲

“ปฐมวัน”

□ ออกราก

ต่อจากหน้า ๕๘

ถ้ารับคุณ ๆ ผู้อ่านทุกท่าน..

ขอเห็นจาก ความกัองการ
สิ่งที่ไม่เป็นพิษเป็นภัยแล้ว ผมมีใจ
ว่า... ‘เสียงที่โหเรว’ และ ‘ภาพที่สีก
ส่ว’ ย่อมเป็นสิ่งกัคุณ ๆ พึงปรารถนา
ระไค้รับจาก ‘ฟัง’ วิทยุและ ‘ดู’
โทรทัศน์. ทั้งนี้, ผมจึงขอคงใจกรม
‘เสียง’ และ ‘ภาพ’ กัถกล่าวนี้แก่คุณ ๆ
พึงไค้รับจากวงการวิทยุ-โทรทัศน์กัถออก
รอยช่วยสืบส่องพันหำร้อยเอ็ง โสสุข
สัคคัและสัมาเสมอ.

นั่น..คอลัมน์ ‘ออกราก’ ของ
คามพิ์ ทินพันธ์.

นั่น..วงกัวิทยุ และโทรทัศน์
สาธารณะนัทั้งของสาธารณะชน.

แต่..ไม่..นั่นหรือที่นั่น.. ผมมี
แต่ความเป็น ‘นิคร’ จากใจและจาก
จริงสำนวนทุก ๆ คน. ▲

จึงมีฉบับใหม่ด้วยพลัง.

จากผม.

คามพิ์ ทินพันธ์.

สารคดีประวัติศาสตร์ ที่ทุกคนควรอ่าน
พิมพ์เสร็จแล้ว

บางทีได้ดอย
บับเอกไซธิ
ของ
เขตร เขะไซธิ

มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป
และที่บริษัทธนาคารพิมพ์ ถนนเพลินจิต พระนคร
ซื้อตั้งแต่ ๑๐ เล่มขึ้นไป ลดราคาเป็นพิเศษ

อักษรเล่า

อรุณแล้ว..

แนววิถีโรนรุ่ง

เจ็ดจรวง ปรงจิต พิสมัย

แสงสว่าง พรางพราย กระจ่ายไกล

ทิวถิ่นไทย วิไลดา นาสินธุ

ทิวเขียวเขียว เรียวข้าว ริมราวป่า
ทิวพัวพา ขวัญขึ้น วรรณทร
เกล็ดน้ำค้าง คางคอบ พลอยพรพ
เมื่อดมดู ชูพิศ ละบัดไซ

นกน้อยน้อย ลอยล่อง ในท้องฟ้า
ส่งเสียงจ๋า เจ็ดแจ่ม เหลือแหลมหลัก
เหมือนเสียงเพรียก ทว่าว่า ประสาร์ก
ระหว่างนก ปักปัก พักพักกัน..

‘พรอรุณ’ รุ่งนี้ควรมีกา
คือประชาชนเพียง เสียงสวรรค์
ที่ขบกล่อม หอมหอ พื่อว่าพรณ
เจ็ดจามรรจ กระสันสุข ทุกราตรี.

เจ้าทวยทุ่ง มุ่งเบ้ง เป็นเชิงหวง
ถึงดั่งยี่ หลงล่า น่ารวย
ในรุ่งนี้ พิสน อารมณ์โคบ—
รวีแรง แสงโปรย ประเสริฐนัก

ควัยรุ่งแรง แสงกล้า ทิวใหม่
เลืกศก สดใส ปี่ใหม่
ขออานวย ‘ภราดร’ และ ‘เสวี’
ทั้ง ‘เสมธ-ภาค’ มีคู่ปางไทย

ขอชาติ—ชน พันทุกข จากยุคมิต
ที่แผ่พิศ ปัดกาล นานสมัย
สองพันห้า ลาลับ คับลวงไป
เทียบเท่าไทย ใต้พื้น คั่นนทรา

ขึ้นศกใหม่ ไสวสัคคี พิพัฒน์ผ่อง
สุขขสอง หองชน ถกถกถา
จรูญราช พิพัฒน์ พรอมพรณนา
เพื่อประชา ไทยเลกข สว่างสาธุ....

“ปี่แก้ว”

□ สังคมการเมือง

ต่อจากหน้า ๕๐

นายกวง อภิวงค์ หัวหน้าพรรค
ประชาธิปไตย ผู้เพิ่งกลับจากการไปต่างประเทศ
ที่เพราะโรคปอดอักเสบ ได้ตอบในทางแบบเดิม
ว่า “โดยหลักการแล้ว หัวหน้าพรรคจะไม่ขอรับ
การเลือกตั้งครั้งนี้ในผู้จัดจ.รัฐบาล นานกว่า
จึงควรเป็นนายกรัฐมนตรี และผมก็จะได้รับ
ตำแหน่ง ตำแหน่งตามวิถีสื่อไป...”

รับเขียนโดย: ส.ส.ว.

□ โท-สัปดาห์

ต่อจากหน้า ๓

โดยปกติ สามัญชนคนธรรมดา
อย่างเรา ๆ ย่อมจะต้องใช้วิธีการญาณ
ก่อนการขบขัญหาเฉพาะหน้า ไม่ว่าขบ
หาหรือเป็นขบขัญหาใหญ่ หรือขบขัญหา
เล็ก แต่ทว่าการขบขัญหาที่เกี่ยวกับ
การเสริมสร้างฐานะภาพของตนเองนั้น
สามัญชนย่อมไม่พึงกระทำ และก็ไม่
พึงหาข้ออ้างด้วยประการต่าง ๆ ขึ้นมา
ขบขัญหาอย่างที่ถูกกลบเกล็น ในพรรค
สทภูมิก็กระทำไปแล้ว เราขอแสดง
ความเสียใจไว้.

เรากล่าวไปแล้วว่า การที่พรรค
สทภูมิเลิกแยกแยกกันนั้น เพราะ
ทุกคนบางคน ความผิดจึงไม่ได้ออก
แก้ลดพรรคสทภูมิทั้งหมก และความ
ผิดก็กล่าวถึง ก็ควรไม่ขบขัญหา
ของขบขัญหาพรรคสทภูมิมาก
แต่กัน โดยการเห็นชอบของขบขัญหา
ให้พรรคสทภูมิเป็นพรรคการเมืองที่มี
อิทธิพลไทยแท้จริง ในทางประชาธิปไตย.

หนังสือพิมพ์ไท-รวาวัน ฉบับ
ประจำวัน ๒๕ นี้เอง ได้มีอาวริ
เกิดขึ้นหนึ่งลงอยู่ในหัวข้อว่า “กัก
นี้ว่าขบขัญหาเสียดีกว่า” คงที่เราระ
ลอกคัดค้านมาลงไว้อีกครั้งหนึ่ง คือ
คือไม่ เพราะเห็นว่าขบขัญหาเป็นเครื่อง

เงาตะคุ่มๆของตำรา.

เป็นที่ประจักษ์กันดีในวงการ
หนังสือพิมพ์เมืองไทยว่า ขุนนาง พลจ
รชการวชิรมุกคิเรงอำนาจ โดยมี
จอมขวัญเผ่า ศวยานนท์ เป็นอธิบดี
กรมตำรวจนั้น พวกเราชาวหนังสือ

พหุกิจกรมการวัดระดับขั้นต้นของ
 ใดอย่างไม่มีนัยสำคัญมา ทั้งนี้
 พหุกิจกรมการวัดระดับขั้นต้นใน
 โหมมา และคงคงคงคงคงคงคง
 ข้างขึ้น ไม่คงคงคงคงคงคงคง
 เจ็บช้อความ หรือเสนอว่าใดๆที่
 เกือบขึ้นแก่ความเพิกถอนของ
 การวัดระดับ จึงคงคงคงคงคงคง
 คงคงคงคงคงคงคง คงคงคงคง

ตลอดมา ซึ่งการรบกวนซ่อมเพ่งนั้น
บางครั้งก็หมายถึงชีวิตของคนหนึ่งสั
พิมพ์ ได้ถูกเช่นฆ่าถึงเวรอำนาจของ
ตำรวจยุคที่มีผู้คน อย่างน่าอนาถ
ต.ก.

เมื่อทองพูนคิดแล้วยอมสวามิภักดิ์
 ไป การเป็นโขนเฝ้าพระหว่างนั้นคือ
 พิมพ์คำรวรในยุคนคราอำนาถ์ ย่อม
 เกิดขึ้นเช่นเคยจนเพราะว่านับแต่ค
 ทหาได้ยกอำนาจ จากรัฐบาลสุทธอม
 พลป. เป็นนายกแล้ว งานเป็นเหตุให้

สิ่งปลายข้อมือที่คนหนึ่งใส่คือหัตถ์โชโต
เป็นเครื่องวัดว่า ประชาชนคนไทยทอด
มือทวน หรือไขว่อกันด้านมือของกำ
รวว ซึ่งในคตินั้นประชาชนและคน
พหุเชื้อชาติพลบคน ไขว่อกันแล้ว
อย่างไม่มีวันที่จะเลิกได้ สักวันข้างหน้า
เราจะต้องก้าวร้าวไปไกลให้พ้นจาก
หัตถ์พหุเชื้อชาติ ช่วยให้เป็นแหล่ง
อิทธิพลหรือแม้กระทั่ง ทั่วยุโรป
รวมแล้ว มอญคนพหุเชื้อชาติ ชองโฮเหม
และชาวเวียดนามดำ เพราะบุคคลที่พา
กันเข้ามาเป็นพวกชนชาติ และแก๊งค์ม
อย่างร้ายแรง แม้ว่าการก้าวร้าวจะไ
รุ่งโรจน์ได้ทั่วทั้งที่ประมาณปลาย
แห่งทิศกลางของเอเชียก็ตาม
ปรารถนาที่จะก้าวร้าวภายในนี้ จึงต้อง
อาศัยความร่วมมือ ของพหุเชื้อชาติ
เพราะมีผู้คนกว้างขวางอยู่แล้ว สำหรับ
การเป็นแหล่งพลังถึงระดับกล่าวหาว่า
อิทธิพลก้าวร้าวพร้อมกันนี้ ไม่ว่า
โดยเอเชียเขตกึ่งกลางนี้ เราจึงพอ
ว่าคือประเทศที่มีคนก้าวร้าวได้เต็มที่
แม้ว่าการพหุเชื้อชาติ ความที่ไกลแล้ว
มาแล้ว เป็นเอเชียที่คนพหุเชื้อ
ชาติถือว่า เราจะกระทำความจะไม่
พหุเชื้อชาติได้แก่กันอีก และเราจะลด
ค่าพหุเชื้อชาติ เพื่อความก้าวร้าว
ต่อไปโดยไม่หยุดนี้ ▲

“ปทุมวัน”

□ บ้านของเรา

ต่อจากหน้า ๕

ตลอดได้บอกคนผู้ฟังว่า “เรื่องนรก
ใครอยากทราบก็ให้ไปถาม
นาควง
อุกขวงค์ที่เขาเองเกิด”

สงครามภาคใต้อันยังคงจะสาค
คือไปค้นหาจนกว่าการเลือกตั้งจะ
ยุติลง แต่กว่าที่จะถึงเวลานั้น บรรพ
บุรุษที่นอนหลับไม่รู้ นอกคู้ไม่
เห็นกับลูกหลานทะเลอันโหด คงจะ
เหน็ดเหนื่อยเสียจากไปหมดเป็นแน่
และก็เป็นเวลาเดียวกัน กับที่บรรพ
หนั้นอมเหล่านี้นำนไปทำก็
ไม่มีใครจำได้ว่า เป็นหนั้นคนหรือ
หนั้นอะไรกันแน่ แม้แต่ศรัทธาเงิน
บ้านก็อาจจะจำไม่ได้เช่นเดียวกัน

V. 2.

สารคดีประวัติศาสตร์ ที่ทุกคนควรอ่าน
พิมพ์เสร็จแล้ว

**បាវិច្ចឹកតិច
ដឹងហេតុអ្វី**

มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป
และที่บริษัทถนนราชพิมพ์ ถนนเพลินจิต พระนคร
ข้อควรจำ ๑๐ เล่มขึ้นไป ลดราคาเป็นพิเศษ

[illegible]

ค.จ.ก.หน้า๓

โท-อัปาคา! ฉวยขึ้นเสด
 “เลือดสีน้ำเงิน” ของสด กุมมะโรทิก
 ตอนสุดท้ายแล้ว พลังจากไม้เท้าแดง
 มารวม ๒๓ ตอนพอดี แต่เมื่อผู้เขียน
 ยังกักไว้ให้ตอนทวงเรื่อง นึกว่าให้คิด
 กันไว้ว่า “เลือดสีน้ำเงิน” นี่เป็นมา
 สักกี่ครั้งจะกลายเป็น “เลือดสีแดง”
 ซ้ำมาแต่ไหน แก้วว่า “เลือดสีแดง”
 จะปรากฏขึ้นหน้าจอเมื่อไรกัน ขอไว้
 ไว้รออ่านบันทึกท้ายเรื่องของสดกุมมะ
 โรทิกก่อน ในขณะเขียนอันแรกก็มี
 “ข้าแต่” ที่กระเรียนให้ทวงว่า ข้า
 จะไม่มันใจ “มารีนารา” พักเขียน
 ฉากที่ถนัดผู้เขียนเรื่อง จะมาเขียนเมื่อ
 ปรารภทักขึ้น พร้อมกับภาพลัทธิอา
 เมืองประจวบเช่นเคย เราคิดไว้ว่า ท่า
 ที่สนใจในฉากที่ถนัดของ “มารีนารา”
 คงเป็นนักโทษทั่วทั้ง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
เสด็จออก幸เป็นการส่วนพระองค์. เมื่อวันที่ ๒๓ พ.ค. ๒๕๐๐.

สิ่งตาม
การเลี้ยง

เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๐๐ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ จัหวัดอุบลราชธานีในการส่วนพระองค์ โดยเลาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงขับรถยนต์พระที่นั่ง โรดรอยส์ ค.ท. (ค) ๐๖๕ สี่คน ด้วยพระองค์เอง.

พระปฐมบรมของชาติทั้งสองได้เสด็จไปนมัสการพระมงคลบพิตร
เสด็จทอดพระเนตรสถานที่ที่สมเด็จพระสังฆราชพระองค์ว. วัดใหม่ชัยวิจิตร
และเสด็จไปทอดพระเนตรบรรพตมหาสมณคิณัลลภา ซึ่งทางการเก็บ
รักษาไว้ที่สถานตำรวจภูธรอุทัย ตลอดเวลา ณ ที่เสด็จทุกแห่งปรากฏ
ว่ามีประชาชน ข้าราชการ, นักเรียนมาคอยต้อนรับเสด็จ และชมพระ
บรมิเฝ้าอย่างคึกคัก ของทรงพระเจริญ

เพื่อกระชับสัมพันธ์ไมตรี และเพื่อทำนุบำรุงพระบรมพุทธานุศาสนาของไทยและพม่า

ให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป ชิน นาคกรรณมนตรีพม่า จึงได้คำที่จะพาพุทธศาสนิกพม่าจำนวน
หนึ่ง คิณทางมาเยือนประเทศไทยเร็ว ๆ นี้ และจะได้เดินทางไปยังวัดมงคลพิตรจังหวัดอยุธยา

เพื่อทำพิธีบัตถกแด่ดวงพ่อดวงแม่ครบพิตรเป็น
พุทธบูชาต่อไป สำหรับพวงที่จะนำมาบัตถก
พระทรงยังไม่ได้มีการระบุแน่ชัดว่า จะเป็นมุต
ลักรักเท่าใด แต่หากรรมคิดป้อระได้ประมาณ
๒๐ แล้วก็จะจะเป็นมุกค่าถึงฟ้าบนบาท.

[illegible]

เกี่ยวกับกรณี พ.ศ.๑. อรรถนพ

พุทธประวัติ ข้าราชการประจำศาลาพุทธอเมริกา
 ซึ่งพื้นหน้า และทางกระทรวงต่างประเทศได้
 ส่งเงินค่าเดินทางไปยังอินเดียเดือนตุลาคม แต่
 ปรากฏว่าขณะนี้ สหกรณ์กระเบื้องนามนี้ขึ้นกับ
 หอพักไปยังต่างประเทศก่อน จนพบ
 ผู้ที่นำทางไปยังประเทศต่างๆ พ.ศ. ๒๔๖๗ มา
 อยู่ที่นี่ โดยเป็นเงินบริจาคเพื่อการนี้ด้วย
 ร้อยล้านบาท เพื่อบริจาคมูลนิธิศาสนาให้ไว้

โคตมหรือธองใจ พ.ศ.๒๕๑๕ ที่วิทยาลัย
กณีนะโรจน์ โดยคิดตั้งชื่อนี้ให้พวกเขายึด
ในประเภทนี้ ผ่านมาทางเสนาบดี โสภ
พรหมกิจ **หลานนางสาว บัวศรี พรมบุญ**
"รัฐประหาร" นั้น นาง **วิสูตร อรรถบุญ**
ร.ม.ศ. ช่วยราชการกรมต่างประเทศ ได้
กล่าวเห็นว่า "คือเป็นวิธีที่จะล้มรัฐบาล
พร้อมทั้งให้บุคคลใดไป "เพราะหากท.ศ.
อรรถพรหมกิจอยู่ข้างนี้ ก็เป็นเหตุระคาย
ถึงสถานะของนางสาว เสวติพรหมกิจ
พ.ศ.๒๕ อรรถพรหมกิจว่า แล้วจึง
เป็นเหตุ นางหม่อมราชวงศ์ **"อเนก"**
ข้ามแดน เพราะฉะนั้น นางก็คิดดีแต่
จะกลับมาในใจ จึงตอบว่า "เป็นอย่างไร
มา คิดด้วย"

อย่างไรก็ตาม เกือบความสับสนในข่าว
ของ พ.ต.อ. อรรถพร พุดประยูร ที่ว่ามา
ปรากฏตัวอยู่นั้นยังคงเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อ
เท็จจริงกระจ่างขึ้น พต.ท. พลวงแก้วพัก

“ฉัน ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ได้จัดต่อไป
ทางกระทรวงต่างประเทศให้ส่งวิศุสสอบถามไป
อังกฤษสุดในป็นังแล้ว เมื่อวันที่ ๒๓ พ.ธ. ๒๕๐๐.

ตาม มาตราขององค์การเมืองผู้
ร่ง ตำแหน่งการทศ โดฮาหรือที่ พลเอก
เมืองสนมชุนนั้น ในวงการทูตคืออันว่าเมื่อ
รัฐบาลตุรกีแต่งตั้งคนขึ้นมาหมดอำนาจไป บุค
การเมืองเหล่านั้นก็จะหมดอำนาจไป ด้วยการ
ลาออกจากตำแหน่งลงด้วยตัวเขาเองโดยที่คนพ

(โปรดย้อนไปอ่านคือน้ำ ๔๙)